

لومه‌ی خپرگی

دسپرلی دوروستی میاشتی دلمه‌ی لسپزی وروستی ورخی
داسی تیریدی چې لمرحم خپله تودوبنې ورخ تربلی زیاتول.داخت
نومعولاً ورخی اوبردی او شپی هم لنډی وي.دجوزمیاشت
نودبنوالاوبنگرانو دحاصلومیاشت وي، ددوی دهیلودپوره
کیدومیاشت وي، ددوی دتوی شویوخولو دجران میاشت وي.که خه
هم چې دغه میاشت دبزگرانولپاره دکال ترټولوستړي اوله بوختیاو
ډکه میاشت وي، خودوی یې دخپلی پولی اوپتی له اصیل خخه هغه
دچابره من من غونبه اخلي. ددغوده کانانوله جملی خخه یوه پنځه
پنځوس کلن ګل محمدچې مشهورپه کاکوسره، چې زیاتی ګرمي
اودکوربی کسی اړکړۍ وو چې دورخی کاردشپې په سره هواکې
وکړي، خو! کورنې به یې ورته تر هغه په انتظارو هترڅوبه چې بوداګل
محمدنه وراغلی.

په کورنې کې یې نسخه ګلالې اویوه نازولې پاڼه لور اوسيده. ده. ته
نوخدای^(ج) دغه یواولادپاڼه ورنصب کړي وه بله ثمره یې نه درلوده
پاڼه لس کلنه وه اودموراپلار دواړوښه لاس باندي خلاص
واودې به هم بنې په اخلاص له دواړو سره زیاته مرسته کول، کله به چې
ګل محمدله کور خخه سهار را ووتی نوله خان سره به یې خپله چای
اوډوډی وړلی، او تر هغه وخت به یې کارکې ترڅوبه چې
دل رتد بنو شو، به چې حپ، اسږي وي، که به راغي، او په

جوم او جزا

کورکی به ترهه پوري انتظاروچی لمربه خپله تيزى ورکه کړه، نوګل
محمد به بیاپه خپل کارپسی راووتی.

مانبام به چې کله دودوچی وخت شونوبه بیاپانې دوچی وروپله په
هر ئای کې به چې ددې پلارو، هلتنه به داورتله اوله پلارسره به یې په
کډه دوچی خورل.

بوداګل محمد او تاندي پانې خه باندي دوي اوئي همداسي له
خولوچي پري کړي ايله دومره وتوانيدل چې دکال شومه یې برابره
اونورته له لاس او بدي دوشخه ځان خلاص کړ.

خوسپين ږيری ګل محمدلاهم دخيال او فكرتال دي ته
پرينښو دچې په یوازي شومه او اوپه دی کال دولس مياشتني تيري شي،
گونور و خوراکي توکوته هم ضرورت و او ده غولپاره نcede
پيسوته اړتیاوه،

چې ديو مریض او خدای (ج) مکړه بلې ستونزې لپاره واي
نو! ده مدي ټولو لپاره یواخی ګل محمد واو دفلکي انتظار، آن کله کله
خوبه کړي ورڅ په همي طمعه ورباندي تيره شوه چې ګوندي
يوڅوک یې دمزدوري لپاره بوزي، بيشکه چې الله (ج) مالک دي
او هر چاته مقرر شوي رزق ورکوي، ګل محمد هم ګلالۍ او پانه مړول په
يودول نه يودول یې هماګه اندازه پيسې ترلاسه کولی چه ګوزاره
ورباندي وکړي.

يوه ورڅ ګل محمد له خپله کاره وختي پرلسوبجو خلاص
شواود خپل کورپر خوار او وان چې په لاره کې دوي لس کلنې انجوني
په مخه ورغلې چې له بنوونځي خخه رار خست شوې وي
او دکورپر خوار وانې وي. دوي په خپلومينځوکې دا خبرې سره کولاي
چې دغه کاكو هم لورلري او بنوونځي ته یې نه پري پردي تمامه ورڅ په
خوار کي کارکوي، سبق نه ورباندي وايې، ډير ظلم ورباندي کوي داسي

جوم او جنا

پلروننه هم شته. بلی به ویله ربنتیاهم که په نبونئخی کې واى اوس به زمونبسره واى اوچیرسبق به يې زده کړي. و ګوره که صبایې لورغته شوه نوخپل پلارته به نبراوي کوي چې زه يې بې تعلمه غته کړمه اوچپله گټه يې راخه اخيسته، دغوانجونو لاهم دا خبرې پوره يانې پاي ته نه وي رسولي چې له ګل محمد خڅه يې لاره بیله اوپه خپله مخه ولاړي.

ګل محمد چه هميشه به دکورني یواخوالی اواقتصادی حالت ځوراوه اوس ورته د دغوانجونو خبر و نورهم په فکر کې کړ. د دغوانجونو دغو خبرود ګل محمد په ذهن کې خوتبرې انګازې و کړي چه له خپلې لور سره ظلم... له پانې سره ظلم... له خپل زړه سره ظلم... آخ... دا خه اورم دا... ګل محمد لاکورته نه ورارسيدلی چې دا تصميم يې ونيوي چې ربنتیاهم زه باید په خپلې لور زده کړي و کړم، زه باید خپل مسوليت ادا کړم زه باید یوبنه پلارشم.

ربنتیاهم چې زه بې تعلمه راغت شوم خڅه خيرمي واليدی، ټول عمر می له خواريو سره مخ دی هیڅ هوسانه شوم اونه هم هوساژوند په نصیب شو. کچپری په کوچنیوالي می پلار راباندی تعليم کړي واى اوس به یوئحای نه یوئحای که رئیس یاماون نه و م نویومامور ګی خوبه و م، اوپه یوه نرمه چوکې کې خوبه ارام او هوساناست و م، له خوبه به می څښل، او له خوبه به می خوپل. خوافسوس زما پرژوند چې داسی په توره شپه کې راباندی تیرشو، او به چې ترورخ واپرې بیانه را ګرځی. خير زه خو له تعلمه پاته شوم او او س خوپې زده کولای هم نه شم، نویاولي خپله لور بې تعلمه کرم، هغه خوو په ده اوپه و پرکتوب کې هرڅه زده کېږي. که نورڅه نه وي صبا خوبه يې له نبراكولو خڅه خلاص یم، چې زه خود پلاره له لاسه بې تعلمه پاته شوم، پلار می خپلې گټې راباندی

چهم او جزا

کولي او ز مادراتلونكى په غم کي نه ؤ.په دغه فکرونوکي ترکوره راوريسيدي اوله هر خه دمخه يې خپلي بشخي گلالي ته وربغ کول.

گلالي اه گلالي راشه چې په کارمي يې.

گلالي هم په وارخطاسره ورته راغله چې خيرخوبه وي ولی نن دومره وختي راغلى اوولى دومره وارخطاپي شه پينبه ده؟
گل محمدور ته وويل:

مانن يو تصميم نيلوی دی، هغه داچې زه غواصم پانه په بنوونخى کي داخله کرم.
داته شه وايې؟

زه هغه شه وايم چې تاواوريدل. سرله صباحه به پانه بنوونخى ته ئې. ماخوداپريکره کړي ده ستاراسره خوبنه ده؟

په بنوونخى کي به نو خه وکړي؟ مونږ دمابنام په ډوډي پسي حیران يواوته دي لوربنوونخى ته اچوې. ليونى شوي خوبه نه يې؟ او سن به يې دبنوونخى لپاره جلا شيان برابروي، بنوونخى خومره مصرف لري. زه خودرته وايم چې بنوونخى خودپيسه دارانو کاردي او هغوي په خپلواولادونو باندي تعليم کوي. مګر مونږ غربيان خوله هر خه شه محروم يو. نه دبنوونخى توان لرواونه هم دسبق ويلو. زه خودرته وايم لدې کاره تيرشه کتې نلري، زماخويي خى نده درسره خوبنه.

گلالي چې هر خه ورته وويل خو گل محمدې له خپلي خبرې وانه پراوه. گل محمد داژمنه وکړه هر خنگه چې وي او هر خومره لګښت چې لري، زه په خپلي لوربنوونخى وايم.

له ھمکي وي او که له اسمانه زه يې دبنوونخى ټول لوازيم ورته برابروم، خودا دبنوونخى شخه نه محروم هم سرله صباحه به پانه بنوونخى ته ئې. خداي (ج) مهربانه اوروزي رسانه دی.

جوم او جنا

پدغه وخت کې پانه هم دموراپلار خبرې واوريدي اوخونې ته
وراغله له دوي خه يې پوبنتنه وکړه چې خبره ده چې دومره په
لوړ او azi خبرې کوي؟ بیاڅه شوي دي؟
موریې ورته وویل:

چې پلاردي نن ليونې شوي دي ناولدي کوي پيسه داره شوي دي.
پاني له پلاره وپوبنتل:

ربستيپلاره پيسه دي چيري پيداکړي دي؟ مورمي
ربستيوايې؟ که دغسي وي نواول به ماته نوي کالۍ رااخلي، زماندغه
کالۍ ډيرزاړه اوڅيرې شوي دي؟

لوري کالۍ خوبيخي درته رانيسم، خونبره داده چې زه غواړم
تاپه بنوونځۍ کې شامله کرم ترڅوزده يې کړي.
پانه ددي خبری په اوريدو حقه پکه حیرانه شوه اوپلارتنه يې
وویل:

پلاره داته خه وايې بنوونځۍ اوژه. داخوبيخي له امكانه لپري
خبره ده چې زه به بنوونځۍ ته ځم ماته يوه جوړه کالۍ راواخله
تره رخه تيره یمه پلاره.

نه لوري مانن داتصميم نیولي دي، ته به سرله صباحه حتماًځې
بنوونځۍ ته، کالۍ هم درته راوړم ستادخونې کالۍ دراخلم يوه جوړه
شه دوي دري جوړي درته اخلم، خوته به زماخبره منې لوري. زماخبره
به پرڅمکه نه غورڅوی.

پلارجانه که زه بنوونځۍ ته ولاړم نوتاته به دشپې بیاځوک
ډوډي دروپي، اوبل بنوونځۍ خواسانه ندي ډير سخت دي زه يې نشم
زده کولاي. نه پلاره! هره خبره دي منم خوبنوونځۍ نشم ويلاي.
پلاريې پانه پرسر مج کړه اوورته وویل:

چه او جزا

چې که ته نبونئى ته ولاړه شي، نوبیازه وختي کورته راخم ډوډي خورم او بیاپرته خم کارت، دایې زماستاسره وعده، خوته به زماخبره نه ماتوي زماګرانې لوري، سمه ده.
موریې پانې ته وویل:

پانې لوري! پلار چې دی یو خبره وکړي هغه به حتماً عملی کوي، ماهم ډېرورته وویل خوزماخبره نه منې، اوبل داچې پلاردي دومره ټینګ دی نوبیاتوکل پر خدای^(ج) کړه، خورئې ولاړه شه که دې زده کواي شوای نووبه يې وائي، اوکه دې نشوابي زده کولای بیابه يې پر پریدي خه پرواخونه کوي جبri خوندي.

پانې بیا پلار ډېر ټینګارو کړچې لدې کاره به تیرشو، خوپلاريې دې ته مجبوره کړل چې نبونئى به وايې، کله چې يې ددې خبره نه منل نوبانې مجبوره شوه او د پلار خبره يې ومنل چې سرله صباخنه به نبونئى ته ئې.

پلار يې هم ډېر خوشحاله شو چې پانه نبونئى تللوته راضې شوه.

پانه نوسهارت، په انتظاروه، او ډېره وار خطاپه دې وه، چې سهارت خوبه نبونئى ته خم او بنسونئى دې ته یونابلده ئاي او یوسخت کار معلومي، چې زه به خنگه سبق زده کوم، خير توکل په خدای^(ج) يې کړل.

کله چې د سهارت، بجي شوي د سهارچا يې له مورا او پلار سره و خينېلي او د بنسونئى پر لور و روانه شوه. مورا او پلاري په هغه حالت کې هم ورته دعاووې او د لاساې ورکول چې انشاء الله هرڅه به درته اسانه شي زمونږ دعاوې در پسي دي. پانې هم له دوي خه رخصت راو خستله او د بنسونئى پر خوار او وانه شوه. کله چې د بنسونئى دروازې ته راور سيده، غونبتل يې چې دنه نبونئى ته

جوم او جنا

ورشی، خودبسوونخی دووبسخینه ناظیمینو (پیره دارو) پوبستنه خنی
و کره چې خوک غواپی اوله چاسره دی کاردي؟ خکه
دهفوخوه مد او ظیفه وه چې هر خوک نابلدہ بسوونخی ته راشی دوي کې
تلashi هم کوي او پوبستنه هم خنی کوي. او دوي په دی هم پوهیدل چې
دا خود بسوونخی انجلی نده او کیدای شي له یوې مکتبی انجلی سره به
یې کاروي.

پانه چې مخکې هم وارخطاوه دغوشبروبي وارخطاپی نوره هم
زياته کره او په خوراعجیب او غریب او ازیبی ورته وویل:
زه هم راغلې یم ترڅوله سره بسوونخی ووايم.
ناظمې ورته وویل:

تر او سه لکه چې بسوونخی ته نه یې راغلې، او سه خود پiroخت
تیرشوی دی دبسوونخی دشروع کيدوشه، ولی وختي نه راتللې؟
پانه ورته وویل:

زه نه و م خبره او مانه غوبنتل چې درس ووايم، او سه مې
مور او پلار مجبوره کړې یم، او مانه دبسوونخی وخت هم صحی ندي
معلوم، که وخت تیرشوی وي نوزه به بيرته ولاړه شم؟
ناظمې ورته وویل:

ته یو خوشیبې صبر و کړه زه دستی راخم، بیابه درته ووايم.
پانې هم ورسره ومنله او دناظمې تر راتګ پوري انتظار شوه.
ناظمې هم بسوونخی ته ننوته، او ادارې ته ورغله، له مدیرې سره
ې په ندی اغوستي، غواپي چې او سه درس وواي، ستаратه خه هدایت
دی چې زه یې پرڅای کرم؟
مدیرې ورته وویل:
ما ته یې راوله زه به خبرې ورسره و کرم.

جوم او جزا

ناظيمه هم راغله اوپانه يې له ئان سره بوله دميري اطاق ته، په لاره كې پانه هم له ناظيمى خه پونستنه وکره چې داولى داسى شورماشوردى؟

ناظيمى ورته وويل:

يابه ته هم داسى شورماشوركوي.

ولى په نارو كى خه تاثيرشته كه دادبىونخى اصول دى چې خامخابه ټول شورماشوركوي؟

ناظيمه ورته په غوسه شوه چې ته اوس لادومره پونستنى كوي وخت دې لاجپرى دى، خوبىايىپه دغوسى په حالت كې ورته وويل: هوپه شورماشوركى سبق بىنە زدە كىپري، داشورماشورندى داشاگردان خپل سبق تکراروي كوم چې استادرورتە نوى ويلي وى، نوري پونستنى زماخخە مکوه له مدیري صاحبى خه يې بياوکړه.

پانى هم دناظيمى په غوسه كيدووپوهيده، تراداري پوري يې بىاپونستنه نده ڭىنى كېرى، كله چې ادارې ته ورسيدل نوپانه يې مدیره ته پريښوده او دايرتە خپل کارتە ولاړه.

مدیره صاحبە چې دېنە استعدادخاوندە وە، له پانى سره يې ڏيرپه نرمى او مهربانى سره خبرې كولي او پونستنه يې ڭىنى وکره. گرانى! لوړۍ خوستابنایسته نوم راوښيئه _ خه نومېږي؟ پانه كە خه هم چې ډيره وارخطاو، ورته وويل:

زمانوم پانه ده.

— بىنې بنایسته نوم دې دى _ دپلارنوم دې خه دى؟

— دپلارنوم مى گل محمد دى.

ولى دومره ناوختە بنۇونخى ته راغلى، اياتاتە دبىونخى دشروع كيدلولوخت نه ومعلوم چې بنۇونخى خه وخت شروع كىپري؟ اوس خودبىونخى دشروع كيدو خخە تقریبادوی میاشتې تیرشويدي.

جوم او جنا

شاگردانوچیر درسونه در خخه ویلی، حنگه به دی داتیر درسونه زده
شی؟

پانه ورته وویل:

ما ته دبسوونئی دشروع کیدلو وخت صحی نه و معلوم، او بل ما هم نه
غوبنتل چې بنوونئی ووایم. مونږ چیر غربیان یواوپه بنوونئی نه
پوهیږ، چې خه وخت شروع کیږي، او خه وخت یې دشروع کیدووی.
مورا او پلار می هم بنوونئی ندی ویلی، هغوي هم نه باندي
پوهیږي. خوزه یې اوس دې ته مجبوره کړې یم چې
بنوونئی ووایم، که می چیری زده کوای شوای.

ولی یې نشي زده کولای، او ولې تانه غوبنتل چې بنوونئی ووایې.
بنوونئی خود هر چالپاره دی، داخوپه غربیي او خانی پوري اړه نه لري،
علم خوباید هرانسان حاصل کړي. ته خوبه کورورونه لري او د غربیي
یې نوپه تا خه؟ ته خوکو چې انجلی یې.

پانه که خه هم نه غوبنتل چې خپل دزره حال ورته ووایې، خو ورته
مجبوره وه چې رښتیا یې ورته ویلی واي. نو ورته وویل:

چې زه نه ورور لرم اونه هم بله خور. یوه زه یم مور می ده او پلار می،
نور خوک په کور کې نه لرو، زما پلار غریب کاره دی، او د خلکو کارونه
کوي، زه هم ګایې وخت ورسه مرسته کوم. یابه می ډوچی وروله
اویابه می ورته د کوره یخې او به وروپې.

مدیرې چې له پانې د اخبارې واور ییدې نو ډیره خفه شوه او زړه یې
ورباندي و سوڅي دي، د پانې پر حال یې افسوس وکړ، چې زموږ په
هیواد کې تراو سه پوري غربت شتون لري او د غربته لانه یو خلاص
شوی. بله پوبنتنه یې ځنۍ ونکړه ورته وویل:

ښه اوس نوکه بنوونئی وايې نواول به د بنوونئی کالي
پیدا کوي، دا کوم کالي چې تا ګوستي دا د بنوونئی لپاره

جوم او جزا

ندی، داشخصی کالی دی اوپه شخصی کالیو کی اجازه نشته چې درس
ووایې. نن خو خیردہ صبابه دې پلار ته ووائی چې درته دبسوونځی کالی
راوړي. کالی خوبه پلار درته اخیستلای شي؟

د پانې نوداخیال وچې دازماوس کالی کوم چې می اغوستی
دی، دازاړه دی اونورنوی کالی راته رابنی نورته وویل:
چې صحی ده داکالی که می زاره وي نونورنوی کالی لرمه، هغه به
صباوغوندمه اوبيابه بنوونځی ته راشم.
مدیرې ورته وویل:

ياداکالی اووه ګه ستانوی کالی دبسوونځی لپاره
ندی، دبسوونځی لپاره جلاخپل کالی شته، چې کالی بې توروی، پورنې
بې سپن اوږدوونه که بې هررنګ وي فرق نه کوي، پلار ته به دی ووائی
هغه به بې له بازاره درته راوړي، نن به په دغه لباس کې په صنف کې
کښینې، خوصبابه دبسوونځی په لباس کې رائځی؟ ځکه چې
دادبسوونځی اصول دی. بسه اوس نوداراته ووایې چې په څه پوهېږي
مخکې دی درسونه ویلی دی؟
پانې ورته وویل:

ترواسه خومی هیڅ شي ندی زده، اونه می زده کړي دی لدې
وروسته به بې زده کړم.

— چې داسې ده نوله اول صنف خخه به بې شروع کړو، همداسي
دي خوبنې ده؟

— زه په اول صنف لانه پوهېږم چې څه معنۍ لري، چې ته راسره
همکاري وکړي نوهر شه به می زده شي. ته پوهېږي اوکاردي.
مدیرې هم پانه له ځان سره اول صنف ته راوستل. دصنف دروازه
بې خلاصه کړه، په صنف کې شاګردانو خپل درس ویل، کله چې بې
مدیره والیدله نو درس بې پریښودی اوددیکت په ویلوسره ټول

جوم او جنا

شاگردان مدیری داحترا م لپاره ودریدل. مدیری هم وروسته دکبینیستلواشاره وکره اوپول شاگردان بیرته پرخپلوخایو کبینیستل. بیامدیری ده چه صنف له معلمی سره چې پلوشه نومیده دصنف اوشاگردانو پونتنه وکره چې درسونه یې زده کیبری؟

پلوشی معلمی ورته وویل:
هوبنه یې زده کیبری.

بیامدیری ورته وویل:

چې دانجلی پانه نومیری، اوس راغلی ده چې درس ووائی، دادیوبی وزله اودیوې غربی کورنی انجلی ده، لدی سره به چیرکوبنېن کوي، نوم یې په حاضري کې ورسوه اوتييردرسونه ورسره تکرارکړه، پردي دی ډيرپام وي.

پلوشی معلمی هم دسرپه بنور والوسره مدیری ته ډاډورکړ چې حتماً به ورسره مرسته کوي.

بیامدیری پانې ته دکبینیستو وویل چې له شاگردانو سره په قطارکې کبینې، اوشاگردانو ته یې داهم وویل چې ګوري دانجلی درخشنه په تکلیف نشي. شاگردانو هم وعده ورکړه چې ترڅله وسه به ورسره کومک لاکوي.

پانه هم راغله اودشاه په قطارکې له انجونو سره کبینیستله. وروسته مدیره له صنفه راووته او معلمه پلوشه هم مدیرې سره راووته، په صنف کې انجونو پانې ته وکتل، ټولوان جونو له ځان سره وختنل چې عجیبه انجلی راغلې ده، دا وګوره اودرس زده کول. نه یې دښوونځی کالی اغوستی اونه یې بوټونه په پښودي. تاسي ددې خیرو چپلا کوته وګورې، دابه نوبنه درس زده کړي هرې یوې به ورباندی قسم مسخرې کولې خوپانه چې خوله ناسته و، دیوې

جوم او جزا

انجلی زړه ورباندی وسوخیدی دشاه له قطاره یې راولاره کړه او د مخ په سپ کې یې له ځان سره کښینوله، ورته وویل:

چې ته زماشريکه یې ته به لماخخه نه جلاکيرۍ، زه درته تيودرسونه کوم چې موویلي دی هغه ټول درسره تکراروم. ته دانجونو د خنداپروامه کوه، هیچاهم له ځانه سبق ندي زده کړي، ټولو دلته له معلميمانوزده کړي دي، هرې انجلی لوړۍ ستاپه رقم .9

پاني هم له هغې انجلی سره کښينستله، که خه هم دومره وارخطاوه چې له ډيرې وارخطاې خخه یې خبرې نشواي کولاي. خوددي انجلی خبر ويوجه تاثير ورباندی وکړاوويوچه یې زړه ارامه شو، زړه ته یې داولو ډيل چې دارښتنې انجلی ده او زماسره واقعاهه مرسته کولاي شي، نويې له خپلې نوې ملګري سره خنګ په خنګ کښينسته او د هغه په لاس کې چې کوم کتاب و هغه ته یې کتل. پلوشه معلمه بيرته راغله صنف ته او په درس ويلوبي شروع وکړه او د خودقيقولپاره بيرته له صنفه ووتله.

ټولو درسونه ويل خودپاني سرنه باندي خلاصيدی، حیرانه و چې داخنګه زده کېږي د غسي یې ورته کتل، کله چې درس خلاص شو، نود خپلې ملګري خخه یې پونستنه وکړه چې زماخوه هیڅ سرنشوباندی خلاص، ستازده شو؟

ملګري یې ورته وویل:

زماهم اول سرنه باندي خلاصيده، خواوس په هرې جمله پوهيرم، ځکه دامي دوهم کال دي، تير کال ناکامه و م او بيرته په اول صنف کې کښينسته، ته به هم په هرې جمله پوهه شي، بیابه ځان ته حیرانه یې.

پاني ورته وویل:

جوم او جنا

کاشکی می درس زده شي، دهفي ورخچي په ارمان يم، چې
دمورا پلار ارمان می راباندي پوره شي. بنه اوس خودي نوم
راونبيه، سтанوم څه شي دي؟

ملګري یې ورته وویل:

زمانوم نازودي، اوستانوم خومي دمدبرې صاحبې څه زده
کړ. خومره بنایسته نوم دي دی پانه.

پانې ورته وویل:

ستانهم ډيربنایسته نوم دي نازو.

نازو ورته وویل:

راخه اوس درس زده کړو.

پانې هم دنمازو سره درس شروع کړ، بيرته معلمه یې راغله او کوم
درس چې یې ورته ويلی و بياورته تکرار کړ. کله چې درس
تکرار خلاص شوندو د معلمې سترګې پرپانې ولګيدې، چې داخوه ګه
نوې شاګرده ده. پونښنه یې ځني وکړه چې ستادرس زده شو؟

پانې ورته وویل:

زده به می شي، نن می اوله ورخ ده، او نمازو هم مرسته راسره کوي.

معلمې ورته وویل:

ډيربنه کاردي چې نمازو مرسته درسره کوي، ته هم کوبنښ کوه
چې زده یې کړي، او بیابه بنوونچۍ ته په خپل وخت راخي.

پانې ورته وویل:

وروسته تردي به په صحي وخت را خمه.

معلمې ورته وویل:

بنه خير زده کېږي دي، او س دی هم بنه کړي دي چې راغلي، بنه
بناګر دانو درس مو بیا هم په ټولو سره تکرار کړئ چې له یاده مو ونوزي.

جوم او جزا

تولوشاكردانودرس تکراروي، پاني هم نوروانجنونته کتل اودي
هم له خان سره سوکه ويل، خوسري پنه باندي خلاصيده، له
نازوبي پوبنتنه وکره چي زماخواوس هم نشوزده، دابه زه شه کوم که
مي درس نه زده کيدي؟
نازوورته وويل:

زه درسره يم. په يوه ورخ خودرس هيچاندي زده کري اونه په يوه
ورخ زده کيري، زه هرخه درته نبيم ستالاوارخطادي. ته صباته خپل
دبnoonخى کالي برابرکره، زه په هرشي کې درسره مرسته
کوم. دتفريح په وخت کې به درته کتابونه له تحويلدارصاحبه
راوخلم، اوته به په کورکې کتابونوته پوبونه ورکري، يوخوبه کتاب
تىينگ شى اوبل به نه خيرى کيري. گوره پام کوه چي کتابونه دي ورک
نکري خكە بيايى درخشە غواپي. دوي خپلى خبرى لانه وي خلاصي
کري چي دتفريح زنگ ووهل شو. نازوپاني ته وويل:

درخه زه به دي لومنى بوزمه تحويلدارته اوله هغه خخه به درته
كتابونه راوخلم. پانه هم ورسره ولاپله تحويلدارته. هغه ته نازو وويل
چي تحويلدارصاحب! دالنجلى اوسم ببونخى ته راغلي ده، که
كتابونه داول صنف ورته ورکري. تحويلدارهم ورته نوي کتابونه
ورکړل اوورته وويل:

پام کوه چي درخشە ورک نشي_ که دي ورک کړل بيايى تاوان
درخشە اخلم. بنې پاک به يې ساتي، خيرى يې نکري.
نازوورته وويل:

ماورته ويلى دي، انشاء الله بنې به يې وساتي.

بنې نوچې داسي ده نورخى چي تفريح درخشە تيره نشي.
نازوپاني هم کتابونه خنى راوخيستل اوپه يوه خاي کې سره
دواپي سره کښينستلى. نازوبه له خان سره هره ورخ کيک اوپه

جوم او جنا

یوکوچنی ترموز کې چای اویوگیلاس له کوره خخه راول. له بستې
خه يې ټول شیان راوکنبل کیک يې سره نیم کړ. نیم يې خپله له
چایوسره وخوبی اوئیم يې پانې ته ورکړ. وروسته تردې يې پانې ته
وویل:

صبابه دی پلارته ووائی چې زماپه رقم کالی درته راپړي.
پانې ورته وویل:

پلارته می حتماًوایم هغه زماسره دهرشی وعده کړي ده. چې
زماهرشی ته ضرورت شي راته رااخلي يې. دغه کالی خوبه په بازارکې
پیداکړی؟

هونځودپیداکړې، چې ورته ووائی دښوونځی کالی می په
کاردي، بیاهردو کاندارته معلومېږي، که په بازارکې نه
پیداکیدل، بیادې موردرته جوړ کړي. دموردې کالی زده دي؟
یادمور می کالی ندي زده، خوخيږ که په بازارکې نه پیداکیدل،
بیازموږد کورسره یوه خیاطه شته، ده ګووکره به يې جوړ
کړم. دادومره مشکل ندي.

د تفريح وخت پوره شو، بيرته زنګ ووهل شواوټول شاګردان
خپلو صنفوته ولاړل. نازواوپانه هم راغلې خپل صنف ته. معلمې ورته
دبل نوی مضمون درس پیل کړ. دغمرمی خه باندي لس بجي به وي چه
در خصتی زنګ وکړنګیدي. ټول شاګردان خپلو خپلوكوروته
تلل، نازواوپانه هم دخپلوكوروپر خوار اواني شوي، کورته چې نېږدې
شوې یوبله يې خداي په امانی سره وکړ او دوي هم خپلوكوروونته
ولاړلي.

پانه هم خپل کورته راغله، موريې نوتړه ګه وخته پوري په
انتظارو. رقم چورتونه يې له څان سره وهل چې زماله لورسره به
يې نواوس خه کړي وي. پهښوونځی کې به يې شامله کړي وي اوکه به

جهم او جزا

يې نه وي شامله کېرى. ناکراره وە اوھىچ خەمكى ئاي نه ورکوي. مورخۇپيرمەربانە وي پە هەر حال كې داولادغم ورسە وي. داپە دغۇچور توکى وە چې پاھە يې مخى تە ودرىدە. موريپى ھم تربل ھەرخە لە مخە دېسۈونئى پۇبىتىنە ترىپە وکەرلورى! پە بىسۈونئى كې يې شامله کېرى؟ ولې دومەرە وەندىدىپە؟
پانى ورتە ووپىل:

ھومورجانى! پە بىسۈونئى كې شامله شوم، نوي درسونە يې راتە ووپىل. خۇزماسرنە باندى خلاصىدە، بىياپى انجلى چىرىھ زياتە مرستە راسەرە وکەرلورە. نازو نومىزىدى چىرىھ بىنە انجلى دە، هەقى راتە ووپىل چې درس خۇپە يوه ورخ نە زدە كىيىرى اوئە چازىدە كېرى دى، پە سوکە سوکە سرە زدە كىيىرى پە چىرىھ حوصلە سرە. نوچىرسات مى تىرشۇ، دومەرە چىرىي انجۇنى وي چې لە حسابە وتلىي وي، ۋولودرسونە وپىل اوپۇلىي خوشحالىي وي. بىياپى دەمدىرىپى خېرىپە ورتە وکەرلورى، چې داسىي يې راسەرە وکەپل داسىي يې شاگىردانوتە معرفى كېرمە، خېلە تولە كىيسە يې مورتە وکەرلورى. اوپۇلىي دېسۈونئى دەكالو ووپىل چې مدەرىپى اوەصنە مەعملى مى راتە ووپىل چې صباتە بە دېسۈونئى كالىي حتماً درسە راپى. دېسۈونئى جلاڭالىي وي، نن لام ۋولانچۇنوراباندى خندل چې داوجۇرە پە دەكالو كې بىسۈونئى وائىي. ترخۇچى مى پلارجان راتە دېسۈونئى كالىي اوئۇي بۇتۇنە نە وي راپى ترھەغە وختە بىيا بىسۈونئى تە نە حم.
مورىپى ورتە ووپىل:

وزماڭرانى لورى! چې ستاسات پە بىسۈونئى كې تىرشۇ دى داخومەر بىنە كارشۇي دى. تە دەكالوغەم مکوھ داخودومە غەندى. دېسۈونئى كالىي بە دى نن پلاپە هەرخای كې چې وي درتە راپى، كله چې راشى اول بە ستاد دەكالوغەم و خورى، تە بىغىمە اوسمە زە

جوم او جنا

ورته وايمه، سمه ده زما گرانې لوري. يوواري خوراشه چې پرداسرخودې مچ كرم. پانه يې پرسمرچ كړله، او د پلار تر راتګه پوري موراولوردواپې ورته انتظارشول. کله چې يې پلار راغي، نو هغه ته يې ټوله کيسه وکړه او د بنیونځی د كالوغونښته يې ځنې وکړه.

پلاري هم دستي له ځایه راولاپشاواپانه يې له ځان سره بازارته بوتله، هلته کالي، بوتونه دكتابوسته، كتابچې، قلمونه، پنسيلونه اوپنسيل پاکونه ورواخیستل. پانه هم خوشحاله شوه چې د صبالپاره خومي ټول شیان برابر شول او د انجونوله خنداخخه به خلاصه يم.

کله چې سهارشو او ساعت هم لس کمې اووه بجي وي، پانې هم خپل نوي کالي، بوتونه، او پورني په سرکړ، بسته يې پراور وکړه اوله موراپلاره يې اجازه راواخیسته او د بنیونځی پر لور ور روانه شوه، کله چې بنیونځی ته راور سیده نوتريپرون یوڅه دلاوره وه، سیده ولاړه خپل صنف ته. نازو په صنف کې ورته انتظاروه، له هغه سره يې ستړې مشې وکړه اوله څنګ سره يې کښينسته. نازو د تيرې ورڅې درس پوښتنه ځنې وکړه چې د تيرې ورڅه درس دي زده کړي؟ خوباني په نه زړه سرورته وښوراوى چې سم مي ندي زده شوي.
نازو ورته وویل:

چې داسه ده نوهله ژرکوه چې او س يې در سره تکرار کرم، چې زده دي شي که معلمه راغله نو حتما پوښتنه در خخه کوي.

پانې هم له خپلې بستې خخه کتاب راوايستي اوله نازو شه يې د تيرې ورڅې درس وویل. وروسته بیا د دوی نګرانه معلمه راغله، لومړي يې حاضري واخیسته بیا بیا له شاګردا نو خخه کورنۍ کارو غونښتی، ټولو په نوبت سره خپلې كتابچې ورته را پړلې او معلمې به ورته امضاكولي، د تيرې ورڅې درس په اړه يې هم له

جوم او جزا

تولوش‌اگردانو خخه پونستنه کوله، خوچي کله نوبت پاني ته راورسيدي، نوهغي معدورت خنی و غونستي، چي نن مي نه درس زده کري اونه مي کورني کارکري صبابه هم کورني کاروکرم او درس به هم زده کرم.

علمي يې چي کله ددي حالت واليدى بله پونستنه يې خنی ونكره اوپه نوي درس يې شروع وکره. علمي يې نازوته وويل چي له پاني سره کوبنبن کوه، حكه داخود درس په زده کولونه پوهيرى. بيايي پاني ته وويل چي ته به هره ورخ شل مخه نوي درس ليكى. پاني هم ورسره ومنله چي حتمابه بيا درس هم زده کوي او کورني کاربه هم ليكى.

بس شپي دي اوورخى دي تيريزى ترخوچي پانه له درس ويلوسره يو خه بلده شوه، يوخودنازوه مكارى په پسي وه اوبل خپله داهم درس په طريقه وپوهيده ترخوچي

چهارنيما ازمونينه راورسيدل، اوله تولوش‌اگردانو خخه يې ازمونيني واخيسنې. کله چي ازمونيني خلاصي شوي، ددوي په صنف کې پنځه وشت تنه زده کونونکي وي، ددوي نتيجې هم معلومي شوي اول نمره يې نازو ووه اتليسمه نمره پانه شوي وه، که خه چي پانه پدي لاهم نه پوهيده چي دابياخه معناري. ايا اول نمره بنه وي که اتليسمه. خوپه هغه نازو وپوهيله چي اول نمره هغه زده کونونکي ته ويل کيرزي چي په تول صنف کې لايقه وي او تر تولويي نمرې زياتي وي.

وروسته تردي بيا دگرمي په خاطر پنځلس ورخى رخصتى وي، تول شاگردان يې دېنځلس ورخولپاره رخصت کړل، پانه په دي چيره خفه وه چي دېنځلس ورخى رخصتى به خنګه ورباندي تيريزى، حكه چي ددي له نبوونځي سره چيره مينه پيداشوي وه، يوه ورخ رخصته هم پردي چيره او بدي دله، داخولا پنځلس ورخى

جوم او جنا

وې. خونازوبه ورتە داویل، چې پروانکوی تە بیازمۇنېرکە رائخە يابە زە ستاسوکەرە درەخەم، تىيردرسونە بە سرە تىكاراروو، اوسات بە مو سرە تىريوی.

پانې چې كله لە نازودا خبرە واورىدە نۇنىيەرىدى ۋچې لە خوشحالى چە يې زېرە درىدلەي واي، دىستىي يې ورتە ووپەيل: دواپې بە يو دېبلى كورتە سرە ھۇ_دابە ڈېرىبىنە كاروشى، كنې پرمابە دارخىتى، چۈل درسونە هىرىكپىي و سەمە دە يوه ورخ بە زە ستاسوکەرە درەخەم اوپەيە ورخ بە بىياتە زەمۇنېرکە رائخى.

نازۆھەم ورسە ومنلە، يوه ورخ بە نازوددەمە كە ورتلە اوپەيە ورخ بە پانە دنازوکە تللە، ھولىپى درخىتى ورخى يې پە درس ويلوتىرىپى كپىي. كله چې درخىتى وخت پورە شواوپىيالە سرە درسونە شروع شول، پانې تە نودانوي درسونە دومەرە اسانە شوي و چې ھەر خومە بە يې ورتە ووپەيل ھە بە يې تىرىپخوا بىنە زەدە كىدل، تىرخۇچې كىلى ازمۇينىپى وخت رانىپەرىدى شو

، اوپەلۇزدە كۈونكۈورتە تىيارى نىولى وە، كله چې ازمۇينىپى خلاصى شوپى اواد پارچۇيا اطلاع ناموورخ وە، نوداڭلۇ بىيانازواول نەمە وە اوپانە اووم نەمە شوپى وە.

پە دوھەم كال چې كله بىوونئىشروع شو، نوكە بە دچهارنىمازا زەمۇينە وە اوپاكە بە كلىنى ازمۇينە وە، پانە بە اول نەمە اونازوبە دوھەم نەمە و. چۈل شاڭردان بە ورتە حىرلان تىلى، چې پانە و گورە اوول نەمە گى داخوچىرە سرە لېرىي دە. داھەنە انجلى دە كوم چې موبىلولۇر باندى پىسخندواھى او اوپس راشە. خوددىپى كوبىنىپىن او زىيارچى بە يې سرە پىرتلە كېر، نوبە چۈلۈپىرە داویل چې دانشى اوول نەمە نوبە خۈك اوول نەمە كېرىپىي. ددىپە رقم كوبىنىپىن خوھىچاھەم نشوابى كولاي،

ٌخَكَهْ نُودِي پِه لِبِرْ مُودَه کِي داول نُمرَه گَي خَاي خَپِل كَهْ.
 پِه هَمَدِي تَرتِيب سَره پُورَه نَهَه كَالَه دِبَسُونَخَى وَخت تَيرَشُو، چَي
 پَايَه بِه دَتِول بِسَوونَخَى عَمُومَى اول نُمرَه وَه اوَنازُوبَه دَوَهْم نُمرَه وَه، دَدَوَي
 مَلَكَريتُوب اوَدَدَوَي لِياقت پِه ٌتِول بِسَوونَخَى کِي يُومَثَال گَرْ خَيدَلِي وَه.
 دَواپَي بِه يُوحَى گَرْ خَيدَلِي اوَدَواپَوَبَه يُوحَى درَسُونَه وَيل
 اوَدَواپَي بِه پِه يُوه چَوْكَى خَنَگ پِرْ خَنَگ سَره كَبِينِسْتَلي. كَله چَي لَه
 نَهَم صَنَف خَخَه كَاميابِي شَوي لَسَم صَنَف تَه اوَدَبِسَوونَخَى وَخت هَم
 شَروع شَوَنَوْتَرْهَغَه وَختَه خَوَدَرْسُونَه ٌديَرَاسَانَه ول اوَهَرِي مَعْلَمَي كَولَاهِي
 شَول چَي دَوي تَه بَنه درَسُونَه وَوايَي دَهَرَ مَضَمُون دَا. خَوَدَلَسَم صَنَف
 رِيَاضِي ٌديَرَه سَخَته وَه اوَبِسَحِينَه بِسَوونَكَو نَشَوَاهِي كَولَاهِي چَي دَوي تَه
 نَهَم خَخَه پُورَتَه صَنَفوَتَه درَس وَرَكَهْي، نَوِيونَارِينَه بِسَوونَكَى چَي پِه
 رِيَاضِي کِي يِي خَاص شَهَرَت درَلَوَدَاوَبَه رِيَاضِي يِي هَم زَده وَه، دَدَوَي
 پِه بِسَوونَخَى کِي مَقْرَرَشُو. هَغَه بِسَوونَكَى مَعْلَم اَصَف نَوِيمَدِي اوَعَمَريَي
 هَم تَقْرِيباً پِنَحَه ٌخَلَوي بِسَنَتو كَلَنَوَتَه رسَيدِي. هَغَه پِه لَسَم، يُوَولَسَم
 اوَدَلَسَم صَنَف کِي خَپِل مَضَامِين درَلَوَدَل. لَه اَتم صَنَف خَخَه نَيَولِي
 تَرَدَوَلَسَم صَنَف پُوري، درَيَاضِي اوَهَنَدَسِي مَضَامِين دَدَه پِه غَارَه
 وَه اوَدادَوَه مَضَامِين دَوَمَه سَخَت اوَدَوَمَه دَلَچِسَپ دَي چَي پِه هَرَوَخت
 کِي پِه هَرَّخَاهِي کِي لَه هَرَچَاسَرَه پُورَه مَرَسَتَه كَولَاهِي شَي. نَورَمَضَامِين
 چَي زَده شَي نَوكِيدَاهِي شَي چَي يُوَوَخت هَيرَشِي، مَكَرَرِيَاضِي اوَهَنَدَسَه
 چَي يُوارَدَچَازَدَه شَوه بِيادَهَغَوَه هَيرَيَدَل مشَكَلَه وَي. مَعْلَم اَصَف هَم
 خَپِل درَسُونَه شَروع كَرَل خَوَكَلَه چَي يِي پِه لَسَم صَنَف کِي لَوَمَهِي
 درَس شَروع كَوي، نَولَه درَس وَيلَوَخَخَه يِي مَختَه يُوسَوال پِرَتَخَتَه
 والَّيَكِي، سَوال دَاسِي وَه، ١ ٢ او ١ ٣ چَي يُواوَدَوَه ٌديَرَدي اوَكَه دَوَه
 اوَيو. لَه هَرَشَاگَرَدَخَخَه يِي پِوَنَسَتَه كَولَه اوَهَرَشَاگَرَدَه بِه پِه نَوبَت
 تَخَتَتَه رَاتَلَه چَي دَواپَه سَره مَساَوي دَي، خَوَچَي كَله نَوبَت پَانِي تَه

جوم او جنا

راغن نوهغى سوال داسى حل كې. يواودوه چىرىدى تردوه اويو، خكە چې
يواودوه يووشت كېرى اوودوه اويدولس كېرى.

كله چې يې سوال حل كې، نومعلم اصف خپلە ورباندى چكچكى
كېرى چې اوس سوال حل شو، اوپانى تە يې افرين اوشاباسى
وركراوددى لياقت يې دستايىنى وروبلى.

وروسته تر سوال حل كولويى شاگردانوتە نوى درس شروع
كې. دده درسونە دومره پە زپە پوري اودورە پە جلا اواسانە مىتودى يې
زدە كوونكوتە تدریس كول چې هرزدە كوونكى بې لە كوم ستۇنزا
خە زدە كول. لە هرزدە كوونكى سره يې جلا جلا كوبىنىڭ كوي، اوترەغە
وختە يې يوزدە كوونكى هم نە پريېبىسىدى چې زدە كېرى يې نە واى.

تولوتە بە يې داھم ويل چې كە مونە وزدە زماخخە پوبىتنە كولاي
شى خكە پە پوبىتنە كولوكى عىب نە وي خوچې پوبىتنە ونكېرى ھە
عىب دى، كوم وخت چې چاتە پوبىتنە عىب بىنكارە شى نوهغە وخت بە¹
ھىخوک يوشى هم زدە نكېرى.

وروسته تر درس ويلويى شاگردانوتە كورنى كارور كې.

كله چې داورخ تىرە شوھ او سەھارىياد معلم اصف دمىزمۇن وخت
پە لسم صنف كې شروع شو، لە شاگردانويي دتىريپى ورخى كورنى
كاروغۇنىتى. هەر يە زدە كوونكى بە پە خپل نوبت سره خپل كورنى
كارور بىنكارە كوي، كله چې پانى ورتە خپل كورنى كاربىنكارە
كې، نۇدمعلم اصف چىرىزىيات خوبىش شو، يوخويي خط چىرىنىيىستە اوپە
ترتىب واوبىل پە شوقىمە رنگونە يې كې كاركېرى و.

چې داھم يوازى او يوازى دلايىقە شاگردانوبىنى دە او لايىقە
شاگردان داكولاي شى.

جوم او جزا

دپانی لیاقت معلم اصف ته پیرزیات خوندور کاوی، ځکه چې
لایقه شاگرد همیشه ترنور و شاگردانو پر زده کوونکو پیرزیات ګران
وی.

دو هم خپرگی

دپانی لیاقت بنوونکی اصف ته ڏيرزيات خوندور کاوی، او مينه يې په زړه کې ورسه پيدا شوه. او دامينه ورڅ په ورڅ زياتيده، خوداور ته نامناسبه بنسکاريده چې زه دي له یوداسي چاسره مينه ولرم، چې هغه زمايوه زده کوونکې وي، هغه خوماته داولاد په شان بنسکاري، او بنوونکي هم دمور او پلار په شان حق لري، نوزه بیاولي داحق ته توھين وکړم؟ اوولي خپل مقام ته په سپکه ستړگه وګورم؟ که چيري ماداسي وکړل، بیاخوبه دنیا ټول بنوونکي دخلکو تر نظر بدوري او په بدہ ستړگه به ورته ګوري.

داد بنوونکي خومره سپیخالی او له مسؤوليت خخه ډکه وظيفه ده، خو....

بل به يې خپل عمر ته پام شو چې ما وګوره او دا کوچنی معصومه انجلی. نوځکه يې خپل دمینې اظهار نشوور ته کولای. داد عابه يې هميشه ورته کوله چې خدای^(۲) دي هميشه کاميابه او خوشحاله لري. له ځان سره يې دا هنيګه وعده وکړه چې خپله مينه به په زړه کې پته ساتي، حتا پانه به لاهم لدې رازه هيڅکله نه خبروي.

دپانه اونا زولياقت په صنف کې هيچاته چنداني خوندنه ورکوي، خودوي به باندي پوهيدلې او خپله ملګري به يې نوره هم پسي ټينګه کړه، هيڅکله په خپل منځ کې نه سره خفه کيدلې. نه به یوازي

جوم او جزا

بسوونخى ته راتلى، نه بە هم لە بسوونخى خە كورتە يوازى تللى، يوبى ديوازىتوب طاقت يې هم نە درلود.

يوه ورخ دچهارشنبى ورخ وە، دوي نىمى بجى دماپىشىن كىدونكى وي، دنسوونخى ھول زدە كۈونكى رخصت شوي ول اوخپلوكورتە تلل، پانە اونازوھم سره ملگرى وي اوخپلوكوروتە تللى، لە بده مرغە چى پە نىمە لارە كې يوپونس چولە موپەرچى ھولي شىشى (ايىنى) يې تورى وي، دوي تە پە لارە كې ودرىدل مول وهلى سېرى خوارە لکە وبرى ليوان ھىنى راکبىته شول اوھمدادوى بى گناھ اوپى ازارە انجۇنى يې لکە دغۇنۋاناخبرە هوسيانى پە يوه حملە پە موپەركى واچولى، دوي چى هرڅە ناري غلبى و كېلىپى هيچاپى بىغ وانە وريدى. دموپەرداوازى يې پسى بندى كېرى اوپە خپلە مخە ولاپل، پە موپەركى يې يوقىسم دنبىنە كىدو دواور سره و، هفە يې پە دسمال كې واچول اوددوى پە پزوپى ونىول، دوي دواپى بى حالە شوي اوپە موپەركى بىسىدە پرتى وي. موپەرنولە هغە ھایە تقرىباً پىنځە كىلومترە لىرى يو ھائى تە ولاپى. هلتە يې پە يوخالى كوركى چى هيٺوڭ نە كې اوسيدل پە دغۇدۋاپ و مظلومو، بى گناھ اوپىچارە و ودىرپە بى رحمى، پە چىر ئۆلم اوپە چىر و حشتانە انداز دخپلوخوا هيشاتۇدپورە كولولپارە و حشى تىرى و كېر. نە يې ددوى معصومىت، مظلومىت، انسانىت، شخصىت تە وكتل، نە يې ددوى راتلونكى ژوندە چى بىابە يې پە خە رقم سره دوي ژوندو كولاي شي. لکە وبرى او وحشى ليوان چى بىكارتە تېرى وي، لە دوي دواپەرسە يې دغىسى پە و حشتانە چول پىدوى دغۇخلورخناور تىرى و كېراپە خپلە مخە ولاپل. دوي دواپى غربىبانى لکە بىسىل، اوپى وسە بى وزە مرغى چى پرمەڭكە باندى پرتى وي، ترەغۇپورى بى سدە وي ترڅوچى شفاخانى تە يووپل شوپى

جوم او جنا

وې. هلته په شفاخانه کې پرسدراغلي، شاه و خواورباندي ډاکټران راگر ئيدلي و، دواپري خنگ پرخنگ لکه هميشه به چې په خوبنيوکي غاړه غږي وې نن دو حشت او بربريت په همدي توره سيلي کښي غاړي غږي دروغتون په چېرکتاناوکي پر تې وي، او هغه وحشيانوکوم چې پردوې يې ظلم، ستم کړي وي وريادي دل. دواپرو به په هغه حال کې یوبيل ته سره کتل او دومره به يې سره وژړل چې کراريدل يې نه درلود، ډاکټرانوبه چې هرڅه کونښن و کړ خوددوي ژړاپه هیڅ ډول کرارنه درلود، هیچا هم داسي ژړانشوای تحملولي، تره ګوچې د شفاخانې ډاکټران هم ورسره په ژړاشول. که خه هم چې د ډاکټرانو غټه زړونه وي او د ګټوزپ و خاوندان وي، خوددوي دواپري حال به چې هر ډاکټر واليدي حتماً يې ورسره ژړل، خود هغه سربيره به يې هم په دا ژړاکې ورته ويل چې لبرڅه حوصله و کړي، چې موږ موله موضوع خبر شواو تاسو ته خپل خپلواں را خبر کړو.

خود دواپرو به ورته دا وویل:

چې مونږ هېڅ خپلواں نه لرو، مونږ ته نور ژوند هېڅ ارزښت نه لري، که له مونږ سره تاسي بنه کوي، نومونږ لدې ژوند هه خلاصې کړي، تاسي ولی مونږ ژغوري؟ مونږ ته نور ژوند بې معنۍ دی او بې معنۍ ژوند نو خه ژوندوي.

ډاکټرانو ورته وویل:

چې تاسو خوپه دي کارکولوکي نه یاست ملامتې، داخوستا سو سره ظلم شوي دي، او نه تاسو په خپله خونسه دا کار کړي دي. داده انسانيتله ليري خبره ده او نه داد انسانيت او شرافت کاردي، او نه داد هغقولپاره یونیک نامې ده. دا یو جرم دي چې هغوله تاسو سره کړي دي، دا بزدلانو کاردي، داد بي رحموا بې غريت انو کاردي، داد کافرانو کاردي، دوي دانسانيت له چو کاته ليري

چهم او جزا

کارکری دی، دالسانان نه بلکی حیوانان دی، داظالمان دی. دوی ته به خدای^(۲) حتماً سزاورکوی. اوس ستاسوپه ویرکولوهیش نده جوره، تاسی باید هغوطالمانوته سزاورکری، هغوي پیداکیری اوپه سزابه رسیبری، تاسی نامیده کیری مه، کیدای شی داستاسوددبمنانوکاروی، چې په دارقم يې تاسوته بدنامی دراپوله، تاسوبایدلدی حالاتوسره مقابله وکړي، که نن له تاسوسره دا کاروشو، صبابیاله نورو سره کیری، او تاسی بایدنوري انجوني لدې وحشی عمله وژغوري. اوس راته خپل دکورپتی راکری چې مونږ موخپله کورنی درباندي خبره کړو. هغوي به خومره درباندي پريشانه وي، چې تاسوچېري ياست او چېري تللي ياست. کله چې ډاکټرانوورته داخلري وکړي نودوي هم ورته خپل دپلارنومونه او د خپلو کوروپته ورته ورکړه.

ډاکټرانوهم په هغوي پسي امبولانس واستوي او د پاني، نازومورا او پلاري ورته راوستل، هغوي يې په دي موضوع خبر کړل. کله چې يې پاني او نازو په هغه حالت واليدل، بيا ورباندي تازه غم او پير کې ګډشو، خه مریضان چې په شفاخانه کې و هغوي هم ورسره ژرله، ډيره سخته ورخ و خدای^(۲) دي دغسى ورخ په هيچانه راولی، خومره زورغواپي خومره تکليف او خومره دردلري. په دایوه شپه کې ټول بشارکه حکومت وکه رايٽ، که خبریالان وکه بشارياب، ددوی له موضوع خخه خبرشول، او داکيسه په ټول بشارکې پاپسل شوه، په تيلويزونوکې، رادييو گانو او په انټرنیټ کې لا داموضوع نشر او خپره شوه. وروسته بیاورته امير جینائي راغي له پاني او نازو سره يې ولیدل او هغوي ته يې وویل:

مورته ربستيابو وايast، مونږ به هغه مجرمين حتماً پیداکو وا په سزابه يې رسوو.

جوم او جنا

پانی اونازودواپرودژرپاھ حالت کې ورتە ويله چې هفوی حتماپه سزاورسوی، په داريپه وچيپه وي اوترهغۇوپى له داره مه راكبىتە كوي ترخۇچې مرغانوپى دسر غوبنې نه وي خورپى، يايپه ژوندى په ځمکه بشخ کپري، ترخولە هفووسره هم دغسىي غيرى انسانى عمل وشي، لکه زمونېرسە چې يې كپري دي.
امرجىنائى ورتە ووپيل:

دغسىي به كېرىي، دغسىي سزاورته ورکوو، داسىي سزاورته ورکووچې نورلاهم دى عمل ته بىاخالىي سترگې وروانپوي، اوترهغە چې موزپە نه وي باندى سۈپۈشۈي نه يې پرېردم، دايپى زماستاسوسرە تېينگە وعده. اوس نوماتە خپلە كىسە سر ترپايدە وکړئ، چې څنګه اوپه کوم ځاي باندى داپىبنە وشوه؟
پانی ورتە ووپيل:

دوي نىمى بچې به وي مونېلە مكتبه خە رارخصت شوواوتللو خپلە كوروتە، په نىمایى لاره کې مونېرە موېرودروي او مونېرې په زور موېرە ورپورتە كېلوا.

خونفرە وە او تاسو خوبە كوم يونە وي کې پېژندلى؟

پانه:

خلورنفرە وە، مخان يې پېت کپري و، يوموھم ندى پېژندلى.

تاسوتە خوبە مخکې كوم چاڭوابن نه وکړئ؟

نازو:

ياھيچاھم مونېرە گوابن ندى کپري، او نه مونېلە كوم چاسرە بدلىرو.

كچېرې موېر تاسوتە مجرمین راولو، تاسي به هغه خپل مجرمین

و پېژنى؟

نازو: يانه يې شوپېژندلى، ځکە ټولو مخان پېت کپري و.

تاسي پر كوم چاشک لري؟

پاپه:

داسی شوک خونسته چې موباشک ورباندي وکړو.

نازو:

موبهم له چاسره بدندي کړي، چې اوس شک پروکړو.

دا خبرې کوم چې مونږ او تاسو سره وکړي هیڅوک مه باندي خبروی او مه ورته واياست چې مونږ داسی خبرې ورته وکړي، کچې ری چا پوښتنه درڅخه کوله، نوتاسي ورته دا واي چې زمونږ، حالت یې کتني او پوښتنه یې راباندي کول، دامه ورته واي چې مونږ، د مجرميںو په لته کې یو، اوس مونږ له تاسو خخه څو، ترڅو مو مجرميں نه وي پیدا کړي، یوه سانيه کرارنه کښينو.

پاپه اونازو دواړو وعده ورکړه چې هیچاته به څه نه واي، موبپه تاسو باور لرو چې تاسو کوم څه موبته وویل هغسي هم کولاي شي امر جینائي هم وعده ورکړه چې ستاسو په زړه کاربه وشي، دوي یې له اطاقه راوو تل او په خپل کار پسی شول.

پاپه اونازو دوي ورڅي لا په شفاخانه کې پا ته شوې په دريمه ورڅ یې خپل کورو ته بو تلي، یوه مياشت پوره تيره شوه چې نه پاپه اونه نازو یو دبل له حاله خبرې وې، نه بشوونځي ته تللي، خومره مينه او محبت چې یې له بشوونځي او درس ويلو سره وله بل هیڅ شي سريې نه درلوده، او خپل ملګريتوب یې هم دتل لپاره پريښودي، مورا او پلار به یې دواړو ته ډيرې زاري کولي چې داسې مه کوي، درسونه موبنه زده کېږي، له درس سره مينه لري، له ځان سره ظلم مه کوي، خودوي بيانه غونبتل چې يادي بشوونځي ته ولاړې شي، او يادي خپله دوستي نوره هم سره وساتي، ددواړو دافکرو چې نورنوله هرڅه څه مزه تللي ده، او هیڅ شي ورته ارزښت نلري، حتمال ګريتوب اوژون دلاهم، دابه یې ويل چې که مونږ یو دبله سره ووينو نوخپل تيرشوی حالت به بير ته

جوم او جنا

راژوندی شی، نورمونبرنه غواړوچې تیره واقع موبه ذهین کې لاراو ګرئي. کچيري بنوونځی ته ولاړ لویا خونو ټولی انځوني مونږ ته دشک په ستر ګه ګوري، که دشک په ستر ګه راته ونه ګوري دغسي راته و ګوري، مونږ به په خپلوزرو کې دا ګمان کووچې دوي به زمونږ دراپېښي شوي واقعې په اړه فکر کوي، او که دغسي نه وي نويوه ورڅه نه یوه ورڅه خو پېغور راکوي. د همصنفیان پیخوالابنه نه ایسدو، کله به چې مونږ، اول او دوهم نمره و اوسل خو که نورڅه نه و، نوپه نيمه کې به موبه کوي چې تاسولاژوندته زړه بشه کړي دي، نو تردی چې هره ورڅه په بنوونځی کې وژل کېږو، او زیرېږو، نو تره ګه خودابنه ده چې په خپل کورناستې یو، خوک خوبه څه نه راته وايې، له پېغوره به خلاص یو، ژوند خوموبه له هغه هم تباہ او بر بادشو، بنوونځی دي هم را خه پاته وي، ارمانونه مودي هم نيمکړې پاته وي.

ددوي کورنۍ به چې هرڅه ورته وویل چې هیڅوک دغسي ګمان نه کوي لکه تاسي چې يې کوي. ولی له ذهينه هغه واقع نه باسي، یوازې خوتاسي نه یاست په غم اخته شوي، مونږهم په غم درشريک یو، خومره چې تاسي زيرېږي، موږله تاسو ډير زيرېږو، نو شه وکړو ستاسو خوشحالی زمونږ خوشحالی ده، اوستاسو غم زمونږ غم دي، که خوشحاله واست مونږهم خوشحاله یو، او که غمگین واست مونږهم درسره غمگین یو، دا چې تاسي مونږ داسي نامليده کوي نو پردي خوموبیخې نامليده کوي، زموږ له خاطره، دغسي مه کوي، نامليدي مه کوي اوژوندې نامليدي سره نه تيرېږي.

خودوي به چې هرڅه کول پرپانې اونازو یې هیڅ تاثيرنکوي. اخير یې کورنۍ هم پسې پرېښو دل. خوخوابه یې ورباندي بده وه، او تر هر چاد ګل محمد کا کوچې ره خواباندي بده وه. یو خوغريبي په اور کباب کړي و، بل دلور په غم به دومره غمگين و، چې پر حمکه یې

جوم او جزا

هیخ طاقت نه کیدی، او دغم دز غملو توان بی هم نه در لود، غم او بی و زلی
چې سره یو خای شی نوبه خنه سره کوي.

یوه ورخ لس بجې وې چې د پانې د کور دروازه و تکیدل، موربې
دردازې ته ورغله، او پونښته بې ځنې و کړه چې خوک بې او خه واي؟
ددروازې له خواورته رابغ شول، چې زه یمه مورجانې! زمانوم
اصل دی، او زه د پانې بنوونکی یم، ایا کیدای شی چې یوارله پانې سره
له نیبردی و ګورم.

د پانې مورورته وویل:

ولی نه، خدای (ج) دی هر کله راوله، راخه کورته، زموږ خبرې
خوپرهنې هیخ تاثیرنه کوي، خوکه تایوخه نصیحت ورته و کړ.
بنوونکی اصل ورته وویل:

بیغمه او سه مورجانې! زه راغلی د همدي لپاره یم، انشاء الله راضی
به بې کرم.

ګلالې ورته وویل:

کاشکي دغسي وشي، راخه زويه.

بنوونکی اصل هم کورته ورسه ورغلې، پر پانې بې برغ و کړه چې
پانې! ته چېری بې، او س خوهیخ بنوونځی ته نه رائې. خوپانه په خپل
فکر کې غرقه وه بیخی بې ورپام شوي ندي. بنوونکی اصل چې کله
د پانې حالت والیدي، په ستر ګوې توره شپه شوه او ستر ګې بې له
اوښکوډ کې شوي، خوپانې هم په هغه حالت کې پر پانې برغ کړل. چې
پانې! په خه چورت کې غرقه بې. خنګه بې؟

پانې چې کله د بنوونکی اصل له خولې خه خپل نوم
واوريدي، نوورته پام بې شو، چې بنوونکی اصل بې کورته راغلی دی
اوددي له خنګ سره ولاړ دي. نووار خطا شوه او چټکه ورولاړه شوه، چې
بنوونکی صاحب! ته او زموږ کور، په لاس بې ستړې ميسې و کړه.

جوم او جنا

بنوونکی اصف ورته وویل:

زه خوبنې يم. او داتا خاھ لیونتوب ته لاس اچولی دی. ولی بنوونخى ته نه راخې؟ خپل ئان ته دې پام دی، كوم حالت ته رسیدلى بې. ولی دغسيي کوي؟ له ئان سره ظلم کوي؟ له موراپلار سره ظلم کوي؟. ايا دهغوي خيال هم درسره شته؟ كە هفه دې له پېنۋلاندى كېرى دې، خومره چې ته ئان خفه کوي، له تاهغوي يوپه سله خفه كېرى او خفه وي. دغسيي مه کوه. دهغوي په فكركې واوسه. او هغوي خفگان كولوتە مه پرېرەد.

كله چې بنوونکی اصف ورتە داخبىي و كېرى، پانې غريبيي ورتە وژپل اوورتە وویل:

نورنۇن بنوونخى ماتە خە گەتكە لرىي؟ په ماڭپى نورشە پاتە دې؟ زە نورخپل پاتە ژونديوازى پر كورتيرۇم. په كوموستر گۆخپلۇهمصنفيانوتە و گۈرم، دومرە جرئىت زە نورنە لرم. ماوروستە لدې ھمدالارە دژونددىرولولپارە غورە كېرى دە.

بنوونکی اصف ورتە وویل:

ولى گەتكە نه درتە کوي، دا تۈل شاگىردا ن چې بنوونخى وائىي دالكە چې خپل وخت ضايىع کوي، يايى كورسات نه تىيرىپى، لیونتوب مە کوه، او مە ما يو سە كېرىي، پە دې كېپى ستاخە گناھ دە چې تە وايى زە خنگە خپلۇهمصنفيانوتە و گۈرم. ټول پدى موضع خبردى. دا كار خوتا پە خپلە خوبنە ندى كېرى، نوپياولي داسىي کوي؟ تە خنگە ويلاي شى چې زە نور ژوندىوازى پە ھەمدى چۈل تىرۇم، داچې تە او س لاد تىھا زوندىتىرولوغۇنىتىنە کوي، چې عمر دې شلو كالوتە ندى رسيدلى، دخپل موراپلارلىپارە داوبوبار جوپە شوپى، خپل موراپلار تە احتاجە بې. او س بە تاد خپل موراپلار خدمت کوي. او هفه هم او س خىرموراپلار بە هەر خە درسرە و كېرى ھەر خدمت بە دې و كېرە، هەنزا بە

چهم او جزا

دی و منی، خوخدای^(ج) مکره چې کله دوي له دنیا خاه ستر گې پتی کپري
بیابه نو خه کوي؟ ایا په یوازی سره ژوند تیریزی؟ او که یې ته تیرولای
شی؟ ایا یو خوک به دغسي پر تیاره ستا خدمت همیشه و کولاي شی؟
لیونتوب مکوه داخیالونه په ذهن کې مه در گرخوه، دا ټول بیعایه
او عبث فکرونله له ذنه و باسه. دخپل راتلوونکی ژوند په فکر کې سه،
خپله اینده په خپله جوره کره. ته خواوس هر خه دخپل راتلوونکی
لپاره کولاي شی، ته دی پلارله دې غربی خخه خلاص کړه، تر خوبه
دخلکومزدوري کوي، تر خوبه دغسي خوار او زاري، تر خوبه ستاغم
دده پراو برو وي، دوي خوچې تاخوشحاله وينې دوي هم خوشحاله
کېږي، اوچې ته داسي....

تاته ډير بنا ياسته چانسونه برابر بېږي، ستا په عمر او ستا په لياقت
او استعدادمي زړه نه کېږي، چې هر خه په نيمی کې در خه پاته شی. ولی
خپل ځان ته سزاور کوي، ولی خپلې مورا او پلار ته سزاور کوي، داسي مه
کوه لکه ته چې یې کوي، سر له صباحه خپل بنوونځي ته رائه، ما په
حاضری کې تراوشه نه ته اونه مي نازو غیر حاضري کپري
تاسو زموږ د بنوونځي افتخاري است، په تاسو خومونږ ټول بنوونکي
نازي دو، ستاسو په استعداد مونږ نازېږي، وا افتخار په کووچې موږ د دو مره
دبنه استعداد زده کوونکي لرو، موږ روزلي دي زموږ تريه یې اخيستې
ده. مادا پيرې ورځي تاسو ته کتل چې تاسو به راشي، خونه ته راغلې
اونه هم نازو. اخير ته زه خپله مجبوره شوم او دا تکليف مي وکړ، په
خنداكې یې ور ته وویل، دا هم ستاسوله و جې خه، دا تکليف نو تاسوراته
را کړ، ولی به زه در پسي راتلم.

د پانې نو په درو هفتونکي دغه لوړنۍ موسکاوه، چې بنوونکي اصف
ته یې دده په خبره و خندل، ور ته وویل:

جوم او جنا

بنوونکی صاحب محترم! ستاله راتگه خخه خویوه دنیامننه کوم، ماته دی فخر راوبخنی اوژه ددی لايقه هم نه یم چې ته په ماپسي زماکورته راشی، ستامقام خوتراسمانه پوري رسیدلی دی، خوزه به اوس په بنوونځی کې په کوموستر ګوختپوهه مصنفيانوته ګورم، په کوموستر ګومديرې صاحبې ته ګورم، ماته نور درس هیڅ ګته نلري.

بنوونکی اصف ته چې یې داڅل بیاداسي وویل نولبرپه عصیانی چول یې ورته وویل:

دا خبرې چې دی وکړي داستاسره هیڅ نه بنائي چې تاکړي واي. ماته خه بیاھیچاټه دغسي مه واي، زمازده دی په دی ویلورازخمی کړ، په واقعیت سره خفه دی کړم. ولی به ته خپلوهه مصنفيانوته نه ګوری. ولی به هفوی تاته ددي په اړه خه واي. داسي هیڅوک به نشي پیداچې تاته پیغوردرکړي، زه درسره ولاپريم، اوکه یوه ورڅ هم چاددي موضوع په اړه کې خه وویل زه دی مئسول یم، اوپه هغه ورڅ ماترګریوان ونیسه چې تاماته زموږپه کور کې څنګه وعده راکړي وه، وویل لاخه کوي که چاشاره لاهم درته وکړه. نورنوته خه واي. زه دی ضمواریم اوژه درسره ولاپريم.

پاني به چې هره بهانه ورته جوړه کړه نوبنوونکی اصف به ورته داسي لاره برابره کړه چې هیڅ یې نشوروسره کولای، ترڅوچې بنوونځی، تللوته مجبوره شوه، اوډاډې راضۍ کړه. اوله بنوونکی اصف سره یې ټینګه وعده وکړه، چې سرله صبابه بنوونځی ته ځې، کله چې بنوونکی اصف له پاني له وعدې له ورکولوڅه ډاډمن شوند پاني له کوره راوطې اودنازو کورته ورغی.

نازوې هم خوشحاله اوراضي کړه، چې دابه هم سرله صباځه بنوونځی ته ځې. دناظوله کوره بيرته راغي بنوونځی ته، دا خبره یې دمديري سره ګډه کړه.

مدیری دنبونکی اصف لدی اقدام خخه چیره خوشحاله شوه، چې
واقعاً داسی کار يې کړي چې دستايلووړدی. نوپه دواړوسره يې
دصباورڅۍ لپاره پلان جوړ کړ، چې صبابه ټول بنبونځۍ ددوی ترراتکه
پوري رخصت وي، او ددوی لپاره به د تعظيم په ډول ولاړوي، چې دوی
بياداسي خيال ونکړي چې زموږپروانلري، اوبل به دوی هم درس
ویلوته تشویق شي، چې زموږخومره خيال ساتي اوټول رباندي
خوابدي دي. نوترصبآپوري ددوی په طمع شول.

کله چې سهارشواووخت اووه نيمې بجې شوي. چې پانه اونازو
بنبونځۍ ته راغلي. او ددوی په مخ کې مدیره، بنبونکی اصف اوټول
بنبونکی اوژده کوونکي دوی ته په تعظيم ولاړدي، اوپه ډيره
خوشحالی سره ددوی راتک ته بنه راغلاست وویل، او دوی يې ترڅله
صنفه په بدرګه بوتلې.

دریم خپرکی

امیرجنایی چې کله له شفاخانی خخه را ووتی، د پانې اونازو په مجرمینو پسي يې ورځي او شپې صبا کولاي، چې کله به يې و نیسم او کله به يې دقانون منګولو ته و سپارم، خوتريوې میاشتی پوره يې چې هرڅه و کړل پیدایې نکړل.

یوه ورڅه عمومي بازار کې ډيره طلا (سره زر) له دوکانو خخه په شپه کې غلاشوي ول، دوکاندارانو خپل عرض قومنداني ته و پاندي کړ. په قومنداني کې هم دوي ته وعدې ورکړل شوې، چې موږهم په دې کار کې جدي يو، او خپل کوبښن کوو. ستاسوورک شوي مالونه به بېرته پیدا کوو، خوچې تاسي يو خه صبر او حوصله و کړي.

دوکاندار انو هم ورسره ومنله او د دوي ترا حواله پوري معطل شول.

یوه هفتنه لانه وتیره شوې چې دوه نفره غله، چې د صرافانو له دوکانو خخه يې غلاوي کولي و نیول شول.

دغلو داسي خوي دي، چې يو ئای غلاو کړي بل ئای به يې هم کوي، په لېژه قناعت نه کوي حرصن وي، او حريص کوي چې نورهم باید پېرڅه ترلاسه کرم.

دوي د صرافانو سرای ته و راوښتي و، او یو ډول کلیګانې ورسره و په، چې هر رقم ټلغان باندي خلاصیدل. دوي چې کله د دوکانو ټلفونه خلاصول، پولیس مخکې لاورته په کمین کې و، او وړ باندي برغ يې کړل، چې شورو نخوري لاسونه مو پورته کړي.

چهم او جزا

او عجیبیه خولداده خومره چې غل دلاوره وي، دغومره بیابې زړه هم وي، د پولیسوسو درېغ په اوريديوسره يې د بدنه غړي و تښتیدل او لاسونه يې پورته کړل. پولیسوسو يې هم په لاسوکې کړۍ (والچک) واچول او قومندانی ته يې راوستل.

هلهه يې امر جینائی ته ورتسليم کړل. امر جینائی به نو خومره ورته خواشنی و. چې یو خای دو کاندار انوپه عذاب کړي و، اوورته ويل به يې چې، دا خه رقم وظيفه تاسي اجراء کوي؟ ستاسود شتون سریزه هم په دې بنار کې غلاوی کېږي. معاش خوري او صحي کارنه کوي؟ بل خای دپانې اونازو کيسې زړه ورکې خورلې و، چې ولې يې مجرمين په لاس نه راخي. کله چې داغله په لاس ورغلل ډير خوشحاله و، حکه ده له خدا یه (ج) خخه دغسي یوه موقع غونبتل. نويې غلوته وویل :

زه ډير خواشنی او پريشانه يم، تاسوراته بي زماله شه کولوچې درسره وي کړم، خپله اقرار راته و کړئ، چې یامو وو هم اوبيا در کومه بله سزادر کړم، تردي به دابنه وي چې خپله راته و واياست. هرڅه چې موکړي دي. خومره غلاوی، چيري، اوله چاسره، او ستاسوسره نور خوک ملګري دي، دا ټول بیان راته و کړئ. او داتاسي له ماخه واوري چې ترهuge خوموزه په خدای (ج) قسم که مو پريې دم ترڅوچې واقعیت راته ونه واياست. نورنو خپله سر خلاص کړئ.

غلوهم فکرو کړ چې داخورښتیاده چې که ورته ونه وايونو بیامو دو هلوپه زور اقرار راباندي کوي. او بل له امر جینائی خخه دومره بیريدل چې زړونه يې ځنې کښلي و، او دا یې دخانولپاره بهتره و بلل چې بي له سزا هرڅه ورته ربنتيار بنتيا و وايي. نويې امر جينا يي ته داسي وویل :

مونږ ددې بنار غله یو. تیره هفتنه موهم دزرگرانوله دو کانونو خخه چېره طلا غلاکړه. امر جينا يې چې دا او ريدل نوله ډيرې خوشحالی شه

جوم او جنا

په کالوکی نه ھاییدی، چې ھه ددوکاندارانوله شره او خبر و خخه خو
خلاص شوم. بیاد غلو خبر و ته غور بشو.

غلوورته ویل مونبز پیری نوري غلاوي هم کړي. ټولي غلاوي کوم
چې دوي کړي وي، گوته په گوته یې وروښودي. او ددي سربيره یې
یوه غلالاورته ویل چې مونبز په نوروجینایي پیښوکې هم لاس لرو. کله
چې یوه غله دا خبره کوله نودابل ملګری غل یې ورته خواشيني شوچې
نوربغ مه لره چپ شه، که لالا خبرشو، بې مرګه به موپرنسدی. په دغه
وخت کې امر جینايي ددوی خبر و ته متوجی واونورهم خوشحاله
شو، چې دوي په جینائي پیښوکې هم لاس لري، او د خومره بنه شو چې
له جرمونوي په خبر شوم، بیا یې ورته بیا وویل:

کوم کوم جینايي پیښوکې لاس لري؟ هغه هم راته بیان کړئ؟
دایوه غله چې کله دلالنوم واوريدي، په بدن کې یې لرزه
پیدا شوه، او په خوله کې بند بند کیدي اوورته وویل:
زه وار خطا شوم، او له وار خطا یې خه راخخه وویل شول. مونبز په
جینايي پیښوکې هیڅ لاس نه لرو، فقط غلاوي کوو.

خومیر جینايي پسی مجبوره کړل چې تاخپله یادونه و کړه، او س
خودوسيه درته برابره شوه، او ماهم ستاله خولې واوري دل. هغه هم راته
ووايده. او بل دالا لاموشوک دی، هغه خه درسره کړي دي (ژرشي ماته
در دسرمه جو پوي) کيدا ي شي اصلی مجرم هغه وي.

غله نواوس هغه د چا خبره د پان او پرانګ ترميان شول. خواوس
دامير جینايي په قبضه کې ول. نو د لالا وام یې په زړه کې د غومره نه و
لكه دامير جینايي دا، نوي په ورته وویل:

چې موبزخه موده مخکې انځونې اختطاف کولي، او له هغه سره
مو....

چهم او جزا

امر جینائی چې کله داختتاف لفظ ځني واوريدي، دستي يې دپانې
اونازو نسباني ورته وويلي، چې دښوونځي دوي انجوني وي، هغوي خوبه
ستاسوبنکارنه وي شوي؟
غله ورته وويل:

هوهغه انجوني هم زموږ بنسکارشوي وي. موږ ته چې هره يوه په لاس
راتله، نودي ته مونه کتل چې داد چاود کم ځای انجلی ده. چيري چې
به راته پيدا شوه، هغه به مواختتاف کول او خپل لالاته به موور تسلم
کړه.

امير جينايي ورته وويل:

چې دښوونځي پرانجونو خوڅلور نفرو تيري کړي و. تاسي هم
پکښي واست؟ او هغه دوه نور خوک دي؟

غلوور ته وويل:

دوه موږو، او یوموبيل ملګري و، چې تيره هفتہ يې
موټر تکر کړ او مړ شو. او خلورم نفر موږنه پیژنوجې هغه به خوک و. دوي
ځکه داخلورم نفرنه ور بندو دي چې هغه ددوی لالاو له. هغه خه دومره
بیريدل چې نوم يې لاهم په خوله نشوای ورته را پرلاي. ځکه ده ګه له
ښودل خخه پښيمانه شول. خوا مير جينايي بياهم پسي پر نينښو دل چې
خنګه در سره ملګري واوتاسي يې نه پیژنۍ. هر خوک چې دی
راوينسيه.

غله ورته وويل:

چې هغه دومره زورور، ظالم، او د سخت زړه خاونددي، کچيري
پدي خبر شو چې موږ هغه تاتهښو دلي دي، نوهغه به موژوندي
پرنې دې، اقرار مودر ته وکړ، هر هر سزا چې وي موږ ته يې را کړه او موږ هر هر
سزا پر ځان قبلوو.

جوم او جنا

خوامیرجینایی ورته ویل چې کیدای شی چې تاسی بې گناه واوسی. او تاسی هغه داجرم ته تشویق کړي یاست. اصلی مجرم ستاسولالادی، هغه راوبنیئ نوربه هم لدې جرم کولوڅخه خلاص شي. که تاسوته سزادر کړل شي، نوهغه خوصبایجا جرم کوي، تاسی دي نه یاست ورسه هغه بیانور ملګری پیداکوي. کچیری تاسی هغه ماته راوبنودی نوزه ستاسوسره ډیر مرسته کوم. او هیڅ تکلیف به نه درورسیپری او نه به خوک درباندی خبرکړم. بیرته موایله کوم. دابیاز ماستاسوسره وعده ده.

غله یې مجبوره کړل چې خپل مشرلا لاورو پیشني. نویې د خپل لالانوم ورته واخیستی چې مرجان نومیری او زموږ د ټولولالادی. او ټول ورته لالاوایو. او دوکیل صاحب سیف الله زوی دی.

امیرجینایی ته چې کله غلودخپل مشرنونم وښودی. زړه ته یې نه لويدل هیڅ باوريې نشوای باندی کولای. او دا ګمان یې وکړ چې داغله د ځان د خلاصیدو لپاره دادروغ راته وايی. نویې غلوته وویل: تاسوچې کوم شخص ماته راوبنودی، داخوییخی زمازړه ته نه لویېری، چې هغه به داسي فاسد کارونه کوي. هغه خویومنل شوی شخصیت دی. کچېری دا خبره دروغ شول او هغه بې گناه و، نویا؟ تاسو پوهیېری چې خه به درسره وشي؟
غلورته وویل:

کچېری یوه خبره هم زموږ د اقراره دروغ وه. نوربیاته پوهیېری او کاردي. هر شه چې راسره کوي بیاستا اختياردي.

امیرجینایی حیران و. زړه نازړه او مجبوره هم و چې مرجان که مجرم و که نه و باید را وستلی یې واي. پر حکومت دامثال تیرشوی دي چې حکومت غورونه لري، ستړ ګې نه لري. داسي کاريې وی چې نه

چرم او جزا

ورور پیژنی، نه خپل پیژنی، نه دوست اونه هم کوم ملگری. سراو کاریپی
له مجرمه سره وي.

کله چې یواطلاع په لاس راوړي. شپه وي که ورخ دستي اقدام
کوي، په کارکې يې شپه اوورخ نشته. دستي يې خپلوعسکروته
امروکړ، چې دوکيل سيف الله زوي مرجان لاس تپلي
راولي. عسکروبي هم مرجان په یوساعت کې، چې لاسونه يې ترشاه په
کړۍ (والچک) تپلي و، دامیر جینایي مخته ودروي.

مرجان چې کله امير جینایي واليدی نوورته وویل:
امیر صاحب! ایاله هر چاسره دغسي عمل کېږي لکه زماسره چې
نن وشو؟

ایاد دوی دغه انسانیت وزماسره؟
امیر جینایي ورته وویل:

ډېر وخت داسي پېښېږي. او ډېر داسي خوک شته چې دانسانیت
کلمه نه پیژنی، او هر چاته دانسانیت کلمه وربني، خوچله يې
ترپښو لاندي کوي. دانسانیت لاره بدله کړي او د حیوانات لاره يې غوره
کړي وي. مخامنځ یوانسان وي خوپت تریو ځناور هم
بدتروي. دانسانیت له کلمې خخه ګټه اخلى.
مرجان ورته وویل:

زه پوه نشوم، ستاخه مقصددي، او ته خه وايې. شايد تازه پیژندلی
نه يم چې زه خوک يم او د چا زوي يم؟
امیر جینایي ورته وویل:

تابه زه په خپل مقصد باندي پوه کړم، چې ته خنګه او خوک يې. ته
یوم جرم يې او ته باید خپله سزا وويني. تاداسي کارونه کړي دي چې
زمافه دهی چاهم زړه ته نه لویېږي. تا دیر جرمونه کړي دي، او ته
یو ډېر غتې مجرم يې. د دې پرڅای چې دې ټولنې ته دی خدمت کړي

جوم او جنا

وای، خیانت دی ورسره وکړ. ایاداستخدمت وخپلې ټولنې ته.
ایاداستانیک نامی ده چې له بې وزلوسره ظلم او پره ګووستم کوي.
اودخلکومالونه غلاکوی. ته یوداسي خوک یې. لکه درته وچې می
ویل. او تاهم ډیر به پیشتم چې ددې نباردنامتووکیل سیف الله زوی
یې. او هرڅه چې کوی کولای یې شي، ځکه پلاردي واسطه دی. ده ګه له
نامه ګټه اخلي. او هرڅه چې وکړي صبادي هغه له هرمشکله
خلاصوی. اولی به یې نه کوی ته خودوکیل صاحب زوی یې.
مرجان ورتنه وویل:

زه نه پوهېرم چې پرچامی ظلم کړي دي. اودچامالونه می غلاکړي
دي. دایونا حقه توردي چې په مايې لکوی. ځکه زه بیگناه یم، او چې بې
گناه شوم دهیچاپرواهم نلرم. زه چادرښوولی یم؟ چې زه مجرم
یم. دابه ستایوه سهوده شوی وي. که سهوده نه وی نوهنې خوک ماته
راونبئیه، چاچې زه درښودلی یم؟

امیر جینایی ته خو مخکي لاغلورویلی و، چې که
موږ مووروښدو، هغه به له موږ سره ډیر ظلم وکړي، که په موږ بې زورنه
رسیدي. زموږ کورنۍ ته به زیان ورسوي. نویې مرجان ته دا وویل چې
موږ اطلاع ترلاسه کړي ده، او خبرشوی یو. موږ خپل رازونه تاته
نشوافشاکولای، چې چاراته ویلی دي. ته هغه پرېږد ده او س خپل ټول
جرائمونه کوم چې دي کړي دي هغه په خپله اقرار وکړه او قبول یې
کړه. کنې زه به له زور زیاتې څخه کاروا خلمن.

مرجان ورتنه وویل:

چې بې گناه یم نو خنګه پرئخان جرم قبول کرم. ته چې له هرڅه
کار اخلي اخیستلی یې شي، ځکه صلاحیت لري. زه خودادرته وايم
چې زه بې گناه یم.

چرم او جزا

امیرجینایی هم ورته خواشنى شواوخپلوعسکروته يې امر و کر، چې دومره يې وواهی چې بیا خپل خان هم ونه پیژنی. تره غویې مه پریبردی چې اقراریې نه وي کری. عسکروته هم قومنده شوي و، عسکریې دی ته اماده ول چې مرجان ووهی. غوبنتل يې چې مرجان دوھلوا طاق ته بوزی اوھلته يې بنه ووهی، خوتروھلو سره ونه رسیدل، ھکه چې دمرجان پلا روکیل سیف الله ورباندی راغی.

چېرە خواشنى واوپه چېرە خواشتیایې امرجینایی ته وویل:
چې امیر صاحب! دادی خه کارونه شروع کری دی، زمازوی دی
ولی راوستلی دی. بنه شوچې زه په خبر شوم کنې پوست به دی اوس
ئىنی ایستلی واي.

بیامرجان ته ورنیبردی شو، اوھغه ته يې وویل:
زويه! وھلی خوبه يې نه يې؟
مرجان ورته وویل:

بنه شوچې راغلی، کنې زماخه به يې پوست په چېر وھلو کېسیلى
واي. تراوسه يې نه يم وھلی خواوس يې نوبالا کارا کوی. زه نه پوهیبرم
چې خه می کری دی. زه په خپله گناه نه يم خبر. اونه دی راته وايی چې
داجرم دی کری دی.
پلا ریې ورته وویل:

یاولي دی وھې. چې ستاجرم معلوم نه وي، او ثبوت نه وي
ورسره، هیخ هم نشي کولای. بیغمه او سه زویه! ته دچازوی
يې؟ او خوک خه درته وي لای شی. خیر داسی کیسې چېر وخت
پیښیری. کیدای شی چې ده سه وھ کری وي. نویې امیرجینایی ته مخ
ورواپوی اوورته وویل:

امیر صاحب! ته خویو منل شوي شخص يې، او ستاله کار و نو خخه د
بخار ټول خلک راضی دی. خونن دی داسی کار کری دی، داسی نه وي

جوم او جنا

بیادی حیشت او اعتبار ته زیان واپوی. ته پوهیبزی چې زه خوک یم او خه کولای شم؟ داخل خونیر یوه سهوه به درخخه شوې وي، خوپه ایندہ کې که بیادغسی کاردرخخه وشو، په زیان به دي تمام شي. او که دی بیازمازوی بې له کوم ثبوته راوستلى و، بیابه پر دغه کوم چې قرارلري نه به يې. ستاخدمت اوستامقام ته زه ډيردرناؤ لرم، ستاله شخصیت سره دامقام ډيربنه معلومېږي.

امیرجینایی ته چې کله وکیل صاحب سیف الله دا خبرې و کړي، نوده غریب هیڅ هم نه ورته ویل، ځکه ثبوت نه وورسره، دغلوپه اقراري کومه دوسیه نشواي ورته جوړولای. حیران تلاي و، اوپه دی هم پښیمانه وچې ولی يې بې له کوم ثبوته هغه راوستى. نوپه ډير عجز سره له وکیل صاحب او د مرجان خخ بخښنه وغونسته. او دا ډاډې ورکړ چې نور به په ایندہ کې دده زوی خه، نور خوک به هم بې ثبوته نه راولي. هغوي هم په خند او پرده در شخند په ډول بخښنه ورته وکړه او خنی را ووتل.

کله چې دوي ځنۍ ولاړل، امیرجینایی ډير خواشني و، چې وکیل صاحب ده ته ترڅان تیری خبرې و کړي. او زوی يې ځنۍ خلاص کړ. نویې له ځان سره داوده و کړه، چې ترڅوی مرجان ته ثبوت نه وي پیدا کړي، او هغه يې په سزانه وي رسولي، کرار به نه کښیني. فکريې ډير خراب وغونستل يې چې خپل دزره در دا غم له یو چاسره شريک کړي. نو تر هر چايې دا بهتره و ګنه له چې له مدیرې سره وويني او هغه هم لدې رازه خبره کړي.

ښوونځی ته راغي. هلته يې له مدیرې سره ملاقات و کړ او د مرجان له موضوع يې هغه خبره کړه. چې اصلی مجرم پیدا شوي، او اوس مي زور نه په رسیبزی. ترڅومي ثبوت نه وي ورته پیدا کړي. خه نشم پري کولاي.

چهم او جزا

مدیره هم دې ته حیرانه و چې داخوعلن نه منی. عجیبه ده هغه چې داکارکوي، نوله نوروخه گیله ده. او دایې خنګه پلاروچې دخپل مجرم زوی طرفداری کوي. باید تر ته لولومړی هغه ورته خپله جزاورکړي. خیر خدای^(ج) به یې یوه ورڅ وشمومی. چې اصلی مجرم پیداشونو ثبوت به هم ورته پیداشی.

مجرم هیڅکله له جرمه لاس نه اخلي. ته یې هم تعقیبوه.
امیر جینایی ورته وویل:

ما تراوسه هم چاته دغسی ټینګ نیت ندي کړي. خنګه به یې نه تعقیبوم. ماته یې پلار خنګه خبرې وکړي، زما به هغه خبرې هیرېږي. تر ته لوکارونه می دغه مهم کاردي. اخربه په یودام نه یودام کې را ګیرشي.

زړه می ډیر ناقراره و، چورت می ووهی چې داغم له چاسره شريک کړم. تر خولې می دزړه بوج کم شي. تر ته بېتره وبللي، ځکه نودرته را غلم. بنه خیر او س ماته اجازه را کړه چې په خپل کار پسى شم.

مدیرې هم ورته اجازه ورکړه او ده ته یې پدی لاره کې کاميابي وغونسته.

خلورم خپرگى

پانى او ناز و دوا پرو خپل در سونه ترييو ولسم صنفه پوري په چيره مينه او شوق سره ورسول او چيربه ورتە متوجى وي .
له خپلوخانو سره يې داوعدى كپرى وي چې او س نوباي د ترييو خايە
پوري ورسىپرى

چې چاتە په ژوندكىي محتاجىي نشي داطمعە خويي لە خپلوخانو خوخە ختلە ئېچى لە مۇنىز سره بە پە ژوندكىي يوشوك وادە كوي . دوا پرو خپلە توجو خاخص او خاخص در سونوتە كپرى وە ، دومرە چىر كوبىنى يې سره كاوي چې هيچاھەم ترا خپرە پوري اول نمرە گىي او دوھەم نمرە گىي ندە خىني وي . بىسونكوهەم ورباندىي فخر كاوىي ، دېسۈونئى پە ۋەلۈپسىونكود دوا پى چىرىي گرانىي وي . خوپە بىسونكىي اصف يياتر تەلۈپ چىرىي گرانىي وي ، اوپانە خوبىياسىخى دومرە زىيا تە باندى گرانە وە چە دىويي ونى دتنى پە خىرىي دمحبت او بە دپانىي ترر گونوور رسولى . ددە ۋولە توجو پانىي تە وە ، يو خويي دزپە لە كومى مينە ورسە كول او بىل ددى دلىاقت لە خاطرە . خپلە مينە او دمىنې خمارىي باندى ماتوى . او بىل داچىي پىرپانىي هم بىسونكىي اصف چىرى گران و . خوپدىي نە پوهىدە چې هەغە ورسە مينە لرىي او مينە ورسە كوي . هە خبرە يې بىسونكىي اصف تە كول او هەرە مشھورە يې لە بىسونكىي اصف خە اخىستە . بىسونكىي اصف بە هم ورتە صحى او چىرە نىكە مشھورە ور كول .

چهم او جزا

یوه ورخ بسونکی اصف له خان سره چیره ټینگه اراده کړي وه، چې پاپه به له خپلې مینې خبروې. نورطاقت او صبریې نشوابی زغمالۍ، نوريې مينه په زړه کې پته نشوابی ورته ساتلي، نورورته يوه ثانیه همې له پابې ژوندګران و.

زه خوبه خپل دمینې اظهارورته وکړم، کچېږي یې لماسره ومنله خومينه به ورسه کوم، اوکه یې نه راسره منل نوبسونځی خوبه ورپريېدم، ددي دمینې به خان خلاص کړم. له هره ورخ هلاكته به خلاص شم. هره ورخ چې یې وينم نوي نوي زخمونه مي په زړه راکوي. زه هم خه نه شم کولای اوダメي له مینې نه خبرېږي. هغه به لدې رازه خبره کړم او خپل دزړه بوج به مي کم شي. او سخومي يوه طمعه ورته پيداشوی ده. او دابه هم نه وايې چې زه وګوره او ته ځکه ...

یوه ورخ یې دپاني په صنف کې دانجونوکورني کارامضاء کوي. کله چې دپاني کورني کاريې ور امضاء کوي دامضاء لاندي یې دپاني ته نوشته کړل، چې زماسره په تفریح کې یوازي ووينه دتحویلدارخانې شاته، ډير ضروري کارد رسه لرم، بل څوک مه خبرووه.

زه د تفریح په وخت کې د تحویلدارخانې شاته ولاړیم او ته هلتہ حتماً راشه.

پابې چې کله د بسونکی اصف ليکلې نوشته په خپله کتابچه کې واليدل، حیرانه شوه چې بسونکی اصف ولې لماسره یوازي ويني؟ داسي خه ضروري کار راسره لري؟ حیرانه پاته وه او پدې فکر کې وه چې خنګه خان لدې موضوع خخه خبر کړې. هر شه فکر چې یې وکړې موضوع پوه نشوه. تفریح ته یې تلوسه زياته شوه. کله چې د تفریح زنګ و وهل شو. او په هغه وخت کې نازو پابې ته وویل:

جوم او جنا

نن به له صنفه نه وزو، مورمی ماوتاته چرگ راپوخ کري دي، هغه
به په صنف کي سره و خورواودباندي به نه خو.

دپاني نوټول چورت او فکرله بنوونکي اصف سره و، چي هغه
خوراته انتظاردي، اوبل دنمازو خبره يې هم پرخمه نشوابي
غورخوابي. که يوي به يوه خبره وکره، نوبس بلې به هماگسي
کول. خودابهانه يې نازوته وکره اوورته وویل:

سمه ده ته يې سره برابروه، زه به ديوخوشيبولپاره دباندي
هواخوري وکرم اوپه بيره بيرته راچم، کله چې راغلم نوتا به تيارکري
وي زه به راشم. ته پوههيره چې دتياري خواهه خومره خوندوروي. په
يوه يواريې سره و خندل اوپانه دصنفه خني ووته.

ترشاھ شاه يې کتل چې هسي نه وي نازومي تعقيب کري، اوبيا
دټول وخت لپاره ورتة درواغجنه شم. خوهجه يې ترنظرنه ورغله
اوخيله راغله دتحوييلدار خانې شاته.

هلتھ نوزده کوونکوپيره راشه درشه نه کول، خکه بنوونکي اصف
هغه ئاي دمينې داظهارلپاره غوره وبلې. کله چې پانه راوسيده
دبنوونکي اصف په شهره کي تلوسي دومره ئان بنكاره کري وچې
تابه ويل پوره يوه ورئ يې انتظارکري. دپاني له رارسيدو سره سم په
ڏيرادب يې سلام ورواقچوی اوئيردي ورغله، په لاس يې ستري ميشې
ورسره وکره . پوبنتنه يې خني وکره چې خير خوبه وبنوونکي
صاحب! خه خبره ده چې زماسره دي يوازى ليدل غونبتل؟

خوبنوونکي اصف چې هر خه کوبنسين وکرچې ورتة ووايې، جرئت
يې ونشوابي کراي، چې دايې ورتة ويلې واي چې زه مينه درسره
لرم، نو خبره يې پربله خواهاروله، چې دومره ضروري هم نه و، اوپه دغه
ويلو سره په خوله کي بنديدى او داسي يې ورتة وویل:

جزء اول

چ_چ_چی_م_م_ما_ما_ددی_ل_ل_ل_له_لپاره
 را_را_غ_غوبنستی_یې_چه_امتحانونه_مورانیبردی_دی،_ته
 با_با_بایدکوبنیشن_وکپی_په_درسوکپید_د_دی.چ_چ_چ_چی_خوک
 اه_اه_اول_نمره_گی_درخه_یونه_نه_نه_سی..

پاپه چې کله دښوونکی اصف دا حرکات والیدل حیرانه پاشه شوه، چې بښوونکی اصف خو تراوسه هم لاما سره داسي شه نه و کپري، او نه یې تراوسه په داسي بنده لهجه خبرې راسره کپري دي. نويې ورته وویل:

فقط دهمندي خبری لپاره دی یوازي راغونتي يم. داخودومره مهمه خبره نه وه، خيرچي اوس دي همدومره خبره کرم، زه به نور کوبنبن هم کوم. ستا تشویق چي را پسي وي، هيچوک يې نشي راخه وړاي. ستاکوردي هميشه ودان وي چې زه دي خبره کرم. ته بېغمه اوسه بنوونکي صاحب! انشاء الله ترڅله وسه خومي کوبنبن کړي دي.

بیوونکی اصف ہم ورته وویل:

بن_بن_بن_بنه_ج_ج_چ_چی_کو_کوبنین_دی_کا_کری
دی، ب_ب_ب_بیاخونه_بنه_ده، ب_ب_بس_نوما_ما_ماهم_دهمدي
لپاره را_را_raghoubتی_یی. دانجونوپه مخکی می_نش_نش_نشوای
در_در_درته_ویلای، خ_خ_خ_نونوردی_په_مخه_بن_بنه_بنه
شه. پانه هم_عنی_راره_شوه_اوچل_صنف_ته_راغله، خوپه_لاره_کی
دافکروروالویدی، چی_که_داسی_موضوع_وای_نوپه_كتابچه_کی_به_یی
راته_لیکلی_وای، نویوازی_به_یی_نه_raghoubستلم، اصلی_موضوع_بله_خبره
ده، چی_ماته_مخامخ_نشی_ویلای، خ_که_په_خوله_کی_هم
بنبدندکیدی، نوزه_بایدلدی_موضوع_خان_خبرکرم، خیراووس_دی_پانه
وی.

جوم او جنا

په صنف کې نازو خپله برخه ورته جلاکري وه اودي ته معطله ووه، کله چې پانه راغله نوپه دواړويې بشه په خونداومزه سره و خورول. کله چې بنوونځۍ رخصت شوټول زده کوونکي خپلو کورو ته ولاړل. پانه چې کله کورتہ راغله ټول چورت يې له بنوونکي اصف سره و، چې حتماً یوه خبره خوده چې ماته يې مخامخ شه نه ويل. نوزه به داسي و کرم چې یو خط ورته واليکم، هره خبره اوهره موضوع چې وه په خط کې خوراته ويلاي شی سمدلاسه يې له بستې خخه قلم او کتابچه راوایستل او متن يې داسي ورته ولیکي.

محترم بنوونکي صاحب! تر هر شه له مخه خوستا مبارک صحت جوړ او روغ له متعال خدای (ج) خخه غواړم، وروسته تردي محترم بنوونکي صاحب! تازما سره چير بشه کړي دي، دومره بشه دي کړي دي چې زه يې هيڅکله هم نشم هير ولاي،

اونه دي هيڅ وخت دنيکيو حق ادا کړم. ستاپه شان مهربانه خلک خواوس پدي دنيا کې ډير کم پيدا کېږي، الله (ج) دي هميشه خوشحاله او سرلپړي لره. زه او زمامور او زما پلار دې ټول عمر دعا ګويه يو. زه خودي آن په يوه لمانځه کې هم بي دعا وونه پريې دم، او انشاء الله دا کار خوبه تر هغه کومه خوچې په ماکې دژوند ساه وي. ما لاوتاچې کله د تھویلدار خاني شاته سره والي دل، او تاما ته بل شه ويل، خوتاپه هغه ساعت اصلی موضوع راخځه پته کړه او تاراته دا اول نمرګي خبره بهانه کړه، خوخبره هغه نه ده. نن ته يوبيل رقم وي، چې ماته تراوشه هم په داسي حالت کې نه وي ليدلي.

ماهم هغه ساعت نشوابي درته ويلاي چې اصلی موضوع ولې نه راته وائي، خو کله چې کورتہ راغلمه نو دافکر راسره پيدا شو، چې بنوونکي صاحب به لاخه درته ويل، نومي دا تصميم له ځان سره ونيوي تر خوليک درته نو شته کړم. ته که په خوله نشي راته ويلاي نو ته هم

جوم او جزا

ماته لیک نوشته کړه، هره موضوع چې وي زه به ځنۍ خبره شم، ترڅو کومه اندیښنه چې رالویدله ده راخه ورکه شي. اوژه به ترهغه پوري ناقراره یم ترڅو ستاخواب نه وي رارسیدلی. نوردي وخت نه نیسم خوستادخواب په طمعه یم _ منه پاڼه _

داليک يې ورته نوشته کړ او له ځان سره يې وساتي. کله چې په داصبابنوونځی شروع شو، اوښونکي اصف هم ددوی صنف ته راغي، خوپه هغه ورڅ يې ددوی په صنف کې مضمون نه درلود، هسي یوپوبنتنه يې په شاګردانوکوله، اوډپاڼې ليدل خوده پرڅان فرض داسي کړي و، داسي ورڅ به نه وه چې ده به پاڼه نه ليدل.

پاڼې هم خپل لیکل شوي لیک په کتابچه کې کښیښودي، اوښونکي اصف ته يې وویل:

ښونکي صاحب! کچيري وخت لري نویوسوال مي حل کړي دی، که يې ته راته وګوري چې صحې مي حل کړي که غلط وي راته صحې يې کړه، ډیر پېچلې سوال دی.

ښونکي اصف هم د سوال غونتنه ځنۍ و کړه چې ته يې راوړه چې خنګه دي حل کړي.

پاڼه هم ورولاړه شوه، اوڅلله کتابچه يې ورکړه، کله چې ښونکي اصف کتابچې ته وکتل، لیک يې کې واليدي، په کتابچې کې يې داورته لیکلې و، چې داليک مي ستادپاره لیکلې دی، داليک درسره واخله، په کورکې يې درسره وګوره.

ښونکي اصف پدې پوه شوچې لیک دده لپاره لیکل شوي دی، نوشاه يې شاګردانوته وروګرڅوله او له کتابچې خخه يې لیک رواخيستې په جيپ کې يې واچوی. شاه يې شاګردانوته پدې خاطر و رواګرڅوله چې که ددوی په مخ کې يې له کتابچې خخه لیک

جوم او جنا

اخیستی واى نوبولوته شک ورلویدی اوحتمایی یوه گمان نه یوگمان
ورباندی کوي.

بیرته يې مخ شاگردانوته راوگرخوي اوكتابچه يې پانې ته
ورکړه، چې سوال دی صحی حل کړي و، اوданوروشانګردانوته يې
وویل:

چې که تاسي هم په سوالوکې کوم مشکل لري، کولاي يې شي چې
ماته اوس لاوواياست. په پونښته مه شرميرېي ځکه په پونښته کول
څوک نه شرميرېي اوڅوک بدنې باندي ايسې، دايومندل دی چې وائی:
پونښته کول عيب نده بلکي نه پوهيدل عيب ده، اوس درسره
همکاري کولاي شم، اوپه امتحانوکې خوبياتاسوپوهيرېي چې بيانبودل
اونقل کول نشته

پنجم خپرگی

بسوونکی اصف نوترهغه وخته پوري دپانې ليك نه وكتلى، ترخوچې كورته راغى اوله هرڅخه مخکې يې له جي به شه ليك راوایستى. كله چې يې ليك خلاصوي لاسونه يې رېبدیدل اوژره يې تکانونه خورل، داګمان يې کوي چې شه به يې راته ليکلي وي. كله چې يې په ويلوشروع وکړه، تراخيره يې زړه دومره ناکراره وچې هیڅ يې په خونه کې طاقت نه کيدى، دخپلې بسحې خانګې چې کله ورته پام شو، پوبنتنه يې ځنۍ وکړه، چې شه خبره ده چې پريوه ځای دی طاقت نه کېږي؟ شه شوي دي؟

بسوونکی اصف ورته وویل:

دا ليك ديوې معصومې انجلی دی، ماته يې رالېرلې دی، پانه نومېږي کوم چې مایې تاته ټوله کيسه ډيره پخواکړي وه. ماته تراوسه دهغې په کيسه سمه نه وي پوي کړي. نن به درته هرڅه ووايم. هغه داچې زه لدې انجلی سره ډيره زياته مينه لرم. او تراوسه مې هيڅوک ندي باندي خبر کړي. داتصميم مې نیولی دی چې له هغه سره کچيري هغې زه خوبن کړم؟ واده وکړم. او تاته اوس لائکه وايم چې چې ته شه راته وايي. ايادا کار ستارا سره خوبن دی که یا؟ او که دی خوبن نه وي زه بیالدې کاره تیرېرم. کيداى شي چې هغه هم واده راسره وکړي. ځکه له ماسره هغه زماپه ګمان ډيره مينه لري. لکه زه چې نشم ورته ویلای دایې هم نشي راته ویلای. خپل دمینې اظهار نشوسره

جوم او جنا

کولای.دا لیک یې دهمدې په خاطر راته رالیبرلی دي.اوسم نوستاخونبې او کار ته گورم چې ته پدې کار کې راسره موافقه یې که يا؟

خانگې ورته و خندله اوورته وویل:

تاخپل ئان ته کتلي دي. ته و گوره هغه و گوره، يوچل خوخپل او ده ھې عمر سره پر تله کېرە. اياه ھەم ستاسره واده کول غواپي؟ عجىبە ده چې ھەن له تاسره پر دغە حال مىنە کوي. زما خخە نوته شە اجازە غواپي، چې تاسىي دوا پە سره خوبىن ياست بىاخۇزمابىخى درسەرە خوبىنە دە. زمالە خودارتە اجازە دە. اوھر خومرە ژرچى كېرىي دا کار سرە ورسوھ.

بس چې ستارا سرە خوبىنە وي، بىانوما پېرىپەدە او کار. زە بە ھەم خپل كوبىنېن و كېرم. ھەن بە لە خپلى مىنې خخە خبرە كېرم. اولە خپل زە نە بە دادرۇندىپىتى لىري كېرم، كوم چې لە چىرىپە مودى لىكە يورا زاساتلى دى. كچىرى پانى واده راسرە كوي خوبىنە تربىنى، او كە یې واده نە راسرە كوي بىاخوبە نوزەن تە دايقىن ور كېرم، چې نور نۇدمىنە كولولياقت نلرى او دعمرى ابىلىپارە بە يې ھىرە كېرم. بل زە پە دى پوهىرم چې دپانى داخىال دى، چې لىما سرە خوپە ژوند كې هي شخوك پر تە لە مابل خوک واده نە كوي. ھەن كە هەمىشە نامىيدە وي او زە پە پوهىرم. زە بە يې دانا مىدى ھەم ورور كە كېرم. چې داسىي خوک خولاشتە چې ماتە زما سرە دوا دە كولوليپارە تىاردى.

دا شاعرانە خېرى او سە مە كوه. ووا يە چې شە ور سرە كوي چې ھەن لدې رازە خخە خبرە كېرى؟ دا كار بايدىزەر و كېرى هسى نە چې بىا وخت دى لە لاسە وتلى وي.

زە ورتە يولىك لىكىم. اوپە لىك كې ورتە چۈل خپل دەمینې اظهار كوم. نور نوھە پوھ شە او كار بىي كچىرىي ھەن راسرە مىنە

جوم او جزا

درلوده نوبه معلومه شي. اوپه خوبنې به سره واده وکړو. که يې زه نه وم خوبنې یا خونو خبره خلاصه ده.

دابه ډيرنبه کاروشۍ، چې له هغې غرېښې سره مرسته وکړي. زماخوه هيڅخ زړه ته نه لویېږي چې هغه دي واده درسره وکړي. ځکه چې ما او ريدلي دي چې او سنې انجوني له سپین بېر و سره واده نه کوي. ته دي ځان ته وګوره او س خود سپین بېر و په جم کې راخي. ايا داخوبه له امکانه ليري خبره نه وي؟

شه او س دی لاسپین بېرې را خخه جوړ کړ. زه هم پدي پوهېږم چې زماعمر ده ګې له عمره خخه تردوه برابره زيات دی. خوزه خه وکړم او خنګه خپل زړه ته داتسلی ورکړم چې دا کارله امکانه ليري دي. هرڅه کوبنېس چې می وکړ خونه کېږي، او نه می زړه په دي یقين کوي چې زه ده ګې لپاره مناسب نه يم. ته وواي چې خنګه خپل زړه ته دایقين ورکړم.

تاتو خپله فيصله کړي ده، زه خه نشم کې ويلاي. ته خپل نهايې کوبنېن وکړه چې خنګه کېږي هغسي وکړه، زه هم درسره ملګري یم. خانګې نو پدي خاطر خپل خاوند ته اجازه ورکوله چې ده ګې له واده خه پوره شپارس کاله تیرشوي و خوکمه ثمره يې نه درلوده، او ددې په واده کولو ځکه خوشحاله و، چې خدای^(ج) مهربانه دی ګوندی دوي لدې ثمره خه برخمن شي.

ښوونکي اصف هم دستي قلم او کتابچه راو اخنيستل او داسي يې کې ولېکل.

ګرانې او مهربانې پانې!

که خه هم چې ته زماشاګر ده يې، خه وکړم نن به در ته خپل د زړه حال پوره ووايم. نورمي د صبر کاسه ډکه شوې ده، نور د انتظار پربتی نشم پاته کيداي. واي چې له هرڅه سره کېږي خوله مينې سره نه کېږي.

جوم او جنا

هر خه پتیدلای شی، خومینه نشی پتیدلای. ما پیر کوبنبن و کرچې خپل دمینې اظهار درته و کرم، خوداراته بې انصافی اوپې عدالتی معلومیده، چې زمام مر و گوره اوستا عمر. خه و کرم چېروخت غلى پاته شوم خونن درته هر خه وايم. له کومي ورخې شخه چې ته مى ليدلى يې، ته باورو کره چې تردا او سه پوري دي له خيال او فکر سره گذاره کوم، ستاخیال راسره تل ملگرى وي. چېرواري مى کوبنبن و کرچې درته و وايم خودومره جرئت مى نشواب کولای او نه دومره جرئت راکې پکبىنى.

تىرە ورخ مى چېر زپه و کرچې له هر خه دى خبره کرم او ته مى دتحویلدار خانى شاته راوغونبىتى، خوكله چې ستاسره مخامنخ شوم تپول بدن مى رىپىد و اخىستى او ساه مى بندە بندە كىدە، نېپىدى و چې زپه مى دريدلای واى. هىچ زپه مى نشواب کولای چې خپل دزپه حال درته و وايم، نوڭكە مى خبره پربلە خواكىرە او تاته مى ازمۇينە بهانە كېل. زمااصلى مقصدهەنە و، اصللى مقصدمى داوجى تاله خپلە مى نە خە خبره کرم. چې زه درسەرە خومره مى نە لرم. همداوس چې زه دالىك تاته لىكم تە خونە يې خدای^(ج) خوشتە، تپول بدن مى دقلەم پە شمول رىپىدى او لىكە سختە تې چې مى وي، داسىي رىپىدم. خپل ئان نشم قابو کولاي، دومره تائىردى راباندى پروت دى. خودومره پوهىپرم چې داستاد مىنې زوردى. خوڭلە مى نىت و کرچې ستاواز مایە مى نە تپول بىسونخى خبره کرم، خودابىاماتە نامناسبە بىنكارىدە چې داسىي ولى درسەرە و کرم، ئىكە بىرتە بە لە خپل نى يول شوي تصميم خخە تىر شوم اوستادر ضايت رايە بە مى خوبنە كرە چې تر خومى لدى سره خبى نە وي كېرى هىچ بە نە کوم. مابە چې مابسام لە ئان سرە پلان برابر كرم، چې سهاربە درته هر خه وايم او تېينگە ارادە بە مى كېرى وە، خوكله بە چې سهارشواب بىسونخى تە بە راغلمە تە بە مى واليدلى، تپول پلانونە بە

جوم او جزا

می له خاوروسر خاوری شول اوهیخ به می نشوابی درته ویلای. دانن
 چې تاته دزړه له اخلاصه داسی خبری لیکم، داستادلیک برکت دي
 چې په ماکې يې دومره جرئت پیداکړچې تاته لیک ولیکم اوپه لیک
 کې داسی الفاظ ورسه ازافه کړم. کچېږی تاراته لیک نه واي لیکلای
 مابه ستادمینې ارمان دژوندترپایه پرڅلواوړو ګرڅولای
 واي. شاید چې ماهیخ کله هم دغه موقع او جرئت نه واي کړي، چې تاته
 خپل دزړه حال ووايم. هرڅه به پرڅل حال پاته واي، اوزه به په اورکې
 یوازی سوئیدم لکه دادومره وخت چې سوئیدم. ماؤخانګې هم
 پريکړه سره وکړه، هغه هم لدې موضوع شه خبره ده او دا يې راته خوبنې
 کړې چې تالدي رازه خبره کړم. هغې راته خپله رايه راکړې
 ده، او دا يې راته ويل چې ته به حتماً دا کارکوي زه درسره ملګري يم.
 ته ورته ووايه که يې درسره خوبنې وه واده به درسره وکړي، او که يې نه
 ودرسره خوبنې نو داخویابد کارندی چې ته يې کوي. او س می درته
 خپل دزړه حال ټوله ووايه. زه تل ددغې ورڅې په ارمان و م چې کله به
 خپل دنا کارازړې کې خبرې تاته وکړم او تا خبره کړم، خونن می داموقع
 پیداکړه او دمودوم دوارمان می نن پوره شو. نورنوستاخوبنې
 او ستاکار. خپل رضایت ته دي وکوره خپلې خوبنې ته دي
 وکوره، خنګه چې دي زړه درته وايې. له خپل مورا او پلار سره او هم دي
 له نېږدي ملګرو او خپلوا نو سره دا خبره ياده کړه. هر رقم چې دوي درته
 خوبنې کړه، له ټولو سره مشهوره وکړه.

زه ستادخواب په طمعه يم ځواب به حتماً اکوي. او زه پوهیږم
 چې دامناسب کارندی خوڅه وکړم، زه هم ليونې يم او زړه می هم ليونې
 دي.

د فکر و نواو خیالونو په دنیا کې می غرق کړي، زرر قمه چورتونه
 راواچوی، چې داسی وکړه داسی به وشي، ژوندبه دي برابر شه او....

جوم او جنا

په دې کيسه لاماوخانگې پرته نورهیخوک خبرندی اونه ماچاته ويلی دي، چې زه له تاسره مينه لرم. دامي يورا زساتلي واوهیخوک مي ندي باندي خبرکړي. ځکه که خوک خبرشوی واي نودارا زپا شامل کيدي اوژه به ټولوته خرمخي وم. ټولوبه راباندي خندل چې دايو بنوونکي اوله خپلې زده کوونکې سره يې داسي وکړل، له نورو خوګيله نشته. نورنونه غواړم چې خبرې راڅه اوږدې شي. الله (ج) دي هميشه خوشحاله او کاميابه لره. ستادخواب په هيله. منه هغه خوک چې تل ستامينه له یو پاچاهي څخه بهتره ګني _ بنوونکي اصف .

لیک يې سره و پيچې په یو پاکت کې يې ورته و اچوي او په جيپ کې يې له ځان سره وساتي.

کله چې سهارشود بنوونځي وخت و نودبنوونکي اصف دوهم ساعت د پانې دوي په صنف کې و هلته يې تردرس ويلو مخکې د ټولوکورني کاروکتى اوورته امظاء کوي يې، کله چې يې د پانې کورنۍ کار کتى له جي به څه يې هغه ليکلې لیک چې مخکې يې تيار په لاس کې نیولی و د پانې په کتابچې کې کښېښودی او کتابچه يې بيرته پانې ته ورکړه.

شپږم خپرکي

زياته موده وتلي و ه چې مدیرې له اميرجينايی سره له نېړدي نه وليدلي. يوه ورڅي دی ته زړه شوچې له هغه سره وويني. دستي يې اميرجينايی ته په تيليفون کې خبرور کړچې که چيري دليلوامکان وي نوپه بشونځي کې ورسره وګوري.

اميرجينايی هم به له کوم ځنډه ورته راغي اوله مدیرې صاحبې سره يې له نېړدي وليدل.

مدیرې هم ورته بنه راغلاست وویل، اوډيره بخښنه يې ځني وغونسته چې ده ته يې تکلیف ورکړ.

اميرجينايی بخښنه ورته وکړه چې داخوکوم تکلیف ندي.

وروسته تر مجلس کولوڅه يې دمرجان پونستنه ځني وکړه، چې ده ګه لپاره دي کوم ثبوت ندي پیداکړئ؟ دېروخت نه کې ووتی. دا پونستنه چې يې ځني وکړه، امير صاحب لېږدې بل رقم ته شو، مخ يې سورشو اورنګ بنه يې تغير وکړه. په خبر وکې بندېند کیدي، داسي يې ورته وویل:

اصلی مجرم خومرجان ندي. ماډير کوبښن وکړچې هغه ته يوه لارنه يوه لاره پیداکړم ترڅو هغه مجرم ثابت کړم اوپه سزا يې ورسوم. خوهغه د جرم له دنيا خخه ډير ليري دي، اونه هم له مجرمي نوسره کومه راشه درشه لري. ماچې کله هغه دوه غله نيوالي و، هغويي د خپل ځان د خلاصي د لپاره دوکيل زوي مرجان په لاس

جوم او جنا

راکه. خوهغه بې گناه واوماخواركى چىرخوراوه، اوس يې پلارتە سەن نە شەم كتلاي. اصلى مجرم يوبىل خوک دى چې هغە ھەم پدى بىاركى اوسيرى. خوهغه ھەم پدى پوهيدلى دى چې زە دەھە پەلتە كې يەم. هغە چىر هوپىياردى، دادپىرە مودە كىېرىي چې لە جرمە يې لاس اخىستى دى. خوزە

خداي^(ج) تە اميدلرم چې هغە لە ثبۇتە سەرە ونىسم اوپە خپلە سزا يې ورسوم.

مدىرە پوه شوھ چې د اميرصاحب كارىيى كرى دى، پە پىسىوپى خولە ورگنەلى دە. حىرانە دې تە پاتە وھ چې خىنگە يې اميرصاحب راضى كېرى دى. دەھ عۆزخولە چېرى خەنە ھەم كلک و، دى خۇچىرورتە خواشنى و. دەھ خواشتىياخە شوھ. دەھ هغە قول اووعددە خە شوھ كوم چې يې لە ماسەرە كېرى وھ.

دەھ هغە تىنگە ارادە خە شوھ، دەھ هغە خجالت خە شوکوم چې و كىيل صاحب پە خپلە شۇبە كې لە خاورو خە لام سېك كېرى و. رېستىياچى پىسى پرچەر دەھ كېنىپەر دى چېرى دەھ ماتۇي. اورېستىياچى پىسى دەھ يەنبو خلکو خولى وربندوى. هيچخوک دېپىسوپە مقابل كې خە نشي كولاي. داسىي خوک لەكە اميرصاحب چې پە ھول بىاركى يې جوھە نە وھ، او دەپولويوازى او يوازى دە تە سترگى وي چې كە و دەھ يوا مير صاحب دى. نوپى اميرصاحب تە ووپىل:

رېستىياچى ماھم داڭمان كاوىي چې دوكىل زوى و گورە او داسىي كار. داخونا خەقە تېلىغات دى چې پە دوي خوارانوپىسى كىېرىي. داچې خپلە دەھ كومت خلک داسىي يۈجەم و كېرى، نولە مجرمىنۇ خە بىاشە كىيلە دە. خىربە يې غواپ و تەھرە خە خىربەتە دى. بىاھم تە كوبىسبىن كوه كله چې دى مجرم و نىيۇ نومابە پە خېرىوپى. بىس نورنۇ و بىخېنى ستاقىمىتى و خەت مى درضايىع كە. كىدای شى چې تابە چېرە مصروفونە

جوم او جزا

دلولد. ماددغی موضع لپاره راغوبتی وی. له راچک خخه دی یوه
دنیامننه چیره خوشحاله شوم چې و می لیدی.

مصرفتونه خوربنتیاهم شته، ستادخبر راکولو خخه
مخته، قومندان صاحب دیو کارراته ویلی و، خوهغه دومره مهم نه ولکه
ستالیدل چې و. خیرپه هر صورت مونږ او تاسی چې همکاری
ونکرو خوک به یې راسره و کری. ته بیغمه او سه کله چې می مجرم
ونیوی، اول تاته خبر در کوم، ته باور و کړه چې زه دغسی یوه لحظه هم نه
یم کښینستلی. د پانې اوناز و ژړ اوی خومی او سه هم په غوبروکی ازانګکې
کوي، هغه ورڅه خوده یې دلونه ده. د دوی حق به انشاء الله تر پنبونه
لاندی کېږي. ستاخبره خیرپه یې غواړواوله هرڅه نه خیر بهتره
دی. نورنور د خخه ځم. زه هم چیر خوشحاله شوم چې و می لیدی.

له مدیرې شه یې رخصت راواخیستی اوله مکتبه راووتی. په لاره
کې له ځان سره موسکاشو چې دابنځې خنګه ژر خطاکېږي. او دي په
ماخومره اعتبار در لود، داخلوار کې نو خه خبره ده چې....

مدیره نو په چورت کې ورکه وه، دا یې له ځان سره ویل، چې عجیب
وخت دی، هیڅوک داعتبار کولوندي پاته. په چاخوک باور و کړی؟ په
چاخوک اعتبار ولري؟ نه انصاف شته، نه عدالت شته، نه دچا
خاطر خوک کوي، ټول کارونه او ټول کاروبارله پیسو سره شو. دا پیسې
خنګه ده رچاخونې شوي او خنګه هر خوک ورسره مینه
کوي. د پیسې په مقابل کې، نه خپل شته، نه دوست شته، نه
ورور شته، ټول ورته پردي پردي وي. دانو په دغه فکر کې وه چې پانې
داداري په دروازه کې ولاړه ده او دې ته وايی چې مدیرې صاب! زه دنه
راتلای شم.

خود مدیرې هیڅ ورته پام نشو او په خپل خیال کې غرقه ده
بیا پانې ورباندی برغ کړل، مدیرې صاحبې! ایازه دنه راتلای شم؟

جوم او جنا

بیاهم دمدیری نه شورته پام. ترخوپانی داداری دروازه په نوک
وېکوله اووروسته ترهغې مدیره په سدراغله اوورته پام یې شو. کله
چې یې پانې ته وکتل چيره وارخطاشوه، په قهرجن اندازسره یې پانې
ته وویل:

څه کوي؟ چې په دروازه کې ولاړه یې؟ خه راته وايې؟ ولی بې
اجازې راغلې یې؟

پانه غريبه هم وارخطاشوه، چې مدیری په داسي توند لهجه ورته
وویل. په ډير عجزسره یې مدیری ته وویل:
مدیرې صاحبې! زه په ترقى تعليم او حاضرى پسي راغلې یم، هغه
موتر او سه ندي وړي. که ستا اجازه وي چې زه یې خپل صنف ته راسره
يوسم.

مدیرې پدې خاطر پانې ته خواښې شوه، چې داسي نه وي
زماؤ دامير جينايې خبرې یې او ريدلې وي، خوچې پانې د ترقى تعليم
او حاضرى غوبښته ځني وکړه، بيرته یې له پانې معذورت وغوبښې
اورته وویل:

ډيره بخښه غواړم زما فکرېل ځای و هوستا سوترقى تعليم
او حاضري دلته ده درسره یوې سه.

پانې د خپل صنف ترقى تعليم او حاضرى پیدا کړل او ځني راوېې
خیست. په لاره کې یې دافکرله ځان سره وهې، چې مدیره
خوماه یڅکله دومره خواښې نه ولیدلې، زما سره یې هم چندانی رویه
ونکړه، کیدا شی چې یو مشکل ورته پیښ شوي وي. نو په دغه
فکر او حیرانې کې صنف ته راغله.

کله چې پانه له ادارې څخه را وو تل نومديره خوشحاله شوه، چې
څه زموږ خبرې یې ندي او ريدلې. دا په دې بيریده چې که په مجرم
خبره شي چې زمامجرم پیدا شوي او پېژندل شوي دي، نو که نورڅه یې

جرم او جزا

په وس نه وپوره، بنوونئى خو پيرىرىدى او خپلە دەغە پە محكومىدۇپسىي پايىخى راپولوي، خوبىابە يې ھم شوك بىغ وانه وري، دابە لە خپل مظلومىت چە زىرىرىپى او تىپىرىي بە. كە نورخە يې نشوابى كولاي نوداخوكولاي شي چې بنوونئىپيرىرىدى، كە يې بنوونئى پرېبنودى نوبىابە يوازى وي اولە ژوندە بە نامىدە وي. نفس تىنگە بە شي، كله چې لە ژوندە نفس تىنگى شوه، بىاخوهرخە كولاي شي، يابە ئاخان وژنه كوي او يابە ھم لە چىرۇچۇر تواوفىكرونۇخە ليونى شي. پە همىدى دليل مدیرى نە غۇنىتلەن چې پانە لدى رازە خبرە كېرى او يادى ھم خبرە شي ترەنگە پوري ترخويي مجرم تە سزانە وي ورکېرى. وروستە كە بىاخبرە ھم شي پروانە كوي. زەنخوبە يې باندى خوشحالە شي. او خپل بوج كوم چې يې پر زەن پروت دى هەنخوبە يې يۈخە ورباندى سېك شى.

اوم خپرگی

پانی چې کله دنبوونکي اصف ليک په كتابچه کې واليدي نو دكتابو په بسته کې يې واچوي اويوه لحظه يې هم بسته له ځانه نه جلاکوله، پدي بيريدله چې داسي نه وي دبل چالاس ته ورسپري اوددوي له رازه خبرشي. درختي وخت يې شواوټول زده کوونکي خپلوكورو ته ولاړل. پانه هم کورته راغله. دابه چې کله کورته راتله نوموربه يې ورته په ترموز کې چاي مخکې له مخکې برابري کړي وي چې کيدای شي په بنوونځۍ کې ستړې شوې وي، اوچاي ستړي یا اوذيله توب ورکوي.

دې به ترڅه مخکې چاي خيسنلي اووروسته به يې ډوډي خورله بیا به دیو ساعت لپاره بیده شوه. نن چې کله راغله تر هرڅه له مخه يې دنبوونکي اصف ليک له بستې راوایستي اوپه ویلوې شروع وکړه.

کله چې يې ليک ترپایه ولوستي حیرانه پاته شوه او هیڅ يې دازره ته نه لويدل چې بنوونکي اصف دي له دې سره مینه لري. په بنوونکي اصف يې چيره خوابده شوه چې خنګه يې دادومره وخت ماته نشوابي ويلاي. بل به دې ځای ته حیرانه پاته وه، چې زه وګوره اوښوونکي اصف. زماعمر او دنبوونکي اصف عمر. او دي خنګه لاما سره او س دهرڅه سربيره مينه کوي. زما خودا ګمان وچې زما سره به هيڅوک هم واده نه کوي، ځکه چې زما عزت له خاور و سره خاورې شو، ټول عالم راباندي خبردي. پر ما خوتورداغ لیګیدلې دي. چې زه ژوندي یم دټولوبه په

چهم او جزا

یادیم او زماله کیسی بە خبروی. دلپساعت لپاره دفکرپه دنیاکی ورکه شوه. حیرانه حیرانه و ه چې داخنگە نابلدە خبره اونادیره کیسە سره مخ شوم. داپه خپلوفکروکی ورکه و ه چې خوب دنیاورباندی غلبه کړي و ه. کله چې راکښینسته موريې سرته ولاړه و ه اودچوچی دخوپلپاره يې راکښینول. داهم چوچی ته راکښنستله لاسونه يې پريمنځل اوپرچوچی يې شروع وکړه. چوچی هم چندانی خوندنه ورکاوي، يو قسم ته چورتى واوداهم دي ته حیرانه و چې ولی نن داسي چورتى يم؟ اوولي داسي شوم؟ خوبيرته به يې داویل چې کيدای شي دادښونکي اصف په ليک کې داتا ثيرات وي، بیابه ورته په فکر کې ډيرسوالونه پيداشول اوپه خپلله به يې څوابول.

بیاپې په زړه کې دا ارمان ورته ودریدی چې کاشکى خوله ماسره ظلم نه واي شوي. خپل دې ګلتوب امانت به می ترهغه پوري پاک ساتلي واي ترڅو می واډه واي. اوپره ګونجونو به يې زرافرينونه ويل، کومو چې په امانت کې خيانت نه وي کړي. او خپل لاسونه يې خداي (ج) ته پورته کړل چې نوري انځوني زماپه رقم مه کوي. ته دهولو ګونوار مانونه مه نيمګړي کوي.

ټولی انځوني دپلارله کوره په عزت او شرافت تر خاوندتر کوره ورسوی. اوله هغه ظالمانوسره کوم چې لاما سره يې داوحشی عمل کړي دي، ده ګوي له خويندو سره دي دغسي وکړي. ترڅو هغوي زمادر داحساس کړي، زمامغم او اندې بنښه احساس کړي، او زمامغوندي یوازيتوب احساس کړي، له ژوندنه دې یزاره کيدلواو دمرګ د غونبنتلو هره ورڅ اوهره شپه لکه زه چې يې غواړم دوي يې هم وغواړي. خوبيرته به ورته دا نامناسبه بنسکاره شوه چې ماله خداي (ج) څه وغونبنتل، اوڅه بدراخه وویل شول، خویندي يې نو څه ګناه کړي ده، پدې کې يې خویندي څه ملامتې دي. بیابه يې بيرته ویل چې له

جوم او جنا

خویندوسره يې شه مکوي خدايە^(۲)، دوي ظالمانوته سخته سزاور کپري. ببابه يې خان ته پام شوچي زه په خه اخته يم او داخنگه نن راته بياهرخه له سره يادشول. ببابه يې دنبونونکي اصف ليک ته ورپام شول چې داهرخه دنبونونکي اصف ليک راته يادکړل، او دده دليک له وجي دغه حالت ته ورسيدم. بيرته به يې خپل زړه ته ډاډور کړچې نورنود چورت وهلو اوافقر کولووخت ندي، او نه په بنه راته خورل کېږي، راشه اصلی موضوع ته چې دنبونونکي اصف راغلی ليک ته خنګه څواب ورکرم. ډېير چورت وهلووروسته يې په كتابجه کې بنونونکي اصف ته داسي واليکل.

مهربان او د قدرو په بنونونکي صاحب!
السلام عليكم ورحمة الله وبركاته!

ډېير پوهان وايي چې مهمه وظيفه چې دانسانانو لپاره اجراء کېږي او اجراء کوي يې هغه یو ډاکټر اجراء کولاي شي. ځکه دخلکوژوندلو مرۍ خدای^(۳) او بيا داغه ډاکټر دی چې له مرګه يې را ګرځوي. هر چاته دنبه صحت او خوشحاله ژوند تير ولو تووصيه کوي. خوزما ياد ايقين، باور او نظر دی چې دانسان لپاره چې مهمه وظيفه اجراء کوي هغه بل خوک نه بلکي یوبنونونکي دی. ځکه ډاکټر جسماني کارونه اجراء کوي او بشونونکي معنوی کارونه. ستاله هر څه کولو خنځه قربان.

تاخوله ماسره پرته ديو بنونونکي په ځيرڅه ديو بنه دوست په حيث چلندر اسره کپري دي. زه ستا احسان مندې يم تره ګه وخته پوري ترڅومي په بدنه کې ساه چلېږي. ستاله دومره انتظار ايستلو څه قربان چې تازما په مينه کې دومره وخت یوازي تير کپري او ماته دي په خپل زړه کې تراوشه پوري ځاي ساتلي دي. زه خود مينې په نوم هم نه پوهيرم چې خنګه يې ترجمه کرم او خنګه کېږي، خود دومره مې په

جوم او جزا

داستانو کې، کیسوكې، له موراپلاره اوله خپلو همصنفيانو خخه دا اوريديلىي دي چې مينه اسانه نده، نه يې هر شوک كولاي شي. يوه لحظه يې تر كال او بىدە وى پرهفو كوم چې ربنتىي مئيان وى. تاماتە صحى لارابنودلىپ دە، مالە تاخە هر خە زدە كېرى دى. تابه چې ماتە كوم وخت يوشە رازدە كول پرته درس ويلوشە، لکە خبىې، بىنه روېھ لە چاسره كول، بىنه كول لە همسايگانوسره، دموراپلار عزت كول او دەرچادعا خىستىل. دا خكە چې دعا جىنت هوادە، دەفعە چالپاره چې دزپە لە صدقە ورتە كېرىي. مابې دا هر خە پە خپل ذھىن كې ساتىل او تراوسە مى ندى هير كېرىي اونە دەھىرىدۇدى.

خكە ستاهرە خبرە ماتە دىرسۈز روشخە ھەم ڈيراهميit درلۇد. تاچى چە وىلىي دي هغىي ھەم شوي دي. تابه چې ماتە كوم ورخ يوبىنە خبرە راوبىودە مابې هغە مابنام لە خپل موراپلاره سرە شريكول چې مانن لە بىسونكى صاحب خە دا خبرە زدە كېرى دە، هغۇي بە ڈير خوشحالە شول چې مابې ورتە داستاخېرې كولاي اوستاخخە بە ھەم خود بىنە فىركخاوندان دى، او زماپە باب كې يې لە هيچ شي خخە ئان ندى سېمۇلى.

ماتە يې داولادپورە حق راكېرى دى، خدايى^(ج) دى زماپە حق دوي نە نىسىي، خوزە بە يې هيچ كله ھەم ددوىي حق پرئايى نكىرم. پە هغە ورخ كوم چې زە پە روغتون كې وە زە پە خپل غم اختنە وە اولە خدايى^(ج) مى ھە لحظە مرگ غوبىتى، خوز ماموراپلار دواپروچى زە يې پە زپە پوهىدم بىاھم دوي زمالە وجى چە نە ويل اوزە يې غم اوژپراتە نە پريپىنۇم. تىلى بە يې راكول چې هر خە بە سەم شى مجرمىن بە سزا ووينىي، خومابە پە هغە وخت كې ھەم لە دوي سرە گستاخى كولە چې زە يې نواوس سزا خە كوم، زماينىدە يې را خيرابە كېھ زە يې پە

جوم او جنا

دنیاکې بىنامە كۆم، پرمایې تور DAG و لگوی. ايادهغوي دىزايپە ور كولو سره بە زمايندە بىرته سمه شى اوزمابىنامي بە دېلولهيرە شي؟ ايازماخە بە داتور DAG كوم چې پە ماالوس ليگدىي دى دالىري شي؟ وبخنبە بىوونكى صاحب! كە شە هم چې داخبىرى دلىكلونە دى خومادرتە ئىكە نوشته كېرى چې زە دەغوي يواخنى ارمان، ارزۇ، ھيلە اوقوت يىم. زە پردوی چىرىه گارانە يىم، ستاھم دوعاڭويھ دى، پىدى خاطرچى تە لە ماسره ھميشه بىنە كوي، اوھغوي تاتە ھميشه دېنە ژوندغۇشتۇنكى دى. خوهغوي اوس لدى رازە نە خېرۇم اونە زە اوس دستىي وادە درسە كوم. ماخوداسىي گەنلە چې زماپە نصىب كې بە نور ھىشكەلە وادە كول نە وي، خودھەفە سرېيرە چې تە پە ماخبىرەم وي، تا راتە دواھە كولوپىشنهاد و كېر. زە پىدغە لاھم چىرىدرىخخە خوشحالە شوم او ماھە دى نوى ژوندراوبخنبى چې زە خېل نفس تە داۋویل شەم چې داسىي خوک شتە چې زماسرە وادە كوي. داتە يې چې زە دى دخېل ژوندھمسىفرە و گەنلەم،

او زە دى دەپارە انتخاب كۆم تر خوستاد ژوندىيە بىرخە شەم. ترتابە زە بل داسىي وفادارە، دلۈر فکر خاوند، دېنە استعداد خاوند، او غم شىrike چېرىي پىدا كۆم. الله (ج) خولە از لە ھەر خە پورە در كېرى دى، او دەھىخ شى كمى در كې نشته. ستاپە رقم خلک خوپىرى دى، دنیاپىرىلە، اوھغە هم يوشۇك خوک وي، چې دەغۇو كەمۇلە جەملە خە يوتە يې. خېرىي راخە او بىرىپەي اصلىي موضوع تە بە راشم.

محترم بىوونكى صاحب!

ماخوداتصمىيم تراوسە پوري ندى نىولى چې زە بە دستى وادە كوم. ماداپرىيکە لە ئان سره كېرى دە، تر خومى بىوونئى نە وي خلاص كېرى وادە نە كوم. او خېلە ايندە دالى الله (ج) پە توكل او ملگەر تىاسەرە پە خېلە سىموم. زە غواپم چې ئان تر يۈخايە ورسوم

چهم او جزا

اوله خانه یومسلکی جوړه کړم، ترڅو کولای شم دې ټولنې ته خدمت وکړم. هره رشته می خوبنه ده که هرې رشتې ته کامیابه شوم انشاء الله سرته به یې ورسوم. خوزماچې ډیره خوبنه ده هغه ډاکټري ده او که خدای (ج) ورته کامیابه کړم خوبه شه یې. دارښته می ځکه خوبنېږي چې عموماً ګوم خوک چې پدغه ربنته کې کارکوي، هغه ټوله دصبرخاوندان او په زړه کې ترحم لري.

پرمريض مهربانه وي او د مریض لپاره لکه نوکر چې یې وي، ترهفه یې خدمت کوي ترڅو چې دنبه صحت خاوندشي. د مریضانو په مقابل کې له بنه رویه څخه ډیره استفاده کوي. تل پدې هیڅه کې وي چې د مریض زړه خان ته راجذب کړي، هرڅه د مریض په ژبه او د مریض په خوبنې سره کوي. نوزماهم ځکه دارښته خوبنه ده. زه خودیر کونښن کوم ترڅوددي رښتې ارمان پوره کړم. کچيري می داهيله پوره نشوه بیاهم نه نامیده کېږم، بیاکه هر رښته و هغه پسی تعقیبوم او سرته یې رسوم. زه دومره ژر دواهه کولونیت نلرم، او تاته هم دا وعده نشم در کولای ترهفه پوري خوچې زه خپل مقصده نه یې رسیدلې خودومره ويلاي شم چې ستاپه شان بختورخاوند به دیوې بختوري بشخې په نصیب وي. ته رښتیاچې دانسان په بنه ملایکه یې.

په تافخر کېږي، او ته د فخر کولولایق یې. ته چې زماخاوندشي زه به نورخه و غواړم. زه درسره واده کوم اوستاسره په واده کولوراضي یم. خوهفه وخت چې زه خپل تحصیل بشپړ کړم. ته به دا زماړیو خبره منی. چې دا کار به زما اوستاپه منځ کې وي بل به هیڅوک نه باندی خبروې. دابه یوراژوی زما اوستاپه منځ کې. یوازی او یوازی به زه او ته ځنې خبریو. ترهفه وخته پوري چې زما اوستاوا ده کېږي. نوردي وخت نه نیسم همیشه خوشحاله، صحت مند، سرلوپري او د ژوند په

جوم او جنا

تولوچاروکی کامیابه واوسی. او ددی بیت په لیکلوسره دی په خدای^(ج)
سپارام.

عزت الله^(ج) در کړي قدردان یې تر هر چا _ جنتی او سې معلمه
مهربان یې پر هر چا
تشکر ستاد عاګویه اوستازده کوونکی پانه.

بیا یې لیک په یو پاکت کې واچوی په کتابچه کې یې وساتی. کله
چې یې لیک په کتابچه کې واچوی نودافکرو رته پیدا شو، چې خومره
ډیرې خبرې می کې والیکلې، دومره او بر د تفصیل ته خو جنت نه
و، کاشکې یو کوچنی لیک بیرته ورته والیکم. خوبیرته یې ارادې ته
تغیرور کړچې څه او بر د تفصیل سحي دي، حکه چې یو خوبه دی له
انتظار ایستلو خلاص شي او هم به له هرڅه خبرشی. او بل زه به خپل
در سونه بنه په بیغمې سره سرته ورسوم. خو بیرته یې لیک پر خپل
حال پر یښودی. کله چې سهار شواوندو نوونځی ته راغله، نوبونکی اصف
ته یې لیک په داسی حال کې ور کړچې هغه یې کورنی کارا مضاء
کوي. هغه هم د پانې لیک له زده کوونکو څخه پټ کړاوله خان سره یې
وساتی.

د پانې لیک ته ډیرې یه تشویش و، چې شه به یې راته لیکلې
وی. دا چورت به وروالویدی چې ایاداسي خوبه یې نه وی راته لیکلې
چې ته می د پیلار په ځای وې، مادا ګمان نه کاوې چې ته به ماته په داسی
بدنistro ګوري؟

ته خوزمود یښونکی یې اوښونکی نه بايد داسی شه په خپل ذهین
کې ولري؟ ته خوزمود لارښودوې، او تابايد ماته په داسی نظر نه واي
کتلې. اونه بايد تاما ماته داسی شه ويلی واي؟

چهارم او جزا

که نورنه واي تاخوبه زمامرله خپل عمر سره پر تله کپري واي؟ په
يوه ساعت کې ورته زررقمه چور تونه ورلويدل. اودي غريب به يې يوې
اوبلی خواته دوري دوري کوي.

بياپي له ځان سره دافکرو کړ چې پاڼه نن خوابدي معلوميده. حتماً
يې دغسي راته ليکلي دي. کچپري دغسي يې راته ليکلي و، ببابه زه هم
ددې دمياني اوددې بنوونځۍ سره خدای په امانې دتل لپاره
وکرم. دابنوونځۍ دي وي اوپاڼه. ماته نور دابنوونځۍ دوزخ ده. زه به
بيادپاڼې مخ په ټول ژوندونه وينم. تره هوپوري مايوسه وترڅوچې
كورته راغي.

کله چې کورته راغي له ځانګه سره يې ستپې مسي لا نه وه کپري
چې له جيبيه يې ليک راوايستى اودلیک په ويلوبوخت شو. دېخواپه
رقم بيادليک په ويلوسره په لرزه شواوري پرديدي لکه دعمروسپن
بېيرى چې وي، يالکه چاچې خپله حوصله له لاسه ورکپري وي
اوډيرخواشني وي.

هیڅ يې ځان نشوای قابوکلاي. خوليک يې په ويلوويلو ترپايه
ورسوی. کله چې يې ليک ترپايه خلاص کړ، نونيردي وي چې له ډيرې
خوشحالی خخه يې زړه دريدلاي واي. دا يې له ځان سره ويل چې ماخه
ګمان کوي اوپيښن خه شول. خومره بنايسته الفاظ يې راته ليکي
دي. ربستيابهم چې ديومن لپاره له ملغرو اوسرورز ووشخه دخپلي
معشوقي ليک بالارزښته وي.

له پاڼې خخه ډيرخوشحاله شو، چې دده دومره صفت يې کپري
و، چې په ليک کې يې دا ورته ليکي وي چې ترتابه بل بختور چيرې
وي. اوته به ديوپي بختوري پښۍ په نصيب کېږي. دا په دي ماناچې
واده راسره کوي اوژه يې خوبن کپري او قبول کپري يم. خوهجه وخت
چې دا خپل درسونه سرته ورسوی.

جوم او جنا

په هغه ساعت بنوونکي اصف نه ويپاچاواپاچاهي يې کول. په
ئمکه نه خايدى له ډيرې خوشحالى خخه.
له ئان سره داوليل چې زه خوتى مرگه پوري انتظارورته کولاي
شم بس ماهم لدې خخه دغه توقع درلوده. دغه ماته کفایت کوي چې
زه فقط ددي خوبن شوي يم نورفرق نه کوي که ډيره موده ووته کې.
غوبنتل يې چې یوبل ليک ورته واليکي خوبىايې خوبنې نه شوه،
چې ٿه اوس خوخبره ټوله سره خلاصه شوه نورنوليکونوته ضرورت
نشته.

داکيسه يې خانگي ته وکړه چې پاني خوزماسره په واده
کولوراضي ده.

خانگي خومخامخ ورباندي خوشحاله شوه، په زړه کې يې ډيره
خوابده وه. ڏکه ديوې بنئي هم بن (بله ميرمن) نه خوبسيبري. مړه يې
کړه خه نه وايې خوچې دبل واده دکولوورته ووايې ئان
وژني. خوچانگه ڏکه ددوې په واده کولو خوشحاله وه چې دې اوladنه
درلود، او د بنوونکي اصف او پاني په واده کولو خوشحاله اوراضي وه.

هلته يې له ئان سره داتصميم ونيوي چې له واده وروسته به له
پاني سره ديوې بنې ملګري په حيث ژوند
تieroی. جنگونه، چنجالونه، دعوي او بیئحایه غالماقال به نه ورسره کوي.

اتم خپرگی

دپانی له بسوونئھی خخه دفراغت وروستی کال و، دامتحانووخت
 بی په ورخ په ورخ رائیدی کیدی. دی اوددی
 تولوه مصنفیانو دکانکور لپاره بنه اماده گئی نیوله وه. اوهری یوې به
 یوبل ته داویل چې که خدای^(ج) راسره مل واونمری می پوره وي زه طب
 انتخابوم. بلې به ویل چې زمالنجینیری خوبنې ده بلې به ویل زما حقوق
 خوبن دی، بلې به ویل چې زما پایرې پیسې خوبنې دی غواړم
 اقتصادووايم. ډول ډول مسلکونه هرې یوې دخان لپاره مخکې
 تر کانکوره خوبن کړي و. خوب عضوان جونو به داویل چې زمالپاره
 دغومره درسونه کافي دي، چې له مکتبه فارغه شم دستي واده
 کوم، دا حکم چې یو خوله درسونو خخه ستړې یواobil دکورني له
 خوادلو پوزدہ کړولپاره اجازه نشته راته. خوبانی خه نه ویل چې
 زمادغه ربنته خوبنې ده، تر خونازو پوبنتنه ځنې وکړه چې ته ولی خه نه
 وايي ستاكوم مسلک ته زړه دي؟
 پانې ورته وویل:

زه خوم مخکې له مخکې پیشگویې نشم کولای. خوم سلکه انتخابوم
 هره یوه ته چې کاميابه شم هغه وايم. دافقن نه راکوي چې حتماً دې
 انجینیرې یاطب وي. هرې رشتې ته چې می نمرې پوره وي هغه رشتې
 وايم.

نازو وورته وویل:

جوم او جنا

چې داسي ده زه به هم ستاپه خير خوانتخابه وکړم.

هوداسي نه وي چې يوانتخاب وکړي، اوهغه ته دي نمرې کمې

وي. ډير مسلكونه انتخاب کړه، یونه یوبه سره ورسیږي.

بنه شوچې راته ودي ويل. کنې ماخويومسلک انتخابوي.

دازمويني وخت راغي اوټولوشانګر دانو ازمونه ورکړه. کله چې

داطلاع نامووخت شو، نود پخواپه شان پانه اول نمره اوناز و دوهم نمره

شوه. دوي دواړې پدي ډيرې خوشحالې وي چې اول نمره اودوهم نمره

ددولسم صنف ډير امتیازیات لري او ډير امتیازونه ورته ورکول کېږي

په خارجې بورسونوکې.

کله چې يې دوي ته پارچې ورکولي، دوي پريبرده ټول

ښوونکي، مدیرې اوسر معلمې دوي ته مبارکي اوپه یوپاکټه کې خه

نقده پيسې ورکړي ترڅونورزده کوونکي بنه تشويق اوپه

خپلودرسونوکې کوبنېن وکړي ترڅونه نمرې یوسې.

پانې چې کله خپله پارچه کورته راوړه، هلته يې

مورا پلار ډير خوشحاله شول. پلاري مخکې لا وعده ورکړي وه، چې

که په دوولسم صنف کې هم اول نمره شوه، نوخپلي نازولي لورته به یوه

دسرور زروانګوشتري اخلي. پانې هم دستي پر خپل پلار ذيرې وکړچې

زه خوپه دوولسم صنف کې اول نمره شوم. تاچې کومه وعده راسره

کړي وه په يادبه دي وي پلاره؟

هولوري! په وعده خوزه ولا پريم اوهغه وعده پرځای کوم.

رنستي پلاره! دسرور زروانګوشتري راته راوړئ؟

هولوري! همدانن او همداوس يې درته راوړم. پلاري له ځایه

راو لا پشواوله بازاره يې یوه دانه دسرور زروانګوشتري چې په مایین کې

يې یوبنایسته پیروژې غمى و په خلور زره افغانی خپلي نازولي لورته

واخیسته اوورته رايې وړله اوورته وویل:

دغه ده لوری! داستاد اول نمره گی انعام.

پانی هم له پلاره انگوشتتری و اخیسته او دپیر خوشحالی احساس
یې کاوه، منته یې ځنی و کړه.

په دغه مابسام نبسوونکی اصف هم ددوی کره راغی، یوغت ګل چې
دمبارکی پیغام هم باندی لیکل شوی و، پانی ته یې ورکړ، اوپه خوله یې
هم مبارکی ورکړه، او ددی سریبره یې د کانکور په امتحانو کې هم
بریاوی وغوبنستی.

پانی هم ګل ځنی و اخیستی او منته یې ځنی و کړه.

وروسته یې د کانکور په باره کې معلومات ورکړل، چې ته بايدله
لسم صنف خه تر دو ولسم صنفه پوري ټول کتابونه مطالع کړي، دا ځکه
چې د کانکور په امتحان کې د دغه درو صنفوډير سوالونه راخي، دا هم په
يادولره چې په کانکور کې څورشتې انتخاب کړي، کیدای شي یوې ته
نه یوې ته کاميابه شي. کچېري تایوه رشته انتخاب کړه، او د هغې
رشتې لپاره دي پوره نمرې نه یو وړۍ، نوبیابله رشته نشي ويلاي کوم
چې تانه وي انتخاب کړي، انتخاب باید د پېروشمار وو کړي. پانی هم
ورسره خوبنې کړه چې حتماً به د غسي کوم. بس هر خنګه چې ته راته
واي هغسي کوم.

— ته په ژوند کې هرڅه کولاي شي. او ته درس وي لوارمان لري، ته
به حتماً خپل مقصدته رسیبری. ته چېره لایقه، هوبنیاره او د بنې
فکر خاوندې یې. او بل زه هم هر همکاري درسره کوم. د پیسون چې
ونکړي. او ما ستاد پیسوندوبست کړي دي. له کوره اوله خپل
پلار او مورخه هم یې ګمه او سه، ځکه زه یم او د دوی ډير خیال ساتم.
دبسوونکی اصف خبرو پاڼه دي ته وه خول چې رښتیا په ژوند کې
باید هر انسان خپل ځان یو خاى ته ورسوی، خپله ایندې پخپله روښانه

جوم او جنا

کړي. دښوونکی اصف هره خبره یې منله، اوداددې یقین وچې زمالپاره هرڅه کولای شي.

ځکه هغه له پخواخته ورته یو منل شوي شخصيت و. بل پدي بیاينځې باوري شوه چې بسوونکی اصف یې کیداي شي دراتلونکی ژونديو خوب ملګري جورېشي، او هغه خپله غواړي چې په مالوړ تحصلات وکړي نورنوزه څه غواړم. زه بايد خاص او خاص توجو خپلود رسونوته وکړم.

ښوونکی اصف به موراوپلارته هم ويل، چې پرڅلې لورتینګارو کړي چې خپل عالي تحصلاتوته زياته متوجې شي. هغوي به هم دښوونکی اصف خبره پر حکمه نه غور حول. دا ځکه چې هغوي په دې پوهيدل چې يوازی بسوونکی اصف دي، چې له پاني سره همکاري کولای شي. او ده ځې دنبه ژوند غونښتونکي دي. او دې پدې هم پوهېږي چې پانې یو ځای ته ځان رسول اي شي. نوبه یې ځکه پانې ته ډير ډير ويل چې تاته چې بسوونکی اصف هرڅه وايې هغه منه.

پانې به تسلی ورکوله چې زه هم هغه کوم، چې بسوونکی اصف راته وايې. او دده هري خبرې ته ډير ارزښت ورکوم. له هغه پرته تراوشه چاراسره دومره مرسته نده کړي. په اوسم وخت کې دمرسته کولو خوک پاته دي، چې له چاسره مرسته یافقط یوه نیکه مشهوره ورکړي، داسي هیڅوک نشته. تاسي بیغمه اوسي زه هم هغه څه کوم چې دښوونکی اصف راته خوبنه وي.

له نیکه مرغه چې یوه میاشت لانه وه تیره شوي، چې ریاست معارف ته له استراليا خڅه دېنځوزده کوونکولپاره بورسونه راغلي و، دري دهلکانولپاره او دوه دانجونولپاره. مختلفي رشتې پکښې وي، لکه انجینئري، طب، اقتصاد، اداره، کمپيوټرسائنس او حقوق. او د دغه بورسو انتخاب خپله دشاګر دانوپه خوبنه و.

جهم او جزا

کله چې نبیونکی اصف لدی بورسونو خبرشو، چیرخوشحاله
شوابل یې دپانې اونانزولپاره دایوطلايی چانس و گنی. اوددوی
ددواړه دغه رشتې خوبنې وي. دستي دپانې کورته راغی له هغې سره
یې مشهوره وکړه چې په دابورس کې ولاړه شي، ځکه
داخوتر کانکورلانه چانس دي. زمادرته دابورس خوبن دی.

پانه خودنبیونکی اصف په هرې خبرې باوردرلود، ورته وویل:
خومره لیري ځای دي؟ او خومره چیروخت؟ ایازه به ددومره لیري
مسافري طاقت ولرم؟
ولی یې نه لري. ته خوپرته له هغه هم مسافره کیدې، څه نیبردي
مسافره اوڅه لیري.
زماخودده ځای ژبه نده زده.

ژبه خواسانه ده، دستي دي زده کېږي. ته خوپه انګریزی
لېلې پوهېږي. او انګریزی خوبین المللی ژبه ده، هر چېری کولاي شي
چې خپل مشکل په رفع کړي. خوک چې په یوه هیواد کې
اوسيېږي، هغه چیرژرده ځای ژبه زده کولاي شي. په شپږ میاشتې کې
دي ټول مشکلات حل کېږي.

زه خه نشم کې ويلاي. چې ته وايي نوبیا خوسخي ده. مخ یې
مورا او پلارته ورو اړوي، چې ستاسو خنګه راسره خوبنې ده چې زه ولاړه
شم؟

مورا او پلاري دواړه وورته وویل:
موږ به څه ووایو. او تاته خومو ويلى و، چې که نبیونکی اصف هرڅه
درته ووايي هغسي کوه. موږ پدې کې هیڅ نشوو ويلاي. زموږ اختيار ټول
دبیونکی اصف په لاس دي. هغه پوهېږي او کاريې.
بیابنیونکی اصف پانې ته وویل:

جهم او جنا

دایوطلائی چانس دی، او تاغوندی لایقوزده کوونکولپاره دی، که
ته نه ولاپی بیاستاپرخای بله یوه استوی. داسی چانسونه
چیرلیپیداکیبری.
پانی ورته وویل:

چې دمور او پلار او ستا راسره خوبنې وي، بیاخوزه څه نه وايم. ځمه
توکل پر خدای (ج).

وارمه خطاكوه. چیرژربه ده ګه ځای قدر درته معلوم شي. زه به
نو او س نازو ته ورشم او ده ګې کورنې به لدې راغلی بورس شخه خبره
کرم.

دنازو کره راغی او دنазوله کورنې سره یې دا خبره شريکه کړه، چې
داسی یوطلائی چانس راغلی دی، کچیري تاسونا زو ته اجازه ددي
چانس لپاره ورکړي چې خپل لوپ تحصلات په خارج کې وکړئ؟
هغوي هم لوړۍ وارخطاوه چې دادومره ليری ځای، دومره او برده
مسافري. دا اختياري نازو ته پرینبودي چې نازو پوه شه
اوکاري. کچیري دومره ليرې مسافري توان لري. موږ خه نشوکې
ویلاي.

نازو وورته وویل:

زه څه نه شم ویلاي، دا خوبنونکي اصف ته معلوميږي. ځکه هغه
ډېر وخت بنوونکي دی، او ډېر زده کوونکي یې روزلي دي. نو دا که
طلائی چانس نه واي بیاخودي په ما پسي نه راتلي. چې دده راسره
خوبنې ده بیانو ځم زماهم توکل پر خدای (ج).

دنازو کورنې پر بنوونکي اصف ډېر اعتبار دلولد، ده ګه
اعتبار او دنازو دخوبنې په خاطري. چې اجازه ورته ورکړه.

بنوونکي اصف پدې ډېر خوشحاله شو، چې پانی
اونا زو دوا پرودا چانس له لاسه ورنکر، ځکه ډېر زده کوونکي دليري ځای

مسافري نشي کولي، بل دوي چي سره يوچاي وي په غره کي به لاخوشحاله وي. له هغه خايه دستي راغي دمعارف رياست ته اوهفووته يي پاهه اونازوورمعرفی کره. رياست معارف هم فورمي ورکري چي دابه خانه پوري کوي. هم به خپل شپرداني عکسونه او دتذكري فوتوكاپيانی له دغه چوکوفورموسره راوري.

بنوونكى اصف درياست معارف دقانون پراساس، ددوبي ټولي فورمي ورده کري، اوهم يي ددوبي دتذكري فوتوكاپيانی راوري. هلته يي ددوبي ټول کارخلاص کړ، او ددوبي تر خبره پوري معاطله شو. کله چي دمعارف له خواورته خبر ورکړل شو، چي صبابه ټول زده کوونكى مرکزته ئي اوهلته درديومياشتو لپاره کورسونه ورته ويل کېږي. کچېري کوم زده کوونكى هلته ناكامه شو، بياهجه نشي کولي چي پدې بورس کي کوم چي ورته انتخاب شوي برخه واخلي. دپاني او نازو اخيره شپه وه په خپل کورکي. سهاري يي نوحركت کوي.

دپاني مور چيره وارخطاپادي وه چي لوربه به يي په هغه پردي ملک کي خنگه ګذاره وکري. دا په دي هم بيريده چي هسي نه وي لوري يي هلته ورکه شي او بياي په ټول عمر ديدور سره ونشي.

خوبانه پدې پوهيده او خپلې مورته يي چيره دلاسيي ورکوله چي زنه ورکيرم. زه خويوازى نه يم ناز و راسره ده. او دري نور هلكان دي. او ته خوپربنوونكى اصف پوره باورلري. اياهجه ماداسي ئاي ته ليرى چي زه هلته ورکه شم؟ خوهيش وخت داسي نشي راسره کولي. ده چه سره زمامغم دي.

او هجه زمداراتلونكى دلانبه کيدوپه خاطردا هرڅه کوي. زمازره هم نه غواپي چي ولاړه شمه اولتاسو خونه ليره په پردي ملک کي ژوندو کرم. هلته خودرسونه وايم. بنه دي چي خدمت وکرم. که نورنه

جوم او جنا

وی ددی وطن حق چې دیومورحق لري. لې، ترلې، هغه پرخای کرم. ته وارمه خطاکوه، چې بنوونکى اصف راته وايې نوبيازه هم دهغه خبره پرئىمكە نشم غورخولاي. هغه ماته داقناعت راکپى، چې هلتە به چىرىه خوشحاله يې، دهغه ئاي چىرىسنه خلک دى، حکومت يې حکومت دى، دهیچا حقوق ترپىنسونه لاندى كېرىي، په هفوئاپى دنارينه اوښۇي حقوق سره برابروي. په زرهاوښۇي شته چې هلتە يوازى ژوندكوي. هيچوک يې مختە نشي دريدلاي. موري ته ولی دافکر كوي؟ هلتە خو حکومت شته، عدالت شته، داسى ئاي خوندي هغه چې نه پۇستنە شته اونه به دچاپر والرى، نه به دچاخوار باندى بدېرىي.

مورى! هلتە پۇستنە شته، انصاف اوعدالت شته، بىيانوپه ماخە كېرىي. ته هيچ مە خفه كېرىي.

موركى! ته هم دعاوی كوه چې خدائى^(ج) مۇوطن راجوپ كېرى. لكه نن چې زه لە خپل گران ھيواده ئەم پردى ملک ته پە تحصىل پسى، دغسى دى خدائى^(ج) هغه ورخ راولي چې دنوروملکونو خنخه زده كۈونتكى دتحصىل لپارە دلتە راشى. لكه دانورملكونە چې پە پىنۋولاردى زمۇر وطن هم پە خپلۇپىنۇودرىرىي.

او دەرچا حق كې معلوم وي، اولە هيچاسره ظلم اوستىم ونشى. دەھىپە ورخى پە ارمان يىم، زمامورجانى! ته بىغمە اوسمە، داسى بىغمە اوسمە لkeh ستاپە خنگ كې چې يىم. ته فقط دعاوی راتە كوه. ستادعا خدائى^(ج) قىلۇي، اوزە بە خپل مقصىتە ورسىيەم، تر خو خپل مظلوم او بىچارە ولس ته پە صادقانە توگە خدمت و كرم.

پانى او موري ترسهار داشپە پە وىبىنە تىرە كېرە. مورغىرىپى يې فقط ددې سترگوتە كتل چې بىباھ يې ووينم كە يىا. كله چې ساعت اته

جرم او جزا

بجي شوي نوبونوکي اصف يې كورته راغى. وروسته له هغه خخه يې
پانهه اونا زود دوا پې رياست معارف ته راوستلى.

نهم خپرگی

بنوونکی اصف پانه او ناز و چې کله ریاست معارف ته راغل، هلتہ نورور ته هغه دری بنوونکی هلکان کوم چې د دغه بورس لپار انتخاب شوي ول، په انتظارور ته ناست ول فقط دوي ته معطل ول، کله چې ټول سره یوځای شول او ټولو خدای په امانی سره وکړ، مخ د مرکزې خواور روان شول.

په لاره کې لوړي هلکانو خپل ځانونه ورته معرفی کړل، هريوه خپل نوم ورته وښودی. یوننظر بول محمد جان او دریم شناء الله نومیدی. پانې او ناز وهم خپل نومونه او ځانونه ورته معرفی کړل.

کله چې مرکز ته را ورسیدل، هلتہ بیا ټول زده کوونکی چې د افغانستان د اټو ولايتو نو خخه را ګونډ شوی و، یوځای شول. ټول جمله زده کوونکی خلوی بست نفره شول. دیرش هلکان او لس ان جوني وي. هلتہ ټولو زده کوونکو ته په مرکز کې دا وویل شول چې موږ تاسو ته دری میاشتی در سونه وايو، هغه پدي خاطر چې تاسي د هغه ځای له ژبې او در سونو سره بلدشی.

وروسته له دریو میاشتوله تاسو خخه ازمونینه اخیستل کېږي. کوم خوک که په ازمونینه کې ناکامه شو، هغه به ددې چانسه خخه محروم کېږي، او نشي کولاي چې ولا پشي. دا پدې خاطراوس لاتاسي خبر وو چې تاسي د لته ډير زيات کوبنښ وکړي ترڅونه نمرې یوسي او کاميابه شي.

چهم او جزا

زده کوونکو ورسه ومنل، یوبل سره ویل کچیری ناکامه شوییاخونشوتلای. دابنه وشوچی مخکی ترمخکی خبرشوم. اوس بایدپیره توجودرسونته وکپی. همداوجه وه چی ټولوشهار اومنابسام دومره کوبنبن کوی چی حدیپی نه و.

کله چی دری میاشتی پوره شوی، ددوی ټولوازموینه شروع شوه. کله چپی یې نتیجه معلومه شوه یوشکردهم نه و ناکامه شوی. هرشاگرددخپله فیصدی پوره کپی وه.

پانه اونازودواپو طب متوسط ته پوره نمری وپی وې. ثناءالله انجینری ته، محمدجان اونظر جان اقتصادته کامیاب شول.

پاته هغه نورزده کوونکی مختلفورشتونه لکه، انجینری، کمپیوټرساینس، اقتصاد، اداره (منیجمنت) او طب متوسطه ته کامیابه شوی ول. ټولو خدای^(۲) ته شکرونہ ایستل چی یوهم ناکامه نه شو.

دغولخوینښتوزده کوونکویوه هفتہ لابله په مرکزکی تیره کړه. ددوی لپاره یې پاسپورټونه اوویزې اخیستلي.

کله چپی یې ټول کارونه هلتنه په مرکزکی خلاص شول، نوله هوایې میدان خخه یې حرکت و کړ. لومړی دوبی ته راغلل بیاله دوبی خخه په بل جهاز (طیاره) کې سپاره شول او استرالیاته ولاړل.

ټول زده کوونکو یې داسترالیاپه مرکزسیډنی کې چې جنوبی سیدنی پوهنتون په نامه نومیدی، او ددوی لپاره خاص ځایونه چې په پوهنتون کې ورته پریښو دل شوی وي دوي ته وروښو دل او ټول یې ځای پرڅای کړل.

کله چې شپږ میاشتی دټولوزده کوونکو په سیدنی پوهنتون کې تیری شوی. پرته ددرس ویلوڅخه داسترالیا دخلکواوزده کوونکو په خوی او خواص و پوهیدل. وروسته تر شپږ میاشتوڅخه هیڅ مشکل نه

جوم او جنا

دژبی له خواورته ونه درس ويلو. افغاني استعدادخوپولي دنياته معلوم دي. په شپږومياشتوكې يې له ټولوزده کوونکوشخه په درسونوکې مخته شول.

اودهغه ئاي شاگردانوچه دنورومملكتوشخه چې کوم شاگردان راغلي و هغوي هم لدوی سره پدي خاطرتضادرلود، چې دوي و ګوره اوددوی دومره استعداد نورخويې کوم تاوان نشوابي ورسولاي فقط دابه پې ورته ويل چې خپل هياد خويې خراب کري، او س غواپري چې زمونبرهيواد خراب کري.

دالافغاني زده کوونکو هيچ نه ورته ويل خپل درسونه به يې تعقيبول اود چادخبر پرواپي نه درلوده. ټولو توجو درسونوته کړي وه دابه يې له ځان سره ويل چې ځواب به يې په ازموننه کې ورکوو. په هرصنف کې به چې افغانۍ زده کوونکي و، په هغه صنف کې نه چاډيرې نمرې وړلای شوي اونه اول نمره ګي، اونه داسي زده کوونکي پيداشوچې دوي يې شاته کري واي.

ورخي اوشپې دي چې افغانۍ زده کوونکي يې د استراليا په ایالت کې صباکوي. پوره دوه نيم کاله يې درس ويلوتيرشول. ددي پوهنتون ټولوزده کوونکوته له دوو ګلوروسته درسيومياشتولپاره رخصتى وه. هرزده کوونکي کولاي شول چې درسيومياشتولپاره رخصتى وکړي.

د ټولومملكتوزده کوونکواوهم افغانۍ زده کوونکودتگ تيارى ونیوی چې خپلوكورته وروسته تر دوو ګلنولارشي. خويوازي پاڼه غريبه وه چې دخپلې غرببي او د کم اقتصادله وجې ونه توانيده چې خپل خوابه هياد او کورته ستنه شي. دايې د ځان لپاره بهترو ګنېل چې هلتې پاڼه شي اونور کورسونه چې درخصتى وروسته ويل کيدل وواپي.

جوم او جزا

نازوچي کله پانه واليده چي دانه خي نودي هم نه غونبتل چي ولاره
 شي اوهلته له پاني سره پاته شي. خوباني دي ته مجبوره كره چي زه
 خوددي لپاره نه خم چي دلتنه نور كورسونه وايم. كه يوارولا رم بياخونه
 پوهيربي چي زده مي له هفه خاييه نه رائي. اوس لادلته اموخته شوي
 يم، خوك مي چيرنه ياديبي. ته پوهيربي درسونه دي هر خه يبي راخخه
 هيركري دي. كورخوبه مياشت كي له ټولوسره خبرې كوم. هلته
 کرارې ده ټول روغ او جو پوري. بنه ده چي دلتنه خپل دوه نيم ماشتني
 کورسونه ووايم. هغه چيره گته راته کوي. ته ولاره شه ستاخو ټوله
 کورني ياديبي.

بنه نوچي داسي ده بيازه خه وکړم.
 پاني ورته وویل:

بس زماله خواخخه که هر چامي پونښنه کول، سلامونه مي باندي
 وايه. بل زه درته یوليك ليکم دابه یوازي او یوازي بنوونکي اصف ته
 ورکوي هغه يبي بيازمامور او پلارته رسوي. دا يي نازوته خکه وویل چي
 هسي نه وي نازوهم ددوی له رازه اوس دلتنه خبره شي. دابه دا ګمان
 کوي چي دالیک يبي دخپل مورا او پلار لپاره ليکلي دي. اوبل زموږ کره
 که ولاپې نوزمامور او پلارته زماله خوا پيرسلامونه وايه. هغوي به زما په
 خاطر په لاسونو مچوي دابه ورته وايي چي دپاني هلتنه ډيرسات تيردي
 او پيره خوشحاله ده. پدي خاطر چي درسونه ورباندي ډيره، نه يبي
 شوای کولاي چي راشي. گوره چي دا پيرورتہ ووايي چي زمادلته
 ډيرسات تيردي. بس دغه کاري دي چي سرته يې راته ورسوي.

نازو ورته وویل:

دا خوچيراسانه کاردي. داخوختما کوم. او لیک به دي بنوونکي
 اصف ته په خپله ورکړم. ماته به ډيري دعا وکوي چي په خيرتر کوره

جوم او جنا

ورسیبم. دواړو په غیره کې سره ټینګي کړي او خدای په امانی یې سره وکړل.

پانې نو په دادریو میاشتو کې نور کورسونه اود کمپیوټر پروګرامونه چې دې بیاکولای شول چې خپل هر مشکل باندي رفع کړي وویل. او دا کورسونه اود کمپیوټر زده کړي یې بیاپه خپلو شخصی پیسوباندی ویل.

کله چې دری میاشتې تیری شوي. د ټولو ځایو خخه زده کوونکي بیرته پوهنتون ته راغل او افغانی زده کوونکي کوم چې تللي و بیرته ټول راور سیدل.

ددوی په راتګ سره پانه ډیره خوشحاله او هغه ورڅه خوبی خی پر دې داخترو رخی وي چې خپله ټینګه ملګرې نازویې والیدل. دومره خوشحاله وه چې اندازه یې نه کیده.

له هغې سره یې ستړې مسې وکړه او د خپل ګران هیواد، مورا او پلار او بنوونکي اصف، او هر خوک چې به یې ذهین ته ور تلل ده ګوی پوښتنه یې ځنې وکړل. خود دې چې ډیره یادیده موریې وه ځکه مور خود ډیره مهربانه او د هرا ولاد همرازه وي. پوښتنه یې ځنې وکړه چې تامی مور والیده.

نازو ورته وویل:

ټول می والیدل. او ټول جوړ او روغ ول. ټولو ستالی پاره سوغاټونه را کړي دي. ټولو تاته ستاد کاميابي دعاګانې کولي. ټولو ویل چې مونږ ستاد کاميابي په هیله یو. او د ټولو دا یقین وچې ته به دلتنه هم اول نمره کېږي. ستامور او پلار می دواړه ولیدل او یو ګرمه می ور سره تیره کړه.

بل ستالیک می خپله بنوونکي اصف ته ور کړ.

پانې ورته وویل:

جوم او جزا

بنه نوستابه چيرسات تيرشوي وي. خپل ټول خپلوان، دوستان،
موراپلار، خپله کورنى به دي ليدلې وي؟

ـ ټوله مي وليدل، ټول مي په ليدلوسره چيرخوشحاله شول.

ـ خوك چيردرته خوشحاله شول چې اول يې وليدلې؟

ـ ټوله کورنى راباندي چيره خوشحاله وه. خوچې ربنتيادرته
ووايم مورمى چيره راباندي خوشحاله شوه بىخى يې زره ته نه لويدل
چې زه دې ورغلى يم. بى حاله وه له چيرې خوشحالى خخه. ددې
خبروپه اوريدلوسره دپاني له ستر گوخته اوښكې راتوي شوي اواديې
سوکه ورته وویل چې مورخونومورو. اه بنه اوس داراته وویه کله چې
دي زمامورواليده؟ هغې څه عکس العمل ونبودستاپه ليدلوسره؟

ـ اف وي پاني! داته څه کوي. که ژاپې بيايوه خبره نه درته
کوم. تاراته اوښكې اوژرساتلي وي؟ زه بىخى يوه کيسه هم نه درته
کوم ژاپه خومره چې دي په وس پوره وي.

ـ سمه ده نوره نه ژاپم. بنه اوس نوراته ووايه. دستر گوخته يې
اوښكې پاكې کړي اوبيانازوته غور بشول.

ـ کله چې مي ستامورواليده هغه زماپه ليدلوډيره خوشحاله
شوه، هغې دافکروکړچې ته هم راسره راغلي يې. ستاپونښته يې
راخخه وکړه چې هغه څه شوه اوچيره ده؟ چې یوارخوې پرداسر مچ
کرم. خومره به یم یادیده.

خومايې خبرې ورنيمې کړي اوورته ومي ويل:
ستادرسونه نه وخلاص شوي، هغې نشوای کولاي چې
راشي. وروسته تردې خبرې ماداګمان کوي چې ستاحال اوحاوال
پونښته به راخخه وکړي چې هلته خوشحاله ده نده. خوهغې خپل
پورنۍ مخ ته ونيوی اوډومره يې وژپل چې زه يې هم په ژپار اوستم

جوم او جنا

او ماهم ورسره چير وژرل. په خپل ورتگ يې پښيمانه کرم چې ولی ورته راتلمه. ماغونبنتل چې دلاسيي ورکرم نومي ورته وویل:
مورکي پانه پدې خاطرنشوای راتللي چې دهفي چير درسونه پاته و. هغې غونبنتل چې اول نمره شي. او هغې ماته ويلى وچې زه چير کونښن پدې خاطر کوم چې ماته مي مورا او پلار ويلى دي، چې ته بايد هلته هم اول نمره شي. او دهفعه ځای اول نمرګي خويو خونه نه چير کونښن غواړي. هغه چيره خوشحاله ده داسي ده اوداسي....

خوزماخبر و هیڅ تاثیر ورباندي ونکړ او ماته يې وویل چې لوري! مابه نه خطاكوی، زه خپله لورښه پیژنم چې دخه له خاطر نده راغلې. زه پوهیږم چې هغه ولی نه راتله. ستاد موردي خبرې چير زور را کړ او تر حمکه يې وايستم. بله بانه مي نشوابي ورته کولاي چې دهفي اوښکي ورباندي و دروم.

ستاد مور را ته هرڅه وویل او ماغونب ورته نیولي و. ماهم ورته ددې ځای ټولي کيسې و کړي. ماته يې په هغه ورڅ دا وویل چې کله بیا پیر ته تللې مابه حتماً خبر وړي. ماهم وعده ورکړه چې هروخت که تلمه نوتا دوي ورځي مختنه خبر وړم. کله چې مي رخصتې پوره شوه نودوي ورځي مخکې ورغلمه او هغې ستالپاره تحفې تيارې کړي وي هغه يې را ته را کړي او ماهم درته را پوري دي.

پانه دموري په حالت ډير وژرل او ديو ساعت لپاره يې ځان نشوابي قابو کولاي.

وروسته تريوه ساعته يې بیا دنمازو خخه پونښنه و کړه چې په هیواد کې څه حال و. ترقې شوي وه پرمختگ شوي و، حتماً به ډيره ترقې کې شوي وي دادي څه کم درې کاله تيرشول.
نازو وورته وویل:

جوم او جزا

ستاسره خومره دوطن غم دی، چاکه وطن ته خدمت کوي نوهغه به يوازى ته يې. تر هر چايې لتساره دترقى غم دی. خنگه چې پخواوهغسي اوس هم دی. خوك يې پروالري، خوك يې جوپ كړي، د چاسره دوطن غم شته، چيري دي دوطن مينان. ته ليونې شوي يې چې دوطن دابادي دوغم درسره دي،
چې نوري يې نه ابادوي ته يې خه کوي.

ولي يې خه کوم. ته وګوره دلته ورڅه په هره برخه کې پرمختګ کېږي. ټول ولس يې دوطن په ابادي دوکې ونده اخلي. تر خوبه زموږ خلک بیده وي. تر خوبه دخلکوسره دترقى او پرمختګ غم نه وي، او تر خوبه دبل او پرمختګ او تر قى ته حیران تللى يو. اخیر دوي هم انسانان دي. تر خوبه دنوروله و سايلو خخه کته اخلو، او خپله نوبيا يوه ستن نشو جوپ ولاي. افسوس او افسوس
اې نازو! زه ده ګې ورځي په ارمان يم چې زموږ په هيوا دکې دهیخ شي کمى نه وي. ټول د ضرورت و پر توکي موپه خپل هيوا دکې د خپل هيوا د تولیدات وي. اوله هيوا د مونوره هيوا د ته تولیدات صادرشې. موږ هر خه لرو او هر خه کولاي شو. خود کار او مسولیت خوك ملي نه پيدا کېږي. اخیر تر خوبه دغسي بي وزله او بې و سه يو. تر خوبه مونورو ته د خيرات لاسونه اوږد ه کړي وي.
اف پاني! زما پرسري درد کړل. ته او س داد افسوس او ارمان خبرې مه کوه ماته. راشه چې خپل راوړي سوغاتونه در تسلیم کړم.

لسم خپرگی

په ببارکې پوه نوي واقعه شوي وه. پريوې دوولس کلنې انجلی تيرې شوي و. په ټول ببارکې غوغاوه، شکایتونه وه، ناري وي ټولوپر حکومت نيوکه کوله، چې حکومت خود ټولني خدمتگاروي خوزمود، حکومت پرملت ځان ساتي او خپله ملت ته هیڅ نشي کولاي. ټولني ته يې هیڅ ګته نده رسیدلي. مجرمين ورخ په ورخ زياتيري او یوه هم په سزانه رسېږي.

کارا هل کارتنه نه سپارل کېږي. خپله وظيفه سرتنه نشي رسولي. معاش اخيستلوته تياروي او کارکولوته نه. چې کارنشي کولاي بياخومعاش هم مه اخلي. دامعاش هم مجرمي نوته ورکوي او هغه ووته داواي است چې موږ هم درسره شريک يو. نور مونږ په کراره نشوکښنستلى. مونږ له مجرمي نو خخه په تنګ راغلي يو، مونږ مجرمي نوته سزا غواړو، له حکومته کار غواړو، حکومت پايدز موږ له مشکلات تو خخه ځان خبر کړي، مونږ د ظالمانوله ظلم اوستم او ده ګوي له پنجې خخه وساتي. پايدد ډه ګوي مخنيوې وکړي. که حکومت دا کارنشي کولاي بيا دي له حکومت کولو خخه لاس واخلي چې موږ يې خپله وکړو.

داد خلکو غوغاء ولاريونون دومره زورو کړچې هره ورخ به مظايرې وي او د بباره ټولي لاري به بندې وي. لاريون کوونکوبه دولait

چهم او جزا

مخه، دقومندانی مخه، اودملی امنیت مخه نیولی و پردوی به یې داسی تورونه لگول اودپېرو بارا نوبه یې باندی جوړ کړل.

ټول اور ګانونه حکومت دومره ورسره په تکلیف شول چې له اندازې یې خبره ووته. ددوی مخه یې هم نشواب نیولاي. ځکه دعوام زوربې له خدايې (ج) بل هیڅ سترقدرت نلري. ځکه احساسات یې راپاریدلي وي. دغان اوژوندېروانه لري. اودڅل حق غوبښتونکي وي. دحکومت ټول اور ګانو ورته داوudedه ورکړه، چې داخل تاسي موبې پېږدي. موبله دي وروسته ستاسوپه غوبښتونو عمل کوو. له تاسوسته داوudedه کوو، چې وروسته لدې خخه به هیڅ چیري یو کوچنی جرم لاؤنه شي. کچيري وشوم موبې به حتماً جرم ټینګووا اودقانون منګولوته به یې سپارو.

موږلدي وروسته جرم په مقابل کې سخت اقدام کوو. تاسي به هم راسره همکاره کوي. ځکه حکومت خوپررايت جوړ او بابدی. کچيري تاسوله موږسره ملګر تیاوکړي، نوپه یوه ځای کې به نه جرم کېږي اونه به له چاسره بې انصافي.

TASOوته داوudedه درکوو، چې که موږ په څل کارکې پاته راغلو، له خپل وظيفو تيرېږو، او تاسووته داچاري پېږد. تاسي پوه شي او حکومت داري مو.

لاريون کوونکوبه ورته ويل:

چې که دغسي تاسووکړل موږ ستاسوسره هر رقم همکاري ته تياريو. موږ هرې قرباني ته تياريو. خوچې تاسوله مجرم سره هغه څه وکړي چې په قانون کې ورته ټاکل شوي وي. داسی ونشي چې مجرم ونيول شي او بير ته د پيسوپه مقابل کې خلاص شي. مجرم ګنه کاره وي او ګنه کاره بايد سزا وويني. موږ داخل ستاسوپه راکړي وعدوباور کوو. کچيري دغسي ونشول بیا موږ په کراره نه کښینو. موږ نه

جوم او جنا

غواړو چې خپل پنځه زره کلن تاریخ ترپیښولاندی کړو. په موبد کې دغومره دم شته چې حکومتی چاري پرمخ یوسو.
ددولت پدې وعده ورکولوسره لاریونکونکوله غوغالاوشورڅخه لاس واخیستي، او حکومت یې پریښودی خپل کارتنه.
دولت هم خپل ټول اور ګانونه سره یوځای شول اوسره کښینستل په خپلوكې یې دافیصله وکړه چې نوربه په کراره نه کښیني. د مجرم، د فساد او رشوت، دامنيت په مقابل کې جدي هڅې کوو.
د مجرم مخنيوي به کېږي. مجرمینوته به سزا ورکول کېږي. مجرم که هرڅوک وباید خپله سزا وويني.

که د دولت کوم چارواکی له مجرمینوسره پتې اړیکې درلودې، له هغه سره بايد ترټولو سخت چلنډ، ترټولو سخته سزا او ترټولو سخت مجازات شي. تره رڅه له مخه زموږ او ستاسولو مړي دا کاردي چې هغه مجرم و نیسوکوم چې پرهنځی کوچنی انجلی یې دری ورځی مخکې جنسی تیری کېږي و.

داخکه چې په دي سره به بيرته دخلکواوولس په زړوکې ځای پیدا کړو. زموږ په ورکړو وعدو باندي به باور و کېږي. خویوه خبره داده چې موبده خنګه دامجرم پیدا کوو؟

ددوي له منځ څخه امير صاحب جينا یې چې فضل محمد نومیدي اونوی مقرر شوي و، دوي ټولو ته یې داسي وویل:

داکار زه کوم په ماپره لري. تاسی ټول بیغمه اوسي. زه همیشه لوړی په هر ځای کې له داسي پیښې سره مخامنځ کېږم. تاسی په ماباور و کېږي چې زه هیڅکله په خپل کارکې نه یم ناکامه شوي. زه تاسو ته پوره ډاډر کوم چې زه به مجرم ستاسو حضور ته لاس تپلی و دروم.

چرم او جزا

کله چې امیرجینایی داخبره وکړه ټول ورته راولاړشول، ورته
وویل:

د اکارستاپرته بل هیڅوک کولای هم نشي. هر رقم چې کېږي
د اکارژر ترژره وکړه. موږ ټول لدې عذابه خلاص کړه. موږ ته به هم یوه
داوړ پېزه شي.

امیرجینایی هم دستي ددوی له مجلسه راولاړشواوراغی روغتون
ته په هغه انجلی پسی په کومې چې تیری شوي و.

په روغتون کې ورسره خلورنفره ساتونکي و. هغه یې د اطاق
دباندي ودرول او خپله دهفي مظلومي انجلی اطاق ته ننوتي.

هله یې له انجلی سره دهفي پلار، ورور، او مورناسته وه. ټولوته یې
سلام وکړ او خپل ځان یې ورته معرفي کړ. وروسته له هغه څخه
دانجلی پلارتنه یې وویل چې زه غواړم ستادلوره څخه تحقق
وکړم. کوم چاچې پردي ډلم کړي دي. هغه به انشاء الله د خدای (ج) په
зор پیدا کوم او د قانون منګولوته یې سپارم.

دانجلی پلار ورته وویل:

تراوسه له کوم مظلوم سره مرسته شوي ده چې ته یې زموږ سره
کوي. موږ مظلومان یواوز موږ بېغ هیڅوک نه اوري. موږ په درواغومه
غولوه. ستاهمدردي موږ ته هیڅ کټه نکړي. ورڅه په مخه دی بنه شه.
موږ نه غواړو چې مجرم ته سزاور کړو، موږ مجرم بخښلی دي.

امیرجینایی ته چې یې کله داسي وویل نونېږدي وچې له ډيری
خواشني څه یې وهلي واي، ورته وویل:

زه ده ګوو له جملې څخه نه یم چې د مظلومانو بېغ نه اوري. ما په
خپل ژوندکې څوک ندي غولولي. نه تاسوته په درواغوو عدي
در کوم. زه تره ګه پوري کرارنه کښينم ترڅومي ستادلور مجرم ته
سزانه وي ورکړي. پوه شوي که یا؟ ته خنګه پلاري په چې هغه مجرم ته

جهه او جنا

سزانه ورکوي. ته نه غواپي چې ستادلورسره خويې ظلم کړي دی، خو که صباحه بیا پرنور و انجونون تيري و کړي؟. که ته دنور و انجونو پروانه لري. مجرم اوغل دواړه یو خاصیت لري، چې یواراموخته شوبيا راګرڅول یې تره ګه وخته پوري مشکل وي ترڅوسزا یې نه وي ليدلي. اخيرته دی دالورته و ګوره. ایاستا پرنور و پلرونونو زړه کېږي؟ ایاتا خپل دردندی احساس کړي؟ ایاستا په زړه یې داغ ندی درجوب کړي؟ ایاته نه غواپي چې داسي ظالمان ورک کړي؟ ایا ته نه غواپي چې هغوته سزاور کړي؟ زه داسي یوشخص یم. اوسل که زماپه خبرودي باور کېږي، نوما پيرېرده چې دلورخنه دی تحقق و کرم. زماهم ستالور لکه خپله لور چې مي وي. که زماپه لورهم چادا ظلم کړي واي. نودغومره به باندي خوابدي او غمگين و م، لکه نن چې یې ته غمگين کړي یې..

دانجلی پلا رچې داميرجيني اي خخه دا خبرې واوريدي، نوزړه ته یې ولويدل چې دادر واغوا دوکې سپری ندی، ورته وویل:
 امير صاحب! دا چې ته دومره په خپل وطن مین سپری یې، نورته دا جازه در کوم چې زماله لورخنه تحقیق و کړي. که ستاما سیوابل هر خوک راغلی واي، مابه دا طاق ته نه واي را پرا یې. دا خکه چې دمظلوم پرواوس هیڅوک نه لري. په هرځای کې مظلوم، غریب او بې و سه زوروں کېږي. حقوق یې له پښولاندي کېږي. په سپکه ورته کتل کېږي. په حق کې یې خیانت کېږي. په تاخکه باور کوم چې تادر دا حساس کړي دی. اوته ددرده خبرې، ته دددرد په معان پوهه یې. موبله اطاقه وزو. ته پوه شه زمالور او تحقیق. دا خبرې یې امير جيني اي ته وکړه اوله اطاقة خخه ټول راوو تل.

چهم او جزا

امیر جینایی له انجلی خخه پونستنه و کړه. چې وار خطاکېړه مه. زه
درسره مرسته کوم. ستاسره چې هر شه شوي دی هغه ماته ګوته په
ګوته ووايده. زه به پونستنه در خخه کوم، ته ځوابونه راکوه.
مظلومې انجلی هم د سرپه بسوره لوامیر جینایی ته دنبه ځواب
ورکړ.

لومړۍ پونستنه یې ځنې و کړه. چې ستانوم خه شي دي؟
مظلومې انجلی په داسي حال کې خپل نوم وروښودی چې په
ستره کوکې یې ډنډې اوښکې ولاړې وي، اوپه کښته اوږسره ورته
وویل، چې فوزیه.

ستاهه مکاري ته زه ډير ضرورت لرم. خکه زه بیاپه ډيره اسانې
سره هغه مجرم ته لاره پیدا کولای شم. نهه ته غواړي چې
هفووم مجرمینو کوم چې لتا سره دا ظلم کړي دي، زه هفووي په سخته
سزا او رسوم.

هو غواړم یې. زه غواړم چې هغه ژوندي په څمکه بنخ کړي. اوپه
دې ویلو سره یې دومره په زور او دومره په ارمان و ژړل چې که دې بري
زړه د چاوای هم به باندي ژړلي واي.
بله پونستنه یې ځنې و کړه چې د الواقعه خه وخت او خنګه پېښه
شوه؟

فوزيې ورته وویل:
تقربیاً پاؤ کم دری بجې به وي. کله چې زه له نسونځی خخه
د کور پر لور روانه و م.
دوی خونفره و؟

درې نفره و. د وونفرو یور قم ته خولي پر منځ اغوستي وي، چې
یوازي ستړکې یې معلومیدي. او دادریم نفر چې و، هغه بیاپه یو دسمال

جوم او جنا

چې مول يې ورباندي وهلى او مخ يې کې پېت کېرى. ما يې له مخه خخه دسمال ليرى كېر. اوومي پېژندى.

امير جينا يې چې كله دفوزي يې خخه دا خبره واوريده. چېر خوشحاله شو. صبر يې دفوزي يې خبروتە نشواي كولاي. دستي يې پونتنە ئخني و كره. خوك و چې تاهغە پېژندى؟ د كم ئخاي دى؟

كوري يې زموږ په کلى كې دى. شيرجان نوميپري، زموږ د كلى دخان زوي دى.

هغه نوردوه نفره دى و پېژندل؟

يا هغوي مي ونه پېژندل.

ته شيرجان پېژندلې؟

خه ووايم. خوزه يې پېژنم.

له شيرجان سره خوبه مو كمه مدعانه درلوده؟

يا هيچ مدعامونه ورسره درلوده.

خوك درباندي خبرشول. چې له تاسره داسي شوي و؟

- زه هلتە بهوبشه پرته و م. كله چې په هوښ راغلمه. نومي چېر يې ژراوي اوناري و كېرى. چې يولاروي مي باغ او ريدلى و، هغه تر خپله كوره په شاه راوستم. له كوره خخه بياپلا را وورورمي دلتە رو غتون ته راوستلى و م.

- ته نوره يېغمە او سه. زه به هم ددوي خوبن شم. داسي سزابه ورکرم چې په عمر يې نه وى ليدى. ته به يې له حاله خبره شې. ټول به ور خخه عبرت واخلي. هي شوك به بيا داسي له چاسره نه كوي. لكه دوي چې له تاسره و كړل.

امر صاحب! كه دې سزاور كوله. نوزوندي يې په ځمکه بنخ کړه چې ټوله دنیا يې وويني. او نور ددوي په لاره روان نشي.

جوم او جزا

بس زماگرانی! داونده درسره کوم. چې ستاده‌ری اوښکې، ستاده‌ر فرید بدل به ځنی اخلم. تره‌غوغو خویې په والاکه پریږدم ترڅوستا اوستاد کورنی زړه نه وي باندی یخ شوي. دغسی یې چیري پریږدم. او! بله خبره تاخویه دشیرجان په اړه چاته څه نه وي ویلی؟

یوازی پلار اوورور می په خبردي. هغوي ماته ویل چې ګوره هیچاته ده ګه نوم وانځلې. زه خویې ده ګه دنوم بسولو څخه منعه کړي یم. خومایوازی تاته وویل.

شاباس. چې بل چاته دي ویلی ندي. تاته خوبه شیرجان اوونر ملکر وی خه نه وي درته ویلی؟

راته وویل. چې که پدې اړه دي چاته څه ویلی و، یادي خوک راباندی خبر کړي و، تا اوستا ټوله کورنی به مړه کړو. هغه څه به درسره وکړو چې تراوسه له چاسره نه وي شوي. خوماهله ورته وویل: همداوس می مړه کړي. زه نور ژوندنه غواړم. نو به خوک درباندی خبریږي هم نه. خودوی ظالمانوز ماخبره ونه منله په مایې خندل او راخخه ولاړل په خپله مخه.

امیر جینایی دفوزی پر سر لاس را کښ کړ اوورته وویل:
ته ده ګه نه په خبر و پسی سرمه ګرڅو. هیڅوک به تا اوستا کورنی ته یوه زره تاوان ونه رسوی. چې زه یم، هیڅوک په بدنظرنشی درته کتلای. زه اوس درڅخه څم. ددې خبر و په ویلو سره له اطاقه ځنی راووتی.

دشیرجان په لته کې شو. پوبنتنه پوبنتنه ترڅو شیرجان یې په خپل کور کې پیدا کړ او لاس تړلی یې قومندانی ته راوستی. شیرجان چې هرڅه زاري او عجز ورته وکړ چې ماڅه کړي دي؟ په څه ګناه موزه دلته راوستلی یم؟ څه شوي دي؟

امیر صاحب فضل محمد ورته وویل:

جهم او جنا

زه ددې ټول بباراميرجينايي يم. ته پوهېږي چې دجينايي کوم
کارونه له غاړي وي؟
شیرجان ورته وویل:

پوهېږم چې جينايي کارونه دي له غاړي دي. نوبیاپه ماخه
کوي. زه خويو تجارت کوم. له ماخه غواړي چې دلته
مور او ستلی يم. زمايې له جينايي کاروسره خه.

بنه ته یو تجاري اوته له جينايي کاروسره هیڅ
ټراونلري. ډيره هوښيارې. ته پوهېږي مابه ستاپه رقم خومره
هوښياريانو ته د خپل جرم سزاور کړي وي. په لوړۍ سرکې خان یوې
اوبلې خواته کوي. دانه منې چې مادي یوحادی جرم کړي
وي. خوزمانګولو ته شوک راغلې دی بیاپې حادی شه غټه جرمونه یې
قبول کړي دي. اوس به درته ووايم. ته یو ډيرغټ مجرم
ې. او تاډير داسي کارونه کړي دي چې د کولونه دي. مادې ته مه
مجبوروه چې له زور زیاتي خخه کاروا خلم. خپله خپل جرم قبول کړه.
د خه شي جرم قبول کرم. خه جرم می کړي دي. زه په هیڅ جرم
نه يم خبر. زه وګوره او جرم کول. کیدای شي چې دابه ستایوه سهوه
وي. جرم به بل چاکړي وي، سزاپې ماته را کوي.

کوره مامنځکې هم درته وویل چې مادې ته مه مجبوره وه چې زه
له زور زیاتي خخه کاروا خلم، وروسته به خپله راته ووايې، چې دا جرم
ماکړي دي؟

نوزه خنګه ووايم چې جرم می نه وي کړي او ووايم چې هوزه
 مجرم يم او هر جرم چې شوی دي هغه ماکړي. زه خنګه دبل چا جرم په
خان قبول کړم. چې مجرم نه يم بیاخنګه ووايم، چې زه مجرم
يم. هیڅکله به دا جرم پرخان قبول نکړم. ته چې هرڅه راسره

جرم او جزا

کوي، وکره. زماخولا سونه درته تېلې دی هيچ نشم درسره کولاي. اوته مي ولې دبل په جرم نيسى.

بنه نوچې داسي ده. بياخوزه په خپل کارتر تاپير پوهيرم. چې څان مجرم نه ګئي. خپله به راته ووايي. جرم وکړي اوځان ناګمانه کړي چې څه خوک راباندي خبرېږي. ټول بنا به درباندي خبرشې. که تاداسي ګمان نه کاوي چې حکومت دی وي دولت دی وي. خوک به زماخڅه پوبنتنه کوي. خوک شته دپوبنتني کولو.

ماته خو جرم راوبنۍ چې دچاپه جرم موراوستلی يم.

ته تراوشه په خپل جرم نه یې خبر، خيرزه بدی ورباندي خبر کړم. تاپريوې معصومې انجلۍ چې فوزيه نوميده اوستاسود کلى دعبدالغفار غريب لورده. تا اوستادو و ملګرو پرهقه غريبي هغه څه کړي و، چې نه په اسلام کې شته، نه په کفر کې. بیخې دانسانیت له چو کاټه وتلی کاروچې تاسو کړي و.

کله چې یې دامير جينا يې خخه دفوزيې نوم واوريدي نو پوه شوچې رازې افشا شوي دی. رنګ یې تک سور شو خو! ده ګه سربيره یې څان ناګمان و اچوی چې زه نه پوهيرم چې له هغې سره څه شوي دي. هغه خوک ده. چا خه ورسره کړي دي.

بنه نولاتراوشه دی عقل سرته ندي راغلي. دفوزيې له پېژندلوشخه انکار کوي؟

فوزيه خوک ده. زه بیخې دفوزيې په نامه خوک پېژنم لانه. زه به یې درپه ياد کړم. له نن څه درې ورځي مخکې ته اوستانوردوه نفره ملګري، پريوه مظلومې، بې وسې او بیچاره انجلۍ چې فوزيه نوميده. هغه دښوونځي خخه کورته روانه وه. تاسو په لاره کې هغه په زور موپرته پورته کړه او اختطاف موکړه. وروسته موبيا هغه څه ورسره وکړل کوم چې ستاسود وحشې نفس خواهش و.

جوم او جنا

ایاده‌گی مظلومی ایندە مو په نظر کې نه و؟ ایاده‌گی معصومیت او مظلومیت مو په نظر کې نه و نیولی؟ ایالانسانیت او شرافت مو په نظر کې نه و نیولی.

تو! لعنت دی درباندی وي په داسی کارکولوکوم چې تاسوکړي و. نورنوبوه شه، خان ناګمانه مه اچوه او مه زماعصاب را خرابوه. خپل جرم قبول کړه او هم خپل دوه نور ملګری کوم چې درسره و هغوي هم راوښیه.

— ته چې هرڅه راباندی وکړي خو زه بیاهم وايم چې دا کارماندی کړي. اونه به زماله خولي څخه اقرار او اوري. ته پوه شه او کاردي هرڅه راباندی کولای شي.

— بنه نوپه سمه خونه وايې. اخیردي مجبوره کړم چې له زوره کاروا خلم. هم به اقرار و کړي هم به سزاوزغمې. خپلو خلورو عسکرو ته یې قومنده ورکړه چې نظارت خانې ته یې بوزي چې درڅه یوه ثانیه بیده نشي او خوراک او خینباک هم درڅخه ونکړي تره ګډپوری خواقرا را یې نه وي در ته کړي.

او تاسي به ورته دوه نفره په فيره ولا پرياست. دغه موکاردي بل به هیڅ کارنکوی له هره کاره خلاص ياست.

عسکرو هم دغسی ورسره و کړل. په نظارت خانه کې یې واچوی. په لاسونو او پېښو کې یې ځنځرونه ورته واچوی. یو عسکر دنه په نظارت خانه کې لده سره و، او بل د نظارت خانې په دروازه کې ورته ولا پولا پو. پوره اته خلويشت ساعته تيرشول چې شير جان خپله حوصله له لاسه نه وه ورکړي او خپل مقاومت یې وکړ. خوروسته ترا اته خلويشت ساعته یې هره شبېه د زغم لو توان له لاسه ورکوي. عسکرو هم نه خوب ته پريښودي اونه یې دده بیچایو خبر و ته غوب نیوی. دابه ورته ويل چې

جوم او جزا

موږته بغيرله اقرارکولوڅخه بل هیڅ وايه. اقراروکړه موږبه هم لדי مشکله خلاص شوته به هم.

شیرجان فکروکړچې دوي ربنتیاوايی، زه به ترڅود اسراز غمه. نوريې زغلل د توانه ووتل اوله ځان سره داويل چې پريېردي خومي تره ګونه، خومي اقرارنه وي ورته کړي. نويې عسکروته وویل:

نورمي پريېردي زه خپل اقرار درته وکړم. ماخپل جرم قبول کړ.
عسکر وورته وویل:

ستاهغه نوردوه ملګري څوک دي. هغوي هم راته وښیه. نوبدي پريېردو.

خوشیرجان ده ګونه له بنو دلوڅه ډډه کوله. چې تاسي هرڅه لما سره وکړي. هغوي په دي کارکي لمپرته نوره یڅوک هم نه ول. دادروغ دی چې زما سره نوردوه ملګري و. زه یوازی و م او مایوازی دا کارکړي و.

عسکر وورته وویل:

موږ په هرڅه خبر یو. ته چې خپل ځان ته سزاورکوي او هغوي ته نجات ورکوي داخو بیاله ځان سره نا انصافی کوي. چې ته سزاو ويني هغوي کراراو خوشحاله و ګرځي. ته و ګوره چې نن ستادريمه ورڅ ده چې ته دلته يې. هغوي خودي پونتنه ته لانه راغل. هغوي خوداسي ملګر تيادر سره وکړه او داد دوي ملګري وه چې له تاسره يې کوي. ته لاهغوي ته نجات ورکوي او لاملګر تیا ورسه ساتي. ته و ګوره ستاهغه نور ملګري. ته يې خومره پروالري او یوه ګونه دی چې هیڅ پروادي نلري. موږبه هم ستا اقرار امير صاحب ته ورسوو، او دابه ورته ووا یو چې هغه خپل جرم پر ځان قبول او د خپل او ملګر و د بنو دلوڅخه يې ډډه کړي.

جوم او جنا

شیرجان ته چې يې دا خبرې وکړي. نوله لېخندوروسته يې دافکروکړچې رښتیاز ماسره می ملګروهیڅ ملګرتیاونکړه. که نورخه نه ويوه پوبنتنه خوبه يې راباندي کړي واي. اه نوزه بیاولی هغوي وژغورم، ولی ورسره ملګرتیا وکړم. زه باید هغوي هم په لاس ورکړم، که نورنې وي یوازی خوبه نه يم، دوي به هم راسره وي. دستي يې عسکروته وویل:

ماته امير صاحب راولي. زه اقرارورته کوم.

عسکروورته وویل:

یوازی خپل اقرارورته کوي او که هغه نور ملګري دي هم وربنیئ؟

هغه هم وربنیم. تاسی فقط امير صاحب ماته راولي.

عسکروهم امير صاحب ته خبر ورکړچې شیر تاته اقرار کوي. هغه هم بې له ځنده ورته راغي، ورته وویل:

چې عقل دي او سرته راغي. مادرته ويلی وچې ځان ته سزامه ورکوه. بنه او سرتاته وواي چې ځنګه موداکارو کړ او هغه دوه ملګري دي خوک دي؟

موږ درې نفره ملګري يو. يو خوزه خپله يم، دو هم دو کيل صاحب زوي مرجان، دريم نقر محمد زوي. موږ په دريوسره دا کاروکړ. کله چې موداکارو کړنوماته مرجان هغه وخت هم داوویل چې رائحي دالنجلي مړه کړو. خوماددي کار مخنيوي وکړ، خوهغه بیا بیا غوبنستل چې مړه يې کړې او دابه يې ماته ويل چې ته پدې نه پوهه بې، دا بیا موږ، ته در دسر جو پېږي. مامخکې هم له دوونوره انجونو سره چې يوه پاڼه او بله نازونومیده، له هغه سره موداسي وکړل او ژوندي مو پريښو دې، بیا هغوي در دسر راته جو پې شوي، او نېږدي وچې سزاراته را کېل شي، خود رشوت په ورکولو سره وژغورل شوو.

جوم او جزا

خومایی هلتە په خبر و باور نکړو افوزیه موژوندی پرینبوده. زه
شه خبروم چې د انجلی به تاسی خبروی.

ایاته په نور و جرمونو کې هم ورسره ملګری وي؟

یاماتراوسه په بل جرم کې برخه نده اخیستی. خوهغه به ماته
ډیرویل او مابه ورسره ملګرتیانه کول. نه پوهیږم چې
د چاازار وو هلم. خواصلی مجرم مرجان دی هغه په ډیرو جرمونو کې لاس
لري.

امیر جینایی چې د شیر جان څخه داخله دا خبره واوريدل. حیران پاته
شواودستی یې په مرجان او محمدزی پسی خپل عسکر والیېل.
دواړه یې لاس تړلی د امیر صاحب او شیر جان مخ ته و درول.

دواړو چې شیر جان والیدی ډیرو ارخطاشوں. ځکه پدي و پوهيدل
چې د دوی راز افشا شوی دی. خومر جان له ځان سره و خندل چې ځه
دا کار خوماته اسانه دی. پلار می شته هغه می له هر مشکل څخه
خلاصوی. ډیری پیسې به ورکړم. خوحنګه چې یې فکر کړي و هغسي
ورسره ونشوں. نه یې د پلار مرستې کم څای ورته و نیوی اونه ورته
ډیرو پیسو.

ددريو سره دوسيه چې دوي اعتراف باندي کړي وله جینایي څخه
څارنوالي ته واستول شوې.

یو ولسم خپرکی

یوه ورخ دسهاراته بجي وي چې نبونکي اصف دکورخخه
دبونځي پر لورروان و. په لاره کې دووانجونوچې یوه یې تقریباً
کلنہ اوبله یې نهه کلنہ و ه، چې لدھ شخه یې د خیرات غونبستلوغونښته
وکړه اوورته وویل:

کاکاموږغريبان یو. له موږسره یوشه مرسته وکړه موږدادوي
ورخې کېږي په وچه ډوډۍ شکه نده کړي.
نبونکي اصف چې له دوي خه دا اوريدل دستي یې له جي به ورته
شل افغانی راوایستې یوې ته یې هم لس افغانی ورکړي اوبلې ته
هم. د پيسوله ور کولوورسته یې ورته وویل:

ګوري نن خوموداکارو کړخوچې بیاپې ونکړي. زه درباندي
پوهیزم چې تاسوهر چاته داسي درواغ واياست اوپه درواغو پیسي ځني
اخلي.

څې نور موبه مخه بنه. تاسي خوهوبنیاري انجوني یاست
دا کاريماهه کوي.

انجونوچې له نبونکي اصف شخه پيسې واخیستي په خپله مخه
ځني ولاړلې نه یې د هوڅواب ورکړي نه یې دیا.

نبونکي اصف له ځانه سره افسوس وکړ چې داخوددي انجونو
کناده نده، اونه دوي په دې پوهیزې. اصلګ دایې دکورنې ګناده ده چې
کوچنې انجوني په خیرات ټولولو پیسي لېږي. دوي خوبی عقلاني

جوم او جزا

او کوچنیانی دی یو خوک نه یو خوک به ورته خیرات ور کړي، خوکله چې بیا پیغلي شي خیرات ټولول یې عدت ګرځي. او یو حدیث شریف دی چې عدت نه پرینسپول کېږي. یو خوک به پیداشی چې دوي ته هغه وخت هم خیرات ور کړي خویو بیداداسی خوک هم پیدا کېږي چې دخپل نفس دخواهشاتو دپوره کولولپاره دوي ته دومره پیسې ومنی چې دوي ده ګه پیسوپه مقابل کې چاته څواب نشي ور کولای. دخپل ایندہ ژوند پرواد پیسوپه مقابل کې نلري. ځکه چې له دوي څخه شرم او حیا په کوچنیوالی تللاي وي. دوي خوپه پیسوامو خته وي، اوله هرشی خه ورته پیسې ارزښت لري.

په دغه چورت کې ورک و ترڅو بنوونئۍ ته راور سیدي. او په کوم صنف کې به یې چې درس ور کوي، نودا خبره به یې ورته یادول، چې که ګاونډیان مwooی یامو خپلوا نوي یامو شناخته وي، که لویان وي که کوچنیان وي له سوال کولو، خیرات ټولولو یې را ګرځوي. که دوي نه را ګرځیدل نوتاسي به داورته واياست چې که نورنه وي په کوچنیانو خویې مه ټولوی. لویان کې یې ټول کړي بیاهم خیر. که یې درسره ومنله خوبنې تربنې که یې نه منل ستاسو خوبه غاړې نه وي باندي بندې. ويل یې پر مونږ عمل یې پردوی.

زده کوونکوهم ژمنه ورسه وکړه چې مونږ به حتماً دا کار کوو. مونږ ډير داسي هلکان او ان جوني لي دلي دی چې په بازار و نو کې خیرات ټولوی. بل هیڅ کارنه کوي او نه بل کار لري هميشه خیرات ټولوی.

ربنټياهم چې داد ټولنې بدنامي ده، او داد هر چا ايماني او وجданی وظيفه ده چې ددي کار مخنيوي وکړي. هیڅوک دی یو فقر خیرات ټولولو ته پري نېدې. بايد مخکې له مخکې هغه کسان چې ددولت او شتمنی خاوندان دی هغوي دي له بې وزلوا او غربا نوسره مرسته

جوم او جنا

وکړي. پردوی دی پونښته وکړي، له دوي سره چې یې هر رقم همکاري په وس وي ورسره وي کړي، تر خودوي له خيرات ټولولو خنه راوګرڅي. هم به موټولنه له بدنامې څخه راوګرڅي هم به دشتمن خلکومال حلال شي هم به ورته داخیرت لپاره دغه مال کوم چې یې په غربیانو، بې وزلو، محتاجانو ويشه دی ورته توبنه وي. دغه به په اخیرت کې دوي ته سرمایه وي.

داسلام ستريپغمبر حضرت محمد^(ص) فرمایلی دی چې که هر شتمن، دولتمن پر بې وزلورحم او ترحم وکړي، ياله څل فرض شوي مال يعني ذکات څخه خپله حیثه پر غربیانو تقسیم کړي، په ټوله دنیا کې به یو غریب وږي او مسکین نه شي پاته. یو بل حدیث شریف هم دی چې وايی ته د حمکی پر مخ کوم خلک چې دی لوري نه وکړه او هغه چې په اسمانونو کې دی هغه به پر تالوري نه کوي.

ددولسم خپرگی

بنوونکی اصف ته چې کله دپانې لیک ورسیدی، ډیرورباندي خوشحاله ودستي يې له پاکته راوایستي اوپه ويلوې شروع وکړه چې پانې په لیک کې ورته لیکلی و.
دقدر او عزت و پ محترم بنوونکي صاحب!

خپل د مينې او محبت خخه ډک سلامونه ستاسيپېڅلي حضورته وړاندی کوم. سلامتی دي له لايزاله خدای^(ج) خخه هميشه غواړم. وروسته له سلامه خه. زه پوهېږم چې له ماسره ډيره زياته مينه لري، دومره مينه خوراسره لري چې زه خويې هيڅ تصورنه شم کولاي. یوازینې کس ته وي چې زماڙونددي له تاريکو خخه و ژغوري او ماټه دي درنځانو او خوشحاليو خخه ډک ژوندستاپه برکت سره راپه برخه کړ. زه ستاخخه ډيره منه کوم، ستابنه به زه هېڅکله په هيڅ رقم سره ادانکرم. داستابرکت دی چې زه نن دي خای ته رسيدلې يم. که ربنتيادرته ووايم دومره ډيرمي یاديږي چې ستايديدل مي د ليونتوب ترحده ورسوي. خودابنه مي بياکړي دي چې کله راتلم ستاعکس مي له ځان سره راپوري، هغه په زړه پوري تینګ ونيسم ورته وژاړم وژاړم ترڅولبدمي زړه په کرارشي. نه پوهېږم چې داڅه تاثيردي. ته باور په خدای^(ج) بیاپې په ماوکړه چې که ورڅ وي که شپه وي له یاده مي نه وزى، په یادياد مي يې.. دابه دروغ در ته معلوم شي چې ترڅيل پلار او مورمي ته ډيري یاديږي.

جوم او جنا

خیر که ژوندو حتماً ب سره ووینو. ستاقدرماته دلته معلوم شوي
 دی، تاچی لاما سره خومره نبه کړي دي هغه هیڅ
 ده یریدولواحتاهیڅوک یې دبل چالپاره کولای نشي. زه پدې پوره
 یقینې یم چې ته به می همیشه همداسی خوشحاله وساتې. ستا سره می
 واعده کړي وه چې زه به نه ژاړم اونه به خفگان کوم. خود ډيره مجبوره
 شم ځکه یو خوله وطنه ليري یم بل له مورا اوپلاره جلايم اودلته ورځی
 شپې تیروم. ماپرته له دوي خخه یو خای هم یوه شپه نده تیری
 کړي. هغوي دواړه می ډیریادېږي، خود چې بیاته ورسره یې نویغمه
 شم اوخان ته تسلی ورکړم چې ته به یې کله هم دوي خفگان
 او پريشاني ته نه پريبردي. خير دخان په اړه می ډير درته وویل دغه
 کفايت کوي او س به ددي ځای په اړه درته یو خه معلومات
 در کړم. استرالیاله شپروایاتونو خخه جو په ده. په دنیا کې دپراخوالي له
 کبله شپړم هیواددی ۹۹. فیصده خلک یې سوادداره دي. ددې ځای
 تقریباً له دو و سو و خخه زیاتی ژبې دي چې عام او زیاته چې کارېږي
 هغه انګلسي ده. پیسې یې ډالردي خواسترالیابی
 ډالر. استرالیا یوداسي بنا یاسته اوله هر نعمته ډکه ده. دلته دهیڅ شي
 کمی نشته. هرڅه یې د تعلیم په برکت سره تردې ځایه رسولی
 دي. ټول و ګړي یې د خپل وطن په جو په لوپسی پاییڅي راټولي کړي
 دي. هر یو چې وينی لو مری دوطن غم کوي بیادخان. که غټه وي که
 کوچنی د خپل وطن په غم کې دي. تکنالوجی خویې اوچ ته رسیدلي
 ده. داسي شیان یې جو په کړي دي چې عقل کارنه ورته
 کوي. او ډير داسي شیان شته چې زه خوبی خی نه په
 پوهیږم. ډير بنا یاسته هیواددی او ډير بې انتها بنا یاسته سړکونه،
 پار کونه، هو پلونه، رستوران ټونه، دلو بومیدانونه، رو غتونونه، هو ایې
 ډکړونه، دانټرنیت سهولتونه، کورونه، منارونه، بلند منزلونه ده رډول

جوم او جزا

میلولپاره خانگری چایونه لري. او حتا دابه دروغ در ته معلوم شي چې په دي چای کې غرونه لا دومره بنایسته دي چې و به نه وايي چې دادی غروي.

د کوچنیانولپاره چانته، د بسحولپاره چانته، د نارینولپاره چانته چانته د هرشي سهولت په کافي اندازه سره موجوددي. ددي چای ټول و گري تعليم يافته دي یودبل په کارکارنلري فقط او فقط خپل تعليم کوي، هريوپه دي لته کې دي چې خنگه یونوی اختراع و گري او خنگه دنوبل یانېيواله جايزيه و گتني اوپه نېړوال کتاب کې ځان راجستر گري. د هريوه سره دغه چورت او فکروي چې خنگه یونوی کارو گري. که څوانان دي که سپن پېيری دي، که کوچنیان دي که لویان دي، ټولو تو جود خپل هیوادلا جو پریدولپاره گري کوي.

پشرفت يې اوچ ته رسيدلى دي عقل کارنه ورته کوي. زه چې کله ددي چای خلکواو پشرفته و سايلوته و گورم پر خپل هیواد او خلکوژپاراشي. ځکه او سلامونې د خپل وطن د پشرفت په غم کې نه يو. تريوپه پېيری لادېروخت تيرشو چې په هیواد کې موجنګونه او بدبختي دي. په یوه نامه په بل نامه سره جنګېرو په یوه نامه په بل نامه موپردي سره جنګوي. اخير تر خوبه د پر دولپاره جنګېرو، او پردي به موسيل کوي، په مایین کې خپله او هیواد او خپل پنځه زره کلن تاریخ تباه کوو له خپل تاریخ سره جفاکوو. زموږ خنگه تاریخ دي نورورباندي وياري. که په جنګونو مو هیواد جو پریدايو نو په دا یوه پېيری کې به او س ګل او ګلزار وای. دلتنه که خوک یوله بله سره تکر شي، نو په ډيره مينه او محبت سره ځني معذورت غواوري خوافسوس....

ډيره بنایسته او پرمختللي هیواددي او ډيره اسانه ژبه يې ده، مونېر ټولو په شپږ میاشتو کې زده گړه، کمپوټر او انټرنیټ کوم چې او س په هر چای کې له د غوو سايلو څه ګټه اخيستل کېږي، مونېر هم

جوم او جنا

دومره زده کېي دي چې خپل مشکل په هرځای اوھروخت کې ورباندي حل کولاي شو.

انټرنیت یوداسي په زړه پوري اولدچسپه تخنيکي وسیله ده چې ده ګه په ذريعه ټول پرمختللي تکنالوجۍ په ډيره اسانې سره سمباليږي. ددي سربيره په یوځای کې چې کومه خبره یاکومه نوي موضوع وي هرڅوک کولاي شي ځان ورځني خبرکېي. هرچاچې یوه کيسه یاشعریاکوم بله مهمه موضوع یانوی اختراع کېي وي، لوړي ې په انټرنیت ته استوی اونورهم ددي لاري ورباندي خبرېږي. ټول کارونه اوس په انټرنیت سره سرته رسېږي. که دفتری دي که بانکي دي که تخنيکي دي که معلوماتي دي ټول د انټرنیت څخه کاراخلي. دهري ژبني لپاره په زرهاوو سایتونه (دانټرنیت پرمخ جوړه شوي پاڼه، ځای یاموقعيت) جوړشوي دي. اوحتاوس خو په پښتوکې لاپه زرهاوو سایتونه (ځای، موقععيت) جوړشوي دي، زه هم دافغانستانه دحالاتو څخه د دغواسایتونوله لاري ځان خبروم. هره کيسه چې هلته پیښه شوي وي.

اوسم به زه تاله یوې کيسې خبرکړم. کيسه داسي وه چې ما په انټرنیت کې واليدل اوچيره ځني متاثره شوم. ډيره په زړه پوري اوچيره له ارمانه څخه ډکه کيسه ده.

يوه ورځ دیکشنې ورځ وه، پوهنتون مو رخصت و. ټول زده کوونکي پارکونوا او مليوته تللي ول. خوزمایپه هغه ورځ زړه هیڅ ځای ته نه کیدي په خپل اطاق کې پاته و. کمپیوټرمي چالان کړ اوپه انټرنیت کې مي کارکوي. چې یو عنوان مي واليدی ورته ليکلې ې په دشهيدې برتابوې په ويرلپلي داستان. داچې مي کې واليدی حیرانه پاته شوم چې دا ياخنګه خبره ده . برتابویان خوانګریزان دي

جوم او جزا

او انگریزان خوکافران دی، بیاولی انگریزانوته شهیدان وویل
شی. شهیدان خویوازی مسلمانوته ویل کیبری نه کافرانوته.
نومی دغه عنوان ترپایه پوری تعقیب کړ. چې دا پوره داستان
وهغه هم په داسې ډول سره.

یوه بر تانوی بنجھه چې په یوه روغتون کې دیوې ساتونکی په
حيث وظيفه اجراءکول، بلیندہ ګارڊینل نومیده. بنجھه خلویښت ګلنے
وه، له یومسلمان سره چې یحٰی خان نومیده اوله پاکستان څخه لندن
ته دغربی، لپاره تللى. هلتله په یوناروغی اخته شوي و، دخیلې تداوی
لپاره هغه روغتون ته تللى و په کوم روغتون کې چې بلیندہ ګارڊینل
کارکوي. دغه ساتونکی هلتله له یحٰی خان سره معرفی کیبری
او دا یحٰی خان ته دواده کولوپشنهاد کوي.

خویحٰی خان ده ټې پشنها دردوی، او هفې ته وايی چې ماته په
خپل دین کې دا جازه نشته چې له تا سره واده و کړم.

دائځکه چې یومسلمان نکاح له کافري سره نه کیبری. خوببلیندہ
ګارڊینل پدي پوهیده چې یومسلمان هيڅکله هم له یوانگریزې سره
واده نشي کولای. نویحٰی خان له خپل پت رازه خبروی اوورته
وايې، چې زه پدي پوهيرم چې ته نه غواړي زماسره پدي خاطر چې زه
یوه انگریزه کافره یم واده و کړي. خوپه اصل کې زه کافره نه بلکي
مسلمانه یم. ماستاسوله دینه مخکي خان خبر کړي دی، زه ستاسوپه
دین بنې پوهيرم. او س ستاسو دین یوازی ستاسونه بلکي زمادین هم
دی. ستاسو لاره زمالاره ده. ستاسو هدف زما هدف دی. هیڅوک
دادعوه نشي کولای چې اسلام یوازی دیوچادین دی بلکي داده ټولو دین
دی. بیشکه چې دا تر ټولو دینو خخه بهتره او حقیقتی دین دی.

که خوک د کامیابی لاره غواړي چې د خان لپاره یې پیدا کړي
همدغه د اسلام لاره ده. ما خپل نوم هم بدل کړي پر خان می دامنې نوم

جوم او جنا

ایینې دی. ماداسلام مقدس دین دوه کاله و پراندی قبول کړي و، خود اظهار کولو جرئت می نشواي کولای، که می کړي هم واي نوزه به حتمالله مرګ سره مخامنځ شوې و م. نومي دا پريکړه له ځان سره و کړه چې تر خومي له یو مسلمان سره واده نه وي کړي زه به دمسلمانیدواعلان و نکرم. وروسته ترواده کولومي که خوک راباندي خبرهم شي بیا خوک تاوان نشي راته رسولوي.

که ته اوس زماپه خبر و یقین نه کوي نوبیا صحي ده، زه به دبل مسلمان په انتظار شم اوالله^(ج) خومه ربانه دی.

یحُّی خان چې کله د امني (بليينډه ګاردينل) له خولي دا خبرې واوري دې دومره خوشحاله شوچې اندازه يې نه و ه. دې به تل په دې لته کې و چې خنگه خپل دين ته خدمت و کړي. کله چې امني (بليينډه ګاردينل) دواهه پشنها دورته و کړ، نودايې ده ګې او د خپل دين د خدمت کولولپاره مناسب کار او خدمت و ګښي. دواهه غوبښته يې دامني (بليينډه ګاردينل) له خبر و وروسته ومنل.

دواهه دا پريکړه و کړه چې واده به په پاکستان کې کوي او تره غوبه خوک لدې رازه نه خبروي. خپل ژوندبه نور هلتنه دژوند ترپايه تيريوي.

له امني (بليينډه ګاردينل) خخه يې ده ګې د تيليفون لمبر او ده ګې دايميل ادرس راوخيستي او خپله پاکستان ته راغي. هلتنه يې دامني (بليينډه ګاردينل) لپاره شناخته کاردا او پاسپورت جور کړل، بیا يې له لنده خخه پاکستان ته راو غوبښته.

هغه هم پاکستان ته راغله په اسلام اباد کې چې د پاکستان پايتخت و، دواهه په شريعي نکاح واده سره و کړ.

يوکال يې دواهه تيرشوي و چې یحُّی خان امنه ته د خپل اصلی تاپه بوي په اړه چې دسوات په مينګوره کې دی معلومات ور کړل. بې بې

جرم اور جزا

امنه يپ ديلدولپاره ليواله كيربي اوله يحـي خان خخه دهげه ئاي
دليدلوقضاكوي. يحـي خان ژمنه ورسره كوي ترخو داهجهه ئاي ته
بوزي.

دواړه له اسلام ابادڅخه دسوات په لورروانېږي. سوات ته چې راوسیدل، په سوات کې د مینګورې په اډه کې په یوکوچ موټر کې کښېني، د موټراته نفره مسافرين لاكم وي. دوي ټوله د اتونفرومسافرو په انتظارو چې پیداشی نوبه حرکت وکړي. په موټر کې د لسو د قیقوانتظام اور ووسته د یحې خان سترګې په خپل یونېږدی ملګری چې وروسته له پنځو کلنويې وینې پرهغه موبنلي. له خپل موټره ورته راشوه کېږي اوله هغه سره رو غېر کوي. ملګری یې چې امين خان نومیدی په لیدو یې ډیر خوشحاله کېږي. او دوي دواړه له کوچ موټره راشوه کوي په خپل موټر کې یې سپروي. بیا وروسته ټول د مینګورې په لورروانېږي. په لاره کې خپل پخوانی یادونه تازه کوي. یحې خان پدې ندي خبر چې امين خان او سیو ملکی نه بلکې یو دولتي کار کوونکی دی او د سوات د مرستیال نظام دی.

په لاره بیغمه بیغمه، خوشحاله کیسه په کیسه سره روان دی چې
نایبره خلورونفره ددوی په موټر بریدو کړ.

برید کوونکو کوبنبن کاوی چې یوازی امین خان له منځه یوسې.
خومتاسفانه چې دامین خان سره یحې خان هم په حق ورسیداوبې
بې امنه سخته تپې شوه. خلکودوي ټول بيرته دسوات روغتون ته
راورل. هلته په روغتون کې یې امین خان اویحې خان ته تابوتونه
جوړ کړل اوپاته امنه شوه چې ډیره سخته زخمې شوي
و، پاکتیارو عملیات ورته وکړ اووهغه ژوندي یاته شوه.

له عملیاته څه دوی ورځی تیرېږي، چې بې امنه خپل کشليورته چې سیداحمد خان نومیدی تیلفون وکړ او هغه دیحې

جوم او جنا

خان په مرگ خبروی. هغه هم دستي دسوات روغتون ته خان رارسيو.

له خپلې ورينداري امنه خان سره ويني. امنه خان هم خپل ليورته ټوله کيسه کوي. سيدا حمدخان دیح‌ي خان تابوت او خپله ورينداره له سواته خخه مينگوره ته راوستل. هلته په مينگوره کې يې دخپل ورور جنازه خاور وته وسپارل. ورينداره يې ورخ په ورخ مخ په بنه کيدووه.

کله چې بنه جوړه شوه نو هلته به يې خپل ليور سيدا حمدخان او دده کورني ته دخان او يح‌ي خان کيسې کولاي. چې خنګه دوي واده سره وکړئ خنګه سره شناخته شول.

تقريباً پنځه مياشتې امنه خان له دوي سره پاته شول وروسته له هغه خخه يې يوه ورخ خپل کشري ليور سيدا حمدخان ته دواهه کولوغونښنه وکړه. پدي خاطر چې يو خوبه دیح‌ي خان يادونه ورسه تل پاته شي، بل داچې دې له اسلام سره زياته مينه درلوده، غونښل يې چې له یو مسلمان خاوند سره دژوند ترپايه واوسې.

سیدا حمدخان هم دخپلې کورني په خوبه سره دامنه خان سره واده وکړه.

دواړو بنه دخوبه حالي خخه ډک ژوندر لود او بنه سره خوشحاله و پنځه مياشتې يې له واده تيري شوي وي چې يوه ورخ سيدا حمدخان خپلې ميرمنې امنه خان ته دسييل تللو بلنه ورکوه. امنه خان دسيدا حمدخان بلنه منې او دواړه په سيل باندي څي.

سهاريې له خپل کور مينگوري خخه حرکت وکړم خ پرمغزار. چې ډير بنيا يسته او په زړه پوري قسم قسم طبقي منظري لري. هلته رسپيري، دواړه په پښو هلته سره ګرځي. سيدا حمدخان له امنه خان خخه پونښنه وکړه چې اياترا وسه دي داسي ځاي ليدلې و؟

امنه خان ورته وویل:

هیشکله می داسی له خوندہ ڏکی، دلچسپیه اونه هیردونکی منظري لیدلي وي. خونن می دادي ستاپه برکت سره داسي خوندورخایونه واليدل. لدی وروسته به په هفتہ کې یوواریووارورته راخو.

سیداحمدخان هم وعده ورکوي چې په هفتہ کې به خامخایوه ورڅه خپله میرمن امنه خان راولې.

ترمادذیگره پوري یې بنه دخوشحالی اوخوندہ ڏک سیل سره وکړ. وروسته ترهغه دکورپرخوار اوانيږي.

په مرغزارکې یې یوموټر ترکوره دربست کړاوله هغه ځایه دنشاط چوک چې پرلاړه و، ورباندي ودریدل. هلته په نشاط چوک باندي ډيره ګنه ګونه وه اوغاره له خلوروخواووڅخه بنده وه. دوي هم په داګنه ګونه کې دلاري ترخلافاً پوري معطله شول. په موټرکې دواړه ناست دي په مجلس سره اخته دي. چې یودم یوه درنه چاودنه وشول. ډير و موټرانو او رواخيست اوله نيمې څخه لاډير تحریب شوي و ددوی موټرهم دچاودنې له ځایه ديرش متنه ليري ولاړو. دموټرهيندارې یې ټولې ماتې شوې. کله چې چاودنه وشول نو دامنه خان له خولې څخه او از خيرې او کرار د سیداحمدخان په لور ورچې کېږي.

سیداحمدخان کوبنښ کاوی چې خپله میرمن له موټر راشوه کړي. دروازه یې دموټر لانه وه خلاصه کړي چې پرموټرې اوږبل شو.

موټر وان، امنه خان او پرده خپله داولرمبې ګرځیدي. خوبياپه هم امنه خان په هغه لمبوکې له موټر راشوه کړه. له ځانه اوله امنه خان څخه یې او رمړ کړ. خوبدېختانه چې میرمن یې ساه ورکړي وه. ترميرمنې پوري یې خپل سوڅيدل هيرشول. په

جوم او جنا

سلهاو وانسانانو خپل ژوندله لاسه ور کېرى و. ټول مېرى، زخمييان او تېپىان
تر روغتونه ورسىدل. سيدا حمدخان اوامنه خان يې هم روغتون ته
راوستل. په روغتون کې يې د سيدا حمدخان زخمونه ور پريمنځل
اووروتول.

دامنه خان لپاره يې تابوت جوړ کړ. هغه شپه يې په روغتون کې
تېره کړه سهارو ختي خپل کلى ته را ورسىدل.

جنازه يې په بنومراسموسره سرته ورسىدل. په
زرهاؤ وانسانانو گډون کې کېرى و. سپين بېرىي، ځوانان، کوچنيان
اوحتان جونوهم پکښې وي. هر چابه له خان سره ددې شهیدي لپاره
بېرغونه، دسمالونه او ددې دقبر لکنې (لرگي) چې بنه په
زرینوب خملوسره پونسل شوي وي، او چېر وورته تازه ګلان راوري
واوپر دې يې اچول.

دخپل لو مېرى خاونديح‌ئى خان له خنگه سره يې قبرورته
تیار کړه لته يې خاورو ته ورو سپارل. ان الله واناالي راجعون.
الله (ج) دې دوا پو ته جنت فردوس ور په نصیب کړي.

محترم بنوونکى صاحب! داود شيهدي بر تانوی امنه خان
کيسه. هر چابه يياتر دغه عنوان لاندي خپل دخوا خوبري پيغام ليکي.
ماهم ور ته يودار مانه ډک پيغام او د الله (ج) خخه د جنت فردوس غوبښته
ور ته وکړه.

دا کيسه مي پدې خاطر درته واليکل چې انتېنىت
يو چېر پر مختللى وسیله ده ماتر دې ځایه زده کړي دې، خپل مشکل
کې حل کولاي شم. دا که انتېنىت نه واي نوله دې کيسه به خنگه
خبريدم.

بخښنه غواړم ليک مي بې اندازې اوله حده واونښتې، خوشه و کرم
په زړه کې مي کتابونه کتابونه خبرې دي. او س به د خپل پوهنتون په

جوم او جزا

اړه معلومات در کړم. ترڅو بیاد اسوال درته پیدا نشي چې ولی یې د خپل پوهنتون په اړه خه ندي راته ویللي.

زمور پوهنتون په جنوبی استرالیا کې د سیدنۍ په بنار کې موقعیت لري. د جنوبی سیدنۍ پوهنتون په نامه یادېږي. شپږ پوهنتون نور پدې بنار کې شته او د دی ځای ټول پوهنتون نه نړیوال شهرت لري.

هر کال پکښی ځانکړي تو پېرونه رائحي. د دنیاد ګوت ګوت خخه ماهره استادان راولي ترڅوزده کوونکوته په لوړه کچه درس ورکړي. له ۶۰ بیلا بیلوه یوادونو خخه زده کوونکي دلته دغو پوهنتون نوته رائحي. په هر پوهنتون کې مختلف بخشونه وي. بل د دغو پوهنتون نو ځانګړنې دا هم دي چې که هره رشته دچا خوبنې وي نود پوهنتون استادان خپله زده کوونکي ته خوبنې ورکوي، کولاي شي چې سرته یې ورسوي. دلته زده کوونکي تردو ولسمه صنفه درس نه وايې اونه هم د کانکور امتحانونه شته، فقط ترا وومه صنفه درس وايې اوور وسته له هغه خخه رسماً ځای پوهنتونه. په پوهنتون کې که یې هرې رشته خوبنې وه نو هغه وايلاي شي.

ددې اووه پوهنتونوا طلاع نامه چې هر چاته ورکړل شي، نو هغه که د دنیا په هر ځای کې وي کولاي شي چې ګټه ځني واخلي اوښه معاش ترلاسه کړي. ځکه چې ددې ځای پوهنتون نه نړیوال شهرت لري. په دغا اووه پوهنتون کې دغه زمور پوهنتون تر ټولو ډير منل شوي، پرمخ تللي او اثری درسونه یې دي، ځکه خوواري ددې پوهنتون استادانوته نړیواله جاي زه ورکړل شوي ده په کال ۲۰۰۶ ميلادي کې دنجاري، په برخه کې یې استادانوته نړیواله جاي زه ورکړه. او اوس په ۲۰۰۸ ميلادي کال کې ددې ځای شاگردان ورته انتخاب شوي دي. تر نور و پوهنتون نو یې سهوليتونه هم ډيردي.

جوم او جنا

تپول زده کوونکی په چېرہ مینه خپل درسونه وايې اوله دي سرېبره په ازافه وخت کې بیاھرزدہ کوونکی کولای شي چې نور کورسونه ورسره تعقیب کړي.

هغه بیاپه شخصی پیسوویل کېږي. زموږ د پوهنتون اته ساعته درسونه دي. سهار پراووه بجو شروع کېږي بیاتر دریوبجوبوري. زه بیاد مابنام له خوا کورسونه وايم.

که رښتیادرته ووايم اتلس ساعته په درس ویلوباندي تیروم، اوپاته شپږ ساعته می د خوب لپاره ځانګړي کړي دي. له خوب سره نه کېږي کنې د خوب وخت می هم درس ته ورکوي اوڅلرو یشت ساعته می درس ویل. د اخکه چې د خپل وطنوالوماته سترګې دي. او دوی له ماغواړي چې خدمت ورته وکړم. زه چې بیالټې وکړم بیاخونه خواری می عبث شوي. او وخت می ضایع کړ. نوځکه ډير درس وايم.

ته به حیران يې چې د انوبياپه شخص پیسو خنګه کورسونه وايې، او دا به پیسي له کومه کوي.

دلته هره دیکشنې ورڅ رخصتی وي او یومار کیت دی چې زموږ د پوهنتون

څخه یوسلوپنځوس متنه لیري دي. ده ګه مارکیت نوم (Sunday Market) دي یعنې دیکشنې مارکیت او د ایوازی دیکشنې په ورڅو کې خلاص وي.

په دغه مارکیت کې چې هرشې وغواړي که لاسي دي که ماشني دي که تخنکي دي که برقي دي پیدا کېږي. زه هم هغه مارکیت ته هره یکشنبه ورڅم کوم شیان چې می جوړ کړي وي هغه هلتله وروپم اوپه بنه پیسو راته خرڅېږي.

ماته مي موريه کوچنيوالی دمريوخخه غاپگى، كلي بندونه، قلمونه، هيئدارى، گلاسان، سىگرىت دانى جورول رازده كېرى و، زه دغه شيان دلتە جوروم اوپە هغە بازاركى يې پردو كاندار انخر خوم، پىسى يې زماد كورسونوپە كافي اندازه بس وي. نورچىر پروگرامونه شتە چې هغە بىا خاص دېسخولپاره وي. مثال لە داچى بىشە خنگە سلوک بايىدپە كوركى ولرى. تجارت اوكاروبار. دموررويە له ماشوم سره. اوبعسى دېسخوداگاهى لپاره پروگرامونه دى چې پە دوه نيمومياشتوكى ورتە ويل كېرى. زه بىادا پروگرامونه پە رخصتى كى وايم. تجارت اوكاروبارنه زده كوم خودانورپاتە چې دى داپولە انشاء الله وايم اوپە نيت كى مي دى. دغە ۋېلۇپروگرامونوته دوي (Gigi girls) وايى.

داپروگرامونه بىا خاص دانجونوا بىشە لپاره وي چې عمرونه يې لە اتلس كلونو خخە پورتە او تر خلوبىستو كلونو كېنىتە وي. داڭكە چې پە دغە عمر كې بىشە پورتە او تر خلوبىستو كلونو كېنىتە وي. داڭكە چې پە مخكى لە مخكى لە هر مشكل سره چې ددوى پە ايندە ژوندىپورى اپە لرى اشناكىرى. كچىرى لە كوم مشكل سره لاس او گريوان ھم شي نودحل لپاره يې مختلفى لارى وجودلىرى.

دېسخودىنى دى او مسولىتىنە ورتە زده كوي چې خنگە بايىد بىشە لە خىلىپە كورنى او يالە خپل خاوندى ياما شوم سره چىلدۇ كېرى اولە هغۇي سره پە چىرە مىنە او صداقت ژوندى تىركى او دوىي ټول لە ئانە خوشحالە اور اراضى و ساتى.

يوه بلە خبرە چې هغە راخخە هىرە وە او اخىرى خبرە بە ھم وي هغە داچى،

دلتنە دما يو بىنولپاره ھم خاص پروگرامونه او هغۇتە پە لوپە كچە دژوندەر رقىم اسانتىيا وي او دوىي لپاره دكار كولوز مىنە برابرە دە. چې

جوم او جنا

حتا خاص پوهنتون يې دوي ته جوړ کړي دي، هیڅ مایوب هلته
دمایوبی احساس نه کوي. دحادی خلکوپه رقم خپل مسولیت ورله
غآړې دي. اودخپل هیواد لپاره خدمت کوي او کوم مسولیت چې
ورسپارل شوي دي په ډیره پنه توګه يې سرته رسوي.

بیاهم بخښه درڅخه غواړم چې پوره داستان می درته
والیکي ډیرې خبرې می لایاته وي خونوردي وخت نه نیسم،
ستادلا کامیابې په هیله ستامسافره پاڼه.

دیار لسم خپرکی

وکیل صاحب چې دزوی په نیولوپیا خبر شوچې بندی کړی يې
دي، ډیرپه خواشنى سره راغي امير جينا يې ته، داسي يې ورته وویل:
تاولي زمازوی بندی کړی دی؟ ته پوهېږي چې هغه دچازوی
دي؟ تابه یوار ماته خبر را کړي واي چې زه دی زوي بندی کوم او هغه په
دي جرم باندي؟ اخیرولي دي زماله زوي سره داسي وکړل؟ خه تاوان
يې دررسولي و؟
امر جينا يې ورته خواشنى شو، ورته وي ويل:

وکیل صاحب! ستاقربان شم! زه تاواستازوی ډيربنه پېژنم، ته
ددې بناردخلکونماینده يې. تاخوپه ربستياددي خلکو ډېره بنه
نمایندګي وکړه، تاخوداسي کارونه وکړل چې واقعاً دافتخار و پوري. زه
له هيچناسره کومه مدعانلرم. زه هغه خه کوم چې ماته راسپارل شوي
وي. بله خبره خولا دا چې زماسره دومره وخت نه وي چې زه مجرم
پیدا کرم او بیا يې له پلاریا ورور سره مشهوره وکړم، چې ستازوی
ياورور دا جرم کړي دی. بیا که چېري د پلاریا ورور يې خوبنې وه
نودنیولو امر به راته را کوي. زه خاين نه يې، نه به لدې خاوری سره
خیانت وکړم.

ستازوی جرم کړي، مجرم دی، مجرم خوبه خام خاسز ادخيل
جرائم ويني.

جوم او جنا

ماهجه خه وکړل چې قانون راته اجازه راکړي ده، او هغه خه مي
ورسره وکړل چې دقانون مطابق دي.

بل ستازوی بهولي نه مجرم کېږي داسي پلارلري لکه ته چې يې.
ولي به جرمنه نه کوي. هغه خوپوهېږي چې پلارمي شته صبامي
له هر چنجاله خلاصوی. هرزوي چې ستاغوندي پلارولري هغه به
حتماً هغه خه کوي چې په وس يې کېږي.
له مامنځي باید تاهجه ته خپله سزاور کړي واي.

باید تاذليله کړي واي، خوته يې لاپسي نورت شویقوي. ته
باید ډیر خجالته شوي وي چې زمازوی داسي کارونه کوي، هغه نشم
اصلاح کولای نونور به چېږي اصلاح کړم.

څه ورځه اوس يې غم و خوره لاما سره يې کار خلاص شوي په
څارنوالي کې يې پونستنه کوه. هلته دی دخپل زوي له جرمنه ځان
خبر کړه چې خه يې ندي کړي، وروسته بیاور باندي افتخار کوه چې
څومره صالح زوي مي دی او خومره بنه تربیه مي ور کړي ده.

وکيل صاحب ته چې امير جينا يې داسي سپينې خبرې وکړي
ډيرور ته خواشني شواور ته وي ويل:

امير صاحب! زه بدی هم خوبن شم. زمازور به در ته معلوم
شي. خير ببابه پوه شي. دا يواور وسته سره وينو.

ـ زه پوهېرم چې هرڅه راسره کولاي شي. ستاپه رقم انسانان شته
چې داهيواد يې تردې ځایه رارسولي. دترقى پرخای په نېيدو يې
خوشحاله وي.

ورځه زه دی له اختاره نه بېرېرم. چې بېرېدمه هغه وخت به مي
داسي ستاله زوي سره نه کول. هرڅه زور چې دی راباندي رسېږي هغه
راسره وکړه. هغه متل به دی نه وي او ريدلي چې وايي غل نه يې له

چهم او جزا

پاچامه بیریپه. زه پرخپل کار افتخار کوم چې ستازوی می خارنوالی ته
معرفی کړ.

بنه کاردي کړي دي شاباس دی پرتاوي. اوس خوزه هم خه
نشم درسره کولای. یواردزوی له جنجاله ئان خلاص کرم بیابه
درسره ګورم.

دادخبرې یې ورته وکړي اوچینې راغی خارنوالی ته.

امیرجینایی حیران پاته شو چې کله یې دوکیل صاحب خخه
دالخبرې واوريدي. له ئان سره یې وویل چې کاشکى دزوی پرڅای یې
پلارته سزاورکړل شوي واي. ځکه هغه خوملامت ندي، داهرڅه
پلارورباندي کړي. په ډیروپیسوی په اموخته کړي، خپل سرته یې
پراپښی و هرڅه چې یې کول پلاربه یې ورباندي خوشحاله و.

عجیب پلاردي ددې پرڅای چې ئان ملامت کړي چې زه
خوداولاد په روزنه کې پاته راغلم، ماخپل اوladته بنه تربیه
ورنکړه، ګناه زمادزوی نه بلکي زماده. افسوس افسوس پرداسي
پلاروباندي.

وکیل صاحب چې کله خارنوالی ته راغی هلتہ یې له خارنوال سره
خبرې کولای چې زماله زوی سره به اوس خه کېږي. هغه خوتیار لیونی
دی اوډیره موده کېږي چې عصبی تکلیف لري. امیرجینایی په
ډیرووهلو اوشکنجه کولوپه زوراقرارورباندي کړي دی. په خپل
خیر اوشننه پوهیږي چې خه به راسره کېږي. محترم خارنوال صاحب!
زه ستاسو شخصیت ته احترام لرم. موږ په تاافتخار کوو. شاید ته
به زمادزوی له لیونتوبه خبرې. دادری کاله کېږي چې رنځور دی. ته
خود عصبی رنځورانو په رنځ پوهیږي چې پرخپل حال نه وي. کچیري
زمپه خبر ويقين او باورنه لري دروغتون له ډاکټرانو خخه نظر وغواړه.
خارنوال ورته وویل:

جوم او جنا

په دوسيه کې خويي خپله ا قرارکړي دي. په ډير و جرمونوکې لاس لري.

داخنګه ليونى دی چې په جرم کولوپوهيرې او هغه هم داسي جرم چې پرسديې نشي کولاي اونه يې ورته پام وي. کچيري ليونى واي نويوه ورڅ به يې ځان اورته اچولي واي. يا خوبه له لوړ منزله يې ځان راغور ځولاي واي.

زماخو هيچ زړه ته نه لوېږي چې ستازوی به ياليونى وي يارنهور.

ـ ځارنوال صېب محترمه! مامنځکې هم يادونه درته وکړه، چې که تاسوز مایه خبر و باورنه رائې نوله رو غتونه څخه یواستعلام دده درنحوري په هکله وکړه له هغوي څخه نظر و غواړه. که هغوي وویل چې داعصبي تکلیف نلري بیاخو خبره خلاصه ده ته پوه شه او کاردي. هره سزاچې قانون ورکوله ورته وریې کړه.

ـ داخوکم مشکل کارندی. دا کاربه زه ستاد خاطره وکړم. هرڅه به دواړو ته معلوم شي. که ليونى وهم به په اثبات ورسېږي که جوړو هم به په اثبات ورسېږي. په دې کار کولوسره چې زه يې وکړم بیاخوشحاله يې؟

ـ بلی هو ځارنوال صېب! که مودغه کاروکړ. زه به ستاهميشه احسانمنديم.

ځارنوال صاحب هم دستي پر رو غتون باندي استعلام واليکي. چې موږ درې نفره مجرمين هريومرجان. شيرجان او محمدزی نامي ستاسو محترم مقام ته در معرفي شول. ستاسوله محترم مقام څخه داهيله او ازار زولرو چې ددوی دصحت په اپوند مکمل معلومات را کړي. استعلام يې ورته امضاؤ تا په کړ وروسته يې دمحبس قومندان ته یو لیک واليکي ترڅو دري سره مجرمين تر رو غتونه پوري ورسوي او ددوی استعلام ته څواب ورکړي.

دمحبس قومندان هم دري سره له زندانه راوايستل او داستعلام سره يې روغتون ته راوستل.

کله چې خارنوال دوکيل خبره ومنه نووکيل صاحب پدي يقيني شوچې له روغتونه خخه دېاکټر انونظرغواړي دستي له خارنوالي خخه روغتون ته راغل. هلتنه يې دروغتون له رئيس سره لاره برابره کړي وه چې همداوس له خارنوالي خخه دري نفره تاسوته معرفي کوي په هغه وکړي یوزمازوی دی مرجان نوميرې. که نوردوه هررقم ستاسونظروي هغسي ورسره وکړي خوچې زمازوی ورته ليونې اوياپه عصبي تکليف اخته معرفی کړي. هرڅه چې ته وايي اوهر خومره پيسې چې ستاخونبه وي زه يې در کوم.

دروغتون رئيس ژمنه ورسره وکړه چې داکار خودجيراسانه دي حتماً به يې کوو. زه به اوس یوډاکټر ورته پوه کړم چې ستادزوی په موضوع خبروی.

وکيل صاحب هم پدي باوري شوچې دروغتون رئيس هره همکاري راسره کولاي شي نوله روغتونه خخه په بیغمه زړه را ووتی او بير ته خارنوالي ته راغي.

هلتنه له خارنوال سره کښينستي او د استعلام پونښنه يې له خارنواله خخه وکړه چې تارو غتون ته استعلام واليرې؟
خارنوال ورته وویل:

استعلام مې ورليېرلي دي تراوسه يې ځواب ندي راغل. کله چې راغي خپله به ورباندي خبرشي. ته اوس ولاپشه داکارن نه کېږي
صباته راشه.

وکيل صاحب د خارنوال خبره ومنل او د خارنوالي خخه را ووتی.
د خارنوالي استعلام دروغتون تر رېپسه پوري ورسيدې، هغه خومخکې له مخکې له موضوع خخه خبرو. دوي دري سره يې یو عقلی

جوم او جنا

او عصبی ډاکټرته چې طاهر تنهانومیدی ورمعرفي کړل چې د دووي
د صحت په اړه مکمل معلومات خارنوالي غونبستئ دي. ته دوي دري
سره معاینه کړه او خپل نظردي پر استعلام واليکه، دروغتون رئيس
ډاکټر تنهاته ويلي وچې دوکيل زوي په ليونى يا رنځور ورمعرفي کړه.

ډاکټر طاهر تنهنا نودومره ماهره او با تجربه ډاکټرو چې کله به ورته
يونځور د خپلې رنځوري شکایت وکړنodi به مخکې له مخکې
درنځور په رنځ باندي و پوهيدی چې په شه رنځ اخته دي.

کله چې يې دري سره معاینه کړل نوداستعلام پر خنګ پرا حکام
يې داسي واليکل

که شه چې ده درئيس خبرې په يادوي خوده يې خبره ونه منله
او پر استعلام يې داسي واليکل، موږ ته چې ستاسوله لوري شخه دري
نفره معرفي شوي ول، سرتريا پايه ماینه شول.

د شير جان او محمدزی روغتیاپی حالت بشه دی په کومه ناورغۍ
ندی اخته. او مر جان په یو قسم روحي ناروغۍ اخته دی، چې داناروغۍ
په ډېر و کموسانانو کې پیدا کېږي. د دې ناروغۍ نوم په طبی ژبه
(Sexual Sadism) یا ورته جنسی خفگان وايي.
واقعأً دا یوه ډېره خطرناکه ناروغۍ ده.

کوم افراد چې په دغه ناروغۍ یابي سوری باندي اخته وي
دا یو دېر ظالمانه جنسی لذت در لودونکی وي. چې د وجود ټول روحي
او جسمی فعالیتونه يې په کاراچول کېږي او پدې واداره کېږي چې په
جانب مقابل باندي دوژنې هڅه وکړي. د دې ناروغۍ ناروغان دوششی
حیوان په خیروی و حشی حیوان چې کله و بدی شي، سترګې يې په
ښکار کې وي ترڅو چې يې ښکارنه وي پیدا کېږي یو ځای يې کرارنه
کېږي او په دې لته کې وي چې ژربنکار پیدا کېږي او دی خپله ورباندي
حمله وکړي.

چهم او جزا

دخان پرواهن نه لري نه دخان پرواورسره شته. خپل هدف ته درسيدوخاطر هر خه کولاي ته تياروي.

خدوغه تکليف په ډير و ڪمو فعالیتونو کي لبرخه تو پير لري، دمثال په ڏول باندي سختي جنسی رابطي چه په ٿيني حالاتو کي لبر او په ٿيني حالاتو کي ڏير قهر و رسه ملگري وي. په شديدوحالاتو کي دغه بي سورى ناورغى ددي باعث کي بيري چه غير قانوني جنسى تيري _ ظلم زور او حتٽي دجانب مقابل قتل هم رامنچ ته کري، چي دجانب مقابل له قتل خخه دغه ناروغان ڦير خونداخلي.

كله چي پرناروغ باندي داناورغى حمله کوي، ناروغ خپل عقل له لاسه ور کوي او عقل يې ديو کوچني ماشوم په شان شي.

جنسى تيري (تجاوز) ڏپير و دغه ناروغانولپاره هدف نه وي، خوتنهادوي له خپلي دي ناروغى خخه شکايت کوي (چي يوروانى او جسمى ناروغى ده)

دادي ناروغى ناروغان په خپلو قربانيانوباندي برلاسه (زورور) وي، دغه افراد (ناروغان) سخت روانى تداوى ته ضرورت لري، او ياهم ددي فعالیتونو دمخنيوي په خاطر باندي باید دا افراد ڏيره موده بنديان ياهم اعدام شي.

ديادونى وير ده چي داقسم ناروغى زياتره له ناخوال وجنسى اريکو خخه منچ ته رائي.

خوارلسن خپرکی

خارنوال صاحب خپله صورت دعوى داسي ابلاغ کړل، چې
شيراجان او محمدجان دي په لس کاله قيداوهه یوميليون
افغانیو جريمه شي. او مرجان دي په اشد مجازات محکوم یعنی
اعدام شي. ځکه دی په یوه ډیره خطرناکه ناروغی اخته دي، چې له
ټولوا په خونو خخه ددې ټولنې په زیان دي.

خارنوالي چې کله ټوله دوسيه سره برابره کړه بیاپې نواړوندي
محکمې د جزادیوان ته واستول.

کله چې د محکمې قاضي صاحب دوسيه د پاکټرانونظر ونه
او د خارنوالي صورت دعوى والیدل، بنه سريپه ورباندي خلاص
شوچې خنګه موضوع ده.

خودلته په محکمه کې وکیل صاحب بیاهم مخکې له مخکې له
قاضي صاحب سره خبره خلاصه کوي وه. چې هر خومره پیسې او هر شي
ته چې ضرورت لري زې درکوم خوداسي بیانه وي لکه دروغتون
رئیس چې دوکه را کړه.

قاضي نوله خدايه^(ج) داسي یو خوک غونبستی، چې اختيار خپله
قاضي ته ورکړي. وکیل صاحب ته یې وویل:

زه خو بې له کوم چل او فریب خخه دا کاردتره کوم. تاته
خو هرڅه معلوم شوي دي خوزه بیاهغسی نه درسره کوم لکه نور و چې

چهم او جزا

در سره و کړل. او تاخومره کوبنښ و کړ خوکومه ګټه یې و نکړل. زه در ته وعده در کوم چې زوی به دی له هر خطره و ژغورم. مالدي خخه ډیري سختي دوسیې خلاصي کړي دي. ته له هرشي خخه بیغمه او سه، هغسي به و کړم چې ستازپه یې غواړي.

یاره قاضي صيب! ستاقربان شم. ته فقط زمازوی ته یوه لاره برابره کړه چې له مرګه راوګرځي. زه به در ته دومره پيسې در کرم چې ستازپه یې و غواړي.

هر خومره پيسې چې غواړي زه یې در کوم، ګوره چې د پیسونغم و نکړئ. بل قاضي صيب زه خودې ځای ته فکروږي یم، چې ته خوبه یوه لاره ورته جو په کړي او زوی به می له اعدام خخه راوګرځوي خوله تاخخه و روسته بیادوسيه دوهمند یعنی مرافعي محکمې ته ځې، له هغه قاضي صيب سره خوزه شناخت نلرم. که ته له هغه خبرې و کړي او زمازوی ته یوه لاره د خلاصیدو برابره کړي نوزه به هغه ته هم ډيري پيسې ور کړم. او دابه دي په مالوي احسان وي که دي دغه کارهم سره ورسوی؟

هغه کاردي هم په ماورسيدي. هغه بیازماډيرتینګ ملکتری او اشنادي ډيره سره نېړدي یو. یو دبل مراعت سره ساتو. ته یوارزماكار را وکړه هغه خوبیا وروسته کاردي. دواړه خوبه یوه وارنه کېږي.

ستاکار خو همدا او س کوم. و واي هڅو پيسې غواړي چې زه یې او س در ته راوړم؟

څه و وايم و کيل صيب! پر تامي هم زړه نه کېږي، خوکه په دي کارکې بدنامه شم بیاخوتاته معلومه ده چې خومره بدنامی لري. اقلادومره پيسې خو وي چې په هغه بدنامی وارزې.

جهه او جنا

- ـ زه دی بدنامی خه کوم هرڅه په تاپره لري ماته يوازي
دپيسو ووايده چې خومره پيسې غواړي؟
- ـ نسه نوچې داسي ده نوپنځلس لکه افغانی چې راکړي بيختي
کافي دي. که باندي بدنامه هم شم پروانه کوي.
- ـ هیڅ خبره نه کې کوم. زه یې همداوس درته راوړم.
ـ یاپاپام کوه. دیراحتیاط کوه چې دلته یې رانه وړي. زه یوڅوک
په بازار کې درښیم ته یې هغه ته ورتسلیم کړه هغه یې بیاماته راکوي.
ـ بيختي صحی ده دهغه پته راکړه چې زه ورشم اوستا امانت ورته
تسليم کړم.
- ـ په بازار کې يو صراف دی غلام علی نوميرۍ. کله چې دی هغه
پیداکړن پيسې ورته تسليم کړه.
ـ هورښتیابه شوچې راپه یادشول. په دې دوسيه کې خو دوه نفره
نورهم شامل دي، کوم چې ورباندي لس کاله قید اوپه لس لکه
افغانیو جرمه شوي دي. دهغوي پلرونه ولی دخپلوزامن دوسي غم نه
خوري؟
- ـ خه درته ووايم قاضی صيب! دهغود دواپه پلرونونه ما خپله په
څوڅوواري وویل. اوڅوواري ورته خپله ورغلم کورته یې چې رائحي په
ټولو سره خپل زامن له دي مشکله خلاص کړو، یو کارنه یو کارورته
وکړو اوس خویوه غلطی ځني شوي ده. خوهغوي ماته وویل چې نوره هغه
زمور زامن نه دي نه یې موږ په کارلرو. دې زامن خوزمونې عزت
وپلوري، له خاور وسره یې خاورې کړو. ټول کلی اوښارتنه یې بدنامه
اوخر مخي کړو. ددې هرڅه په کولولو ورسره مرسته هم وکړو. نه
هیڅ کله نه. ته که هرڅه له خپل زوي سره کوي کوه یې. نور زمور لپاره
هغوي په مړو کې حساب دي. هغوي دواپوراته څواب راکړ. يوازي زه
بدبخت یم چې دزوی غم راسره دي.

جرم او جزا

بنه نوهغوي اوس دخپلوزامنوهخه بيزاره دي. خنگه پلروننه دي
 چي دزامنو پراور سره نشته. پلار خود پير مهربانه وي پر خپلواولادنو.
 هغوي په خپله لاره پسي ايله کوه. قاضي صيب! زمادزوی يوه
 چاره کوه چي له اعدام لولوراو گرخئي. زه دادي اوس ځم اوستا صراف
 پيدا كوم او پيسې ورته ورکوم. ته دي خپل کار پر دوسې شروع کړه.
 سمه ده، زه له او سه ستادزوی پر دوسې کار شروع کوم ته یې ګمه
 او سه، ورشه دغلام علی صراف پونښته وکړه هر خوک يې پیژنۍ
 دې رغت صراف دي او زما مامانت هغه ته ور تسلیم کړه.
 ربنتيا چې پيسې پر ډبره کېښبردي چبره او به کوي. ورورله
 ورور ګلوي څخه بيزاره کوي. دوست له دوستي څخه تير ېږي. او سه
 وکوره چي يو کاري له پيسو څخه خوک نکوي. دغه پيسې دي چي له
 هر چا څخه يې قبر هير کړي دي. اخيert يې هير کړي او ټټي خپل
 ايمانونه يې ورباندي خرڅ کړي دي. خپل مسوليت ته يې هیڅ پام نه
 وي چې خدای^(ج) یوقاضي ته خومره مسوليت ورله غاپري کړي دي، چې
 حتاً ګولاي شي چې دچادر ژوندا او مرګ فيصله وکړي، او هيڅوک يې
 بیا په کار کې مداخله نشي ګولاي خو....

هغه ديعقوب^(ع) دخوپې یوم مخکې کيسه او سه په اثبات باندي
 رسپېري، کوم چې یوليوه ورته دخداي^(ج) په امر ګویاشواو خپله بې
 ګناهه يې ورته بشودل او داسي ورته وايې چې که ماستازوی خورلې وي
 نوزه دي داخيري زمانې په قاضيانو کې شمارشم. چې یو حیوان لاپدي
 پوهېري چې داخيري زمانې قاضيان عدل او انصاف نه لري او نه يې
 کوي نونور به يې خنگه ولري او وکړي.

يو وخت دحضرت موسى علیه السلام څخه بنې
 اسرائييلو پونښته وکړه، چې موږ به خنگه و پوهېري. چې زموږ رب
 العزت^(ج) به له مونږ څخه راضي او یانار اضه وي؟

جوم او جنا

حضرت موسی علیه السلام ته وحی وشوي. کله چې باران په خپل موسم ووریبری اوستاسودچار وواگې دنیکانو په لاس کې شي، چې هغه دعدل او انصاف پريکړي کوي، مال او دولت وسخيانوته ورکړم، نوهغه وخت زه له خپلوبند ګانوشخه راضي يم. او کله چې می باران په خپل موسم ونه او راوي. ستاسودچار وواگې می بي انصافو، خان غوبښتونکوته په لاس ورکړي، او مال او دولت می بخيالانوته ورکړ، نوتاسي پوهشي چې زه له تاسو شخه ناراضه يم.

وکيل صاحب له قاضي خخه را ولاړ شود غلام على په لته کې شو. کله چې يې پيداکړ نو دقاضي صاحب خپلې پيسې کوم چې ده په تهاكولاسو ګټلي وي ورکړي.

غلام على چې کله وکيل صاحب ولیدي نووار خطا شوچې دايې لکه چې یوپلان راته جوړ کړي دي، او غواړي چې ما او قاضي صاحب ته یوه دوسيه جوړه کړي. نو د پيسوا خيستلو او دقاضي له پېژندلو يې نته وکړه چې زه خوله هغه سره کوم شناخت نلرم اونه يې پېژنم.

وکيل صاحب ورباندي پوه شوچې زماخخه وبريدی. نورته وي ويل:

زه پوههيرم چې ته له ماخخه بيرېږي؟ ماته خپله قاضي صاحب ستاپته راکړه. ته ورسره خبرې وکړه.

غلام على هم دستي تيلفون له جي به راوایستي او قاضي صاحب ته يې زنگ ووهي، او په تيليفون کې يې ورته وويل:

ماته وکيل صاحب پنځلس لکه افغانی راکوي داتاسو امانت دي چې زه يې ځني تسلیم کړم؟

بلی هوئني تسلیم يې کړه ماورته ويلى دي. اعتباري دي شايدته يې هم پېژني. ددې بشارد خلکو وکيل صاحب دي. بیغمه او سه کوم مشکل نه پیښوی ټولي پيسې پوره ځني واخله.

جرم او جزا

کله چې يې داورته وویل نووروسته له هغه يې دوکیل صاحب
شخه پیسې واخیستی.

پنځلسه خپرکي

د جمعي مبارڪه ورخ وه د مسجد یو امام صاحب پرممبر باندي
د زنا په اړه خبرې کولي چې زنادو مره گناه لري او د اسي سزابه یې وي
لكه چې الله (ج) فرمائي:
ژباړه: زنا ته مه نېږدي کېږي، بې شکه چې داستره بې حیا يې
ده. (بنی اسراییل: ۳۲)

بله الهي لارښونه: جهنم دوزخ اووه دروازې لري، لدي
درواز وڅخه به ترټولو غمونکي، در دنا که، بدبویه او ګرمه دروازه به
د زنا کار انوپر منځ خلاصه وي.

او هديث شريف دی: چې کله یو مسلمان زنا کوي نوالله (ج) ده ګه
ایمان له بدنه داسي باسي لکه خوک چې کالي له ځانه وباسي.
بله حدیث دی:

الله (ج) دقیامت په ورخ له دریو کسانو سره په نرمي خبرې نه کوي
او نه هم ورباندي مهربانه کېږي. لوړوي زنا کاره، دوهم دروغجن، دریم
کېږجن فقیر.

بله حدیث دی:
اې مسلمانانو له زنا کولو څخه ځان وساتي، ځکه په دې کې
شپړ دو له مصیبتونه شته، چې دری په دنيا کې او دری په اخيرت کې پر
تاسور اخي.

جرم او جزا

دندیادری مصیبتونه.

۱ - دم خلابه یې ختمه شی.

۲ - عمربه یې لندشی.

۳ - په تل پاته فقراومسکینت کې به مبتلاشي.

اوداخیرت دری مصیبتونه یې.

۱ دالله^(ج) غوسه ورباندي.

۲ حساب به په سختي ورسره کيږي.

۳ - اودجهنم دوزخ په سختوعذابوکې به گرفتاره وی.

نوای مسلمانانوچې خدای^(ج) اودهغه رسول^(ص) وايې، چې زنامه
کوي نومونې، او تاسي چې خدای^(ج) منواپرهغه ايمان او
باورلرو اوداخیرت په ورځ هم ايمان او باورلرو، بیانوولی گناه
وکړو. بایدله زناکولوڅخه ځانونه وساتو، تر خودخدای^(ج) له
عذابونوڅخه وژغورل شو، او په دنيا او اخیرت کې کاميابه او سرلوري
ووسو.

زه به تاسو ټولو مسلمانو وروښه دوي دپنده ډکې کيسې وکړم
تاسي ورتنه بنه غور و نيسسي.

يوه ورځ یو ډيرغت زناکاره دزناكولولپاره ديوی معصومي او پاک
لمنى بشې کورته چې هغه په کورکې یوازی وه، او ده ظالم په خپل
سر او په زور ده ګوري کورته ورغلې، هغې تې وویل:

زه غواړم چې زنادرسره وکړم. ددې پرڅای چې ته زماسره
зор زياتي وکړي خوزه بدې ده ګوري سرېږد. ته داسي وکړه
ددې سرای ټولي دروازې بندې کړه.

هغې معصومي بشې بې له ويلو ورولاړه شوه، دسرای او خونو ټولي
دروازې و تپلي او بيرته زناکارته راغله، ورتنه وویل:

جهم او جنا

ماخودسرای او خونوچولی دروازی و تپلی مگریوه دروازه راخه
پاته شوه چې هغه دروازه زه خه، هیڅوک یې نشي تپلای.
زناکاره پونښته ځنی و کړل، چې دا کمه دروازه ده چې ته یې نشي
تپلی زه به یې وټرم؟

دې معصومې او زاهدې بنځې ورته وویل:

چې هغه هاغه دروازه ده کوم چې دالله^(ج) له لوري ده. اوس
ما او تا پرته له هغه الله^(ج) خخه بل هیڅوک نه ویني. اوس چې دې
وحشی هوس هرڅه غواړۍ وې کړه.

کله چې دازناکار سپړی لدې معصومې بنځې خخه دالفاظ
واوریدل نو پره ځای خدای^(ج) ته په سجده شواود ټپول عمر
دزناکولو خخه یې توبه وايسته.

بل وخت هم همداسې یوه پیښه وشوه. یوزناکار سپړی یو عالم ته
چې ابراهیم بن ادهم^(ج) نومیدی راغی اوورته وویل:

چې اې! د زمانې عالمه زه د مره ګنه کاره یم چې پر دنیامې هیڅ
ګناه نده پرایښې. ماته د اسې یوه لار راوښې چې نوره هیڅ ګناه ونکرم
اودتل لپاره د ګناه کولو خخه خلاص شم.

هغه عالم مبارک ورته وویل:

ولی نه، داخو ډیره اسانه ده، ته که غواړي چې توبه وباسی او بیا ګناه
ونکړی نو د خدای^(ج) رزق مه خوره.
ګنه کار ورته وویل:

که مې د خدای^(ج) رزق ونه خوری نومړ کېږم. خنګه د خدای^(ج) له
رزق خخه ځان محروم کرم داخو امکان نلري داخو ډیره سخته
ده، دا کار نشم کولای.

ابراهیم بن ادهم^(ج) ورته وویل:

جوم او جزا

بشه چي په دی هم پوهيري چي که دخداي ^(ج) رزق و نخورم نوله
لوبري به مرشم. کله چي دي گناه کوله نوولي دي دخداي ^(ج) رزق دهغه
نمک و نه گئي.

گنهكارورته وويل:

لدي وروسته که مي گناه کوله نودخداي ^(ج) رزق (نمک) به له
سترهونه ليري کوم. بله لاره راوبيه کچبرى گناه راخخه کيده نوبه
هغه را يادوم؟

ابراهيم بن ادhem ^(رج) ورته وويل:

که دي چبرى کوم وخت بياكونبن وکړچي گناه
وکړي، نوروسته له گناه خنځه داسي ځاي ته ولاپشه چي هغه
دخداي ^(ج) ملک نه وي اوته هلتله ژوندوکړي او پکښې کې پټ شي.
گنهكارورته وويل:

که هرځاي ته ولاپشم نوهغه ځاي دخداي ^(ج) ملک دي. که ځمکه
ده که اسمانونه دي او که دريابونه دي بل خوداسي ځاي نشته چي دهغه
ملک نه وي او زه پکښې واوسم.

ابراهيم بن ادhem ^(رج) ورته وويل:

بشه تاچي گناه کوله ولی لدې ځایه نه شرميدی چي
دا خودخداي ^(ج) ملک دي او زه ځنګه دهغه پر ملک او چي هغه مي ويني
گناه وکړم.

الله ^(ج) پاک خپله وايې چي :

ددې گنهكارانورا ګرڅيدل همدازماخواته دي. نوبیاده غوی سره
حساب کول زماکاردي.

گنهكاربياورته وويل:

جوم او جنا

بیابه هم کچپری گناه راخخه کیده نودابه په یادساتم چې داملك
خدای^(ج) دی او هغه می وینم هم. بله داسی طریقه راوښیه چې همیشه
یې په یادساتم.

ابراهیم بن ادhem^(رج) ورته وویل:

که دی چپری دالله تعالی^(ج) مخالفت و کړ او گناه دی کوله
بیادسی ځای پټ شه چې هغه تاونه وینی اوستاله حاله ناخبره پاته
شي. هغه وخت چې ستازره هرڅه غواپری کوه یې.

ګنهکارورته وویل:

ای عالمه! که شپه ده که ورڅ ده، که په شپه کې وي که په ورڅ
کې په هروخت کې او هر چیری خدای^(ج) هرشی وینی. هغه په هروخت
کې حاضر اوناظر وری. او هر څه چې بنده کوي هغه یې وینی اوورباندي
پوهیږي. زه څنګه داسی ځای پیدا کرم چې په هغه کې ما خدای^(ج) ونه
وینی. داخلو له امکانه لپري کاردي.

ابراهیم بن ادhem^(رج) ورته وویل:

بسه نوتاچې کوم وخت گناه کوله، دادي له ځان سره نه ویل که بل
څوک نه وي، خدای^(ج) خوشته هغه خومي وینی. نوچې هغه تاپه شپه
اوورڅ کې وینی بیاهم ته گناه کوي. خدای^(ج) پاک خپله وايې چې:
ګمان مه کوي چې حق تعالی^۱ غافل دی له هغه عمل کولو خخه
چې ظالمان یې کوي.

ګنهکارورته وویل:

دابه هم تل راسره یادساتم، که می گناه کوله نودابه ضرور په
یادلرم،

چې خدای^(ج) خومي وینی بیانو ولی گناه و کرم. بله لاره راوښیه؟

ابراهیم بن ادhem^(رج) ورته وویل:

چهم او جزا

کله چې درته عزراپل^(ع) (ملک الموت) ناخاپه راشی اوستاخه
روح قبض کوی نوته به ورته ووايې چې ماته يوشه صبر و کره ترڅو زه
دخپلو خپلوانو، اندیوالانو، دوستانو، همسایه ګانور ضایت ترلاسه کرم
اوDOI پول له ځانه خوشحاله کرم، بنه نبه کارونه ترسره کرم
ترڅودا خیرت لپاره می بنه توښه برابره شي نوبه بیاته راشی او زماخه
به کړي.

روح قبض

ګنه کارله ځان سره و خندل اوورته وویل:

چې زه د عزراپل^(ع) سره ځنگه داسی کولای شم، او نه هغه ماته
دومره مهلت راکوي. چې زه دی
دخپلو خپلوانو، دوستانو، حقدار انور ضایت ترلاسه کرم. هغه خوچاته
دیوې ساه ایستلو وخت نه ورکوي نوهغه به زما خبرې ځنگه ومنی.
ابراهیم بن ادھم^(ح) ورته وویل:

نوچې په دی هم شه پوهیږي چې دومره بې واکه او د ځان واک
نلرم مرگ حق ګنې اوله هغه څخه تیښته نشته. له عزراپل^(ع) څخه هم
بیږی لا هم ګناه کوي؟ او دی څای ته دی پام ندی چې کله می روح
قبض کېږي نوع عزراپل^(ع) به په څه ډول روح را خخه قبض کړي.
ګنه کارورته وویل:

دابه هم وروسته لدې تل په یاد ساتم. کچیري می ګناه کوله
نوع عزراپل^(ع) به هم په یاد لرم. بله لاره راوښیه؟
ابراهیم بن ادھم^(ح) ورته وویل:

کله چې مړ شوي او بيرته راژ وندی شوي، حساب کتاب هم در سره
و شو، نوکله چې د دوزخ حکم در باندي را ووتی او ملا پیکې دی دوزخ ته
کښوی، نوته له ملا پیکو سره زورو کړه او په زور خپله جنت ته ولا پر شه.
ګنه کارورته وویل:

جوم او جنا

ای عالمه ! ستاصدقه شم، پدی خوزه هم بنه پوهيرم چې مړشم
 بیاخوزه هیڅ نشم کولای، ټول کارونه به ملايېکې راسره کوي، زه
 بیادخان اختيارنلرم اونه زورورسره وهلى شم، اوهلته خوبياټبول
 مخلوق دخان په غم کې وي، نه پلارچاته په دردخوپل کېږي نه
 موراونه هم اولاد، يوازي او يوازي خپل عمل. که چابنه کېږي وي نوجنت
 ته به ئى اوکه چابدکړي وي دوزخ ته به ئى. او هغه هم دا کار
 بیاملائیکې ورسره کوي.

ابراهیم بن ادhem^(ح) ورته وویل:

ای عقلمنه! ته عقل لري او د بندگې دعوه کوي د خداي^(ج) رزق
 خوري، ده ګه په ملک کې او سېږي، او هغه دي په هر ځای کې په هر حال
 تاويني، او له ملک الموت^(ع) سره څه نشي کولای، دا خيرت په ورخ هم
 دومره بي وسه شي چې له ملايېکو سره هم څه نشي کولاي، بیاهم ته
 ګناه کوي او د شیطان ملګر تیا او لاره ځان ته اختياروی.

ګنهکار چې کله له ابراهیم بن ادhem^(ح) خخه دا خبرې
 واوريدي، خداي^(ج) ته په سجده شو، توبه یې وا يستل او د ټول عمرله
 ګناه کولو خخه خلاص شو.

شپارسم خپرگی

دپانی اخیری کال په استرالیاکې و پوره شپر کاله يې هلتە تىركىل، داخىرى سمستىر و نوامتحانونه يې ورکرىپى ول او اطلاع ناموتە معطل ول. كله چې اطلاع نامى يې ورکرىپى، په ټول پوهنتون بىياپاھە اول نمره شوه.

ڇېرىي جائزىٽ او تحفې ورتە داسترالىاد پوهنتون رىپس، مدیر او بىونىكىي ورتە ورکرىپى. ددى لياقت يې وستايىه، اوپه خپل هيوا دكىي يې ورتە دېنې خدمت کولوار زودرلوده.

ټول افغانى زده کوونكىي کوم چې هلتە په سډنى پوهنتون کې او سيدل يوهم نه وناكامە شوي. او کوم زده کوونكىي چې متوسطه طب تە کاميابه شوي و هغە زده کوونكىي هلتە يوازى پاته ول، اوپاته نورچې دانور رشتۇتە کاميابه شوي و هغە تردىي دوه کاله مختە راغلى و، ځکه دھغوي درشتۇخت خلور کاله و او ددو ي شپر کاله په درسونو تىرشول. ځکه چې دمتوسطه طب لپاره لېچىروخت او درس تە ضرورت شتە دا ځکه چې ترھري رشتى دغه دطب رشتە چېرە سختە اوپه چېرە موده کې ويل كىېرىي او تر ټولور شتۇي مسولىت ھم زيات دى. ځکه دمتوسطه طب زده کوونكولە دانور وزده کوونكوشخه چېرە موده په درس ويلوکې تىرە كېرە او يوكال يې دعملى كار كولوپاره ضرورى و چې هغە عملى كاريپى بىياپه خپل هيوا دكىي ترسره کولاي شول.

جوم او جنا

ټول زده کوونکي په ډيره خوشحاله سره خپل هيوادته راستانه شول. کله چې افغانستان ته راوريسيدل نوپه ډيره ونسومر اسموسره يې ددوی کاميابي ولمانڅله. بنوونکي اصف هم په دغه مراسموکې ګدون کړي و. کله چې دواړه بعدله شپږو ګلنواتنظامه روسته یوبل سره واليدل، له ډيري خوشحالی څخه يې سره وژړل اود لوړۍ ځل لپاره یوبل په غيره کې سره ونيول. دروسته ترهه یې یوبل اوښکې پاکولي اویوبل ته به يې ډاپسره ورکوي چې دادخوشحالی مراسم وګوره اوزمونبرژرا. دواړه بيرته په خوشحالی کې سره ګډشول.

دڅلورو ورڅولپاره ورته بنه دخوشحالی او ددوی دتشویق لپاره مراسم نیول شوي و، دروسته له هغه ټول زده کوونکي خپلوكورو ته ولاړل.

بنوونکي اصف اوپانه هم دکور پرخوار اروان شول او دپانې کورتنه راغل. مورا اوپلاړ يې دپانې په ليدو دومره زيات خوشحاله شول چې اندازه یې نه کيده. ځکه ددوی شک له خپلې لور څخه ختلی وچې بیابه ورسره وويني. پانه به یوارپلاړ په غيره کې ټینګه ونيوله بیابه يې مور، پرسراو منځ به يې مچوله. پانې به دوي په لاسونه مچول اوپه غيره کې به يې نیول.

دروسته يې یوبل دڅو ګلنوه بري او کيسې کولي.

اصف	مورا اوپلاړ د بنوونکي	بیابې
خدمتونه، خوارې، تکلیفونه، مصروفونه او هرڅه چې يې له دوي سره کړي و ټول یو یو خپلې لور ته تشریح کول، چې که خپل زوي موهم واي ترده به يې ډيرڅه نواي راسره کړي. پانې به له بنوونکي اصف څخه منته کوله چې ددي له مورا اوپلاړ سره يې دومره زحمتونه ایستلى او دوي ته يې ديوې مورا او یوه پلار مینه ورکړي.		

جوم او جزا

بسوونکى اصف به پانې ته ويل چې ولی داسي راته وايې. ماخوله لتسره واعده کړي وه مايوazi خپله وعده پرخای کړي ده. زماپردوی کوم احسان نسته اونه دي دوي زمادا احسان مني.

پانه به دبنوونکى اصف په داسي خبرو کولو نوره هم زياته ځنی خوشحاله شوه. مننه به يې ځنی وکړه چې زماپه وعده يې وفاوکړه اوپه بنه شان يې سرته رسولي.

پانې لس ورڅي له خپل موراوپلاره سره په کورکي تيرې کړي. يوه ورڅ يې دخپل بسوونځي دليدلوشوق وشو. له خپلې موراوپلارپه اجازه له بسوونکى اصف سره بسوونځي ته راغله. تر خودزدہ کوونکو حال له نېږدي خخه وويني اووګوري چې خه نوي تغیراته په داشپروکلنوکې راغلي دي او دا يې هم غونبتل چې خپل تيرشوي خاطرات ورپه زړه کړي.

کله چې بسوونځي ته راغله لوړۍ يې له مدیرې سره واليدل خپله پخوانې مدیره کوم چې ددې په وخت کې وه، هغه بل بسوونځي ته تبدله شوې وه اوپرڅای يې نوې مدیره راغلي وه. له نوې مدیره سره بسوونکى اصف معرفي کړه، چې دازموږ دبنوونځي پخوانې زدہ کوونکې ده، په یوبورس کې استرالياته داشپروکلنوپلاره تللي وه اوطب متوسطه ته کاميابه شوې او واس ځنی فارغه ده. او سخه وخت کېږي چې بيرته خپل هیوادته راغلي ده. نن يې زړه شوچې دبنوونځي دزدہ کوونکوسره وويني او يو خودقېقې په تفريح کې له ټولو سره خبرې وکړي. نوې مدیره يې په راتګ خوشحاله شوه او خپله په هر صنف ورسه ګرئيدله. هر زدہ کوونکى ته به يې ور معرفي کوله چې دا یوه ډاکټره ده، دا خبره به يې ورسه یاده کړه چې داغواپري په تفريح کې تاسو ته خبرې وکړي. تاسي هم بايد ددې خبرو ته بنه ځيرشي ځکه ددې هره خبره ډيرارزښت لري.

جوم او جنا

زده کوونکو دمديري خبره ومنل چې موببه په تفريح کې ټول سره یوئي اي کېږي، او د پاکتېري پانې خبرو ته به غورښيسو.
کله چې تفريح شوه ټول زده کوونکي په قطار بر ابر پر خایو دريدل، پانې له مدري په اوښونکي اصنف سره ورته راغل. مدري په پانې ته اشاره و کړه ترڅود دریغ په سرباندي و درېږي او زده کوونکو ته خپله نظریه وړاندی کړي.
پانې دریغ مخ ته راغله او په دریغ کې یې ټولوزده کوونکو ته لوړۍ سلام و کړ.

زده کوونکو په یوه برغ سره ددې سلام ته علیکم وویل.
وروسته بیا پانې پونښنه ځنی و کړه چې درسونه موڅنګه دي؟
ټولوپه یوه برغ سره ورته وویل:
ډېربنه دي

تاسوددرس په قدر خومره پوهېږي؟
ټولوپه یوه برغ سره:
ډېربنیات پوهېږو. ځکه په درس ویلو سره پوهه منځ ته رائې
او پوهنه ریا او روښنای دي.

تاسي بايدې په خپل درسونو کې ډېربنیات کوبښن و کړي، تاسي ډېربنه استعدادلري. تاسو ته معلومه ده چې د افغانانو استعداد په نېړي کې خوک نلري. خير که نن خوار او درېدره یو خداي^(ج) خومهربانه دي یوه ورخ به لدې ټولو بلا ووا او درېدرې یو خخه خلاص شواور وښانه ايندې به ولرو.

ايندې به مولوړۍ د خداي^(ج) په توکل او مهرباني بیا زموږ او ستاسو په خپل همت او په ډېربنیار سره روښانه کېږي.
هیڅوک زموږ په غم کې نه دي. هیڅوک موڅپل وطن ته خدمت نه کوي. ترڅو یې خپله ورته ونکړو.

چهم او جزا

کچپري موراوتاسي په ټولوسره علم ترلاسه کړو، نوکولي شوچې
دھري ستونزې په مقابله کې مقابله وکړو. خکه علم خو روښنائي ده
چې روښنائي پيداشهو نودھري تاريکې ځواب کولي شي، هرچاته
خپله لاره که صحی وي که غلطه معلوميږي.

يوعالم هيڅکله دخپل ځان او وطن دخرابولولپاره هڅه نه
کوي، تل کوبنښ کوي چې خپل وطن ته خدمت وکري اونورې علمه
کسان دعلم له برکته خخه خبر کړي. هرچاته خپل مسوليت چې ورله
غاري وې وروسياري اوپه نبه اوصادقانه ډول يې سره ورسوي او خپل
وطن له بدختيو، بدینيو خخه وساتي، داهرڅه چې کېږي دعلم په
برکت سره کېږي.

زه به تاسوته لنډمثا درکړم هغه مثال پر خپل ځان تيروم.
زه لومړي یوناپوه اوبيسواده انجلۍ وم، ماخپله نه غونښتل چې
درس ووايم اونه مي ورته په خيال کې لاو.

پلامي دخلکومزدوری کول، تل به يې لاسونه اوپښې
سپيرې، چاودې، زخمى زخمى اوله اغزيو خخه دکي وي. کله به چې
غريب مابسام کورته راغي مابه يې له پښوا ولاسونو خخه لومړي اغزي
راوايستل، ببابه په واسليمو لاسونه اوپښې ورغوپي کړي، کله به چې
بيده کيدى نوبه مي لاسونه اوپښې په پلاستك کې ورته وتړلې ترڅو
هغه زخمى ځایونه يې جوړ اوپوشه پاسته شي، ددي کارپه کولوسره به
يې یودلاسودرداود پښودر دکرارشو. کله به چې سهارشونو ببابه
دمزدوری په لتون ووتې: یوه ورڅه نه پوهېږم خنګه دافکر ورته پيدا شو
چې زه خوخير، ترڅوچې ژوندي یم دخلکو په غريبي کې به اخته یم
خوکه زه مړشم نولوريه مي بياخه کوي، هغه خود چاغريبي هم نشي
کولي. نويوه ورڅه غريب او مظلوم چې تمامه ورڅ به ستړي
اوهلاك دخلکو په مزدوری کې وله ځان سره دا تصمييم ونيوي ترڅو

جوم او جنا

ماپه بسونئى کې شامله کېرى اوزه زدە کېرى وکرم. کە خەم چې مانە غۇستىل چې زە درس ووايم ڭەكە زە دىيوي جوپى نوي گالىپە ارمان وە. كله بە چې كۆچنی يالوى اخترشۇتولو انجونوبە نوي نوي جامىپ، بۇتونە، پورنىي اغوسىتىي و خوزە بە پە زېرو جاموكىپ وە بۇتونە بە مىي لا نوي نە و نونە دچاکورتە تلم اونە لە چاسىرە گرخىدىم. ماپه چې اختر تە نوي كالى نە درلودل نوبە دىرىھ مايىسىە وە خوشە پە لاس نە راتلىل ڭەكە دخپل پلا راومورلە حالە خبرە وە. دويى تە مىي هەم بىغ نشوابى كولاي چې زە حتماڭالىي غواپم بۇتونە غواپم. تاسىي خوبىنى پوهىبىرى چې كۆچنیان پە اختركىپ نوي جاموتە خومرە خوشحالە وي. خومادا ارمان تردىرىھ وختە پە او بىر وو گرخاوى. زە بە دى تە خومرە خوشحالە وە چې هەفە بە داسىي اختر وي چې زە بە نوي جامى نوي بۇتونە نوي بىنگەري او نوي پورنىي ولرم او بىياد گاوندېيانو كرە ولارە شەم اوھغۇي راتە داختر مباركى او زمادنوي شىيانومباركى راكىي.

خۇھىشكەلە مى هەم داارمان پە كۆچنیوالى كې پورە نشوابى. خىرپە مايىپە پە هەفە غريبىي اوغرىت كې درس شروع كە. ما او زىماموربە دىرى دېپلار مخنيوي كوي چې مادرس ويلوتە پېرنىپدى، ماپه داورتە ويل چې درس ويل خودغىربانو كارندى، دازمۇرلە و سە تىير كاردى، مونېر دما بىنام پە چۈچى پىسى حىران يىو، تە و گورە تمامە ورخ دخل كۆپە مزدورىي پىسى ور كى يې دەھە سرىيەرە لاتە غواپىي چې پە مادرس و وائىي؟ موربە مى هەم هەمداسىي ورتە ويل، چې داتە خە كوي اوپە تا شە شوي دى. كە غواپىي لە خانانو سرە ئاخان برا بىر كېرى ياكە خان شوي يې؟ تە لە خانانو سرە نشىي برا بىر دلاي ڭەكە درس خوخانان پە خىپلۇ كۆچنیانو وايپى او داد خانانو كاردىي.

دا زمۇرلە و سە تىيرە خېرە دە. تە دى حال تە و گورە خوک بايد لە خىپلې كەمبلى سرە سمىي پېنىي وغزوئى. مونېر بە چې هەر خە ورتە و ويل

چهم او جزا

خوپلاربه می نه منل او دابه یې موږته ويل چې تر تاسوزه بنه پوهيرم. که هرڅه تکليف وي پرمابه تيرېږي، زه ورته هرڅه برابروم. تاسوزماحال ته وګوري، په ماخه جوړه ده، کاشکي ماسوادرلوداۍ. مابه هم یوځای نه یوځای ډيرپه بيغمي سره کارکوي. له ستريا ووڅخه به خلاص وم. که کاروکوي به می خوکه نه وبياخوبه بيغمه اوهوساوم. اوس نوپه ماخه جوړه ده که دچاپه کارکې ځان واچوم اوديوڅو دقیقولپاره ځان هوساکړم بیاھرڅوک په کارکې راته دنامردې په ستړګه ګوري چې دنامردې ستړګه بې راته وکتل بياخوبه اينده کې کارنه راکوي.
هميشه به زه یې اوکار.

ماوس دا پريکړه کړي ده، هیڅوک به زما پريکړي ته تغيرورنکړي. زه نه غواړم چې لورمی بيسواده پاته شی. زه هرڅه دولرپه خاطره کوم او هرڅه خپله ورته کوم.

زه یې مجبوره کړم او په دغهښونځی کې یې شامله کړم. تاسي وګوري نن ده ګه غریب لورچې دیوې جوړې جاموپه ارمان و نن هغه ځای ته ورسیده کوم چې دپلار ارمان او ازارزوې وه. او نن هغه دغريښ لور تاسي درس په مفهوم تاسوته درس ويلو توصيه کوي ترڅو کوبښن وکړي چې یونېروال شهرت پيداکړي، او د هرچاپه زړونوکې خاص ځای ونسیسي. او نه بايد دا ګمان وکړي لکه ماچې کاوي، چې درس ويل دغريبانو کارندی. درس بايد دغريبان ووايې او تر هرچا بايد ډير کوبښن وکړي. ځکه پر غریب خوه ررقم حالات تيرشوي وي. خومره غم چې دوطن دغريښ سره شته دبل چاسره نشه. خومره کوبښن چې غريبان کوي خانان یې نشي کولاي.

نوغریب بايد درس ووايې تر خود ځان او د خپلې کورنۍ او خپلې ټولنې ته خدمت وکړي. غربې او بد بختی له خپلې ټولنې خخه ورکه

جوم او جنا

کړي. خپله اينده روښانه او با به کړي. ټولو وطنوالو ته خدمت و کړي، ټولنه په پښودروي او داه رخه چې کېږي د تعلیم په زیار او کوبنېښ سره کېږي. په زیار سره علم ترلاسه کېږي او په علم سره روښنایې. په علم سره خدای (ج) پیژندل کېږي، او د خدای (ج) له قدر تو نوسره اشنا کېږي. هر ستون ز من کارور ته اسانه کېږي. د تاریکولپاره یې خراغ جو پېږي. خوکه خوک بې علمه وي هغه له هیڅ شي نه وي خبر، د پانده مثال لري چې نه خپله لا رویني نه بل ته لاره بس دلای شي. تر هر چاځان ته ډير تاوان رسوي.

د اخبارې مي ځکه تاسو ته و کړي چې تاسو په خپلودر سونو کې زیات کوبنېښ و کړي او په ژوندکې بنه لاسته راوې نې راوې. نور نوستا سوله توجو خخه ډيره زیاته مننه، چې ماستا سو وخت ضایع کړ او ستاسو دن ورځی د تفريح وخت مي ونیو. ټولو خخه یو حل بیا دیره بخښه غواړم. ستاسو د ټولو د کامیابي په هیله.

پانې چې کله خبرې خلاصي کړي ټولوزدہ کوونکو ورباندی چکچکي کړي یودبله یې سره ویل چې ربستیا هم چې علم د تاریکولپاره خراغ دی. پردې خپله غریبی تیره شوی وه. او اوس ده ګه غریب لوري یوه باستعداده ډاکټره شوھ او موبز ته یې په خومره جرئت سره د دریخ پرس خبرې و کړي.

دا هرخه یې د درس ویلوپه ذریع ترلاسه کړي دي. موږ هم بايد در سونه و وايو. اونه بايد خپل قیمتی وخت بیحایه ضایع کړو.

اولسم خپرکی

کله چې دابتدائی محکمې قاضی پدې ډاډه شوچې له وکيل صاحب خخه یې بنه کافي رشوت ترلاسه کړ، نويې دده دزوی پردوسيه کارشروع کړ او داسي فیصله یې ورته ابلاغ کړل. چې شيرخان او محمدزی دی په شپارلس کاله قید او هريودي په پنځه لکه افغانیو جريمه شي، دا جريمه شوي پيسې دی دفوزې کورني ته ورکړي. او پاته مرجان شو. هغه په يورواني رنځ اخته دی چې جزا تره غوپوري نشي ورکول کيدای ترڅونه وي جو پشوی او بل دقیدور کولوطاقت هم نه لري په قیدور کولوسره یې رنځ نورهم زیاتیرې. نو پدي اساس او په قانوني لحاظ سره چې قانون هم ليوني او رنځور ته جزا الوسزانه ورکوي، که شه هم هغوي قتل کړي وي. په همدي خاطر مونږده ته داسزاور کوو چې په دري لکه افغانیوباندي جريمه او د پنځو کلولپاره د خپل کور او کلی خخه دباندي ژوندو کړي او ترسخته تداوي لاندي دي ونيول شي.

کله چې ددوی ددوسي کاري په ابتدائي محکمه کې خلاص شو، دستي یې له هغه ځایه واستول د مرافقې محکمې ته. د مرافقې محکمې قاضی صاحب ته خومخکې ترمخکې دابتدائی محکمې قاضی ويلى و او په لسو لکه افغانیو بې کار و رسه خلاص کړي

جوم او جنا

وچې که نورودو و مجرمینو ته هر رقم سزاورکوي هغه ستاکاردي خوچې مرجان ته کوم چې ماورته سزاورکري ده ته يې تاييدکړه . دمرافعي محکمي قاضي هم دابتدايی محکمي پريکره تائيدکړه چې مرجان دي په دري لکه افغانيو جريمه او د پنځو کلنولپاره دي خپل بناري پريبردي بل بنارتنه دي ولاپشي او خپله تداوي دي هلته وکړي . په همدي ډول سره مرجان له اعدام اوله زندانه خلاص شو . وکيل صاحب چې کله د قاضيانو پريکره واوريده په کالوکې نه ځایدي او نېږدې وچې له خوشحالی خخه يې زړه دريدلائي واي . مرجان له زندانه راخلاص شواوپاته شيرجان او محمدزۍ شول هغوي نوپه زندان کې شپې او ورځي صباکولي او ديره پښيماني يې کوله چې داکارخوپه موږ مرجان وکړ . اخيردي راخخه ولاړي او موږې يوازي پريښو دو . هر چاته به يې په زندان کې داسي خبرې کولاي چې هيڅوک نه بايد داسي کاروکړي چې له هغه خخه دي خوک نفرت وکړي حتا د مرمه نفرت چې خپل پلار او کورني يې په خپلیدو پښيمانه شي ، او چې دوي ژوندي وي هر چاته يې ستر ګې هېتي وي . وکيل صاحب د مرجان دوسيه په محکمه کې په څارنوالي کې ، په جيناپې کې خلاصه او خپل زوي يې بې گناه په اثبات ورسوي . څارنوالي او امير جيناپې خوځه نشوای ورسره کولاي ځکه چې د قاضيانو حکم و او د قاضيانو حکم خووالې خه رئيس جمهورهم نشي ماتولاي .

اتلس م خپرگی

پانه چې له مکتبه راغله کورته، موراپلارته يې توله دښونځی کيسه وکړه، چې داسی می ورته وویل چې درسونه به واياست. ډيرزيات ټوبنښ به کوي. ټولوراسره وعده وکړه چې مونږ ستاخبرې حتماً منو. مدپري صاحبې هم نسه عزت راکړ، ټولوزده کوونکوته يې ورمعRFي کړم او هرصنف ته يې جلاجل پخپله وروستم. پانې چې کله خپلې خبرې خلاصې کړي. موراپلاري يې ورته وویل:

چې لوري! اوس خه پلان لري دراتلونکي ژوند په هکله دي فکر کړي

دي. مونږ په ګډه دا پريکړه کړي ده چې ستاد کوزدې بندوبست وکړو. او تاپه ژوند کې نوره هم خوشحاله ووينو. زموږ دغه یوارمان لاستاد دواهه په زړه کې پاته دي. بشونځي خودي خلاص کړ او اوس خوخلور میاشتیں رخصتی هم لري. نوپه دا خلورومیاشتو کې به ستاد کوزدې کاروکړو. موږ تاته دیوې نښې کورنۍ هلك انتخاب کړي دي. ته په دې کې څه وايی؟

پانې ورته وویل:

چې دهلك په غم کې مه اوسي. ماله پخواخته دخان لپاره خپل دژوند ملګري پیدا کړي و. هغه وخت کوم چې زه لایه بشونځي کې وم. اوس خوله ماسره هرڅوک واده کوي هغه هم دیوم مقصده په

جوم او جنا

خاطر. کچیری ماخپلی زده کپری نه وای کپری بیابه هیچا واده نه وای راسره کپری. دنیاپول خلک بې مقصد کار نه کوی. خوهغه چې مالنتخاب کپری دی له هفه سره زه هم چیره زیاته مینه لرم. کلونه کلونه وشول چې یودبل په انتظار موئیر کپری دی. هفه یوه لنپی ده چې ماپه کوچنوالی کې چیره او ریدلې وه چې وايې.

پخواحد صدق یارانې وي یاربه دستر گوته عمر تیرونې.

ماپدې هیڅ باورنه درلود چې په اوس زمانه کې دی داسې یوڅوک پیداشی چې چاته پوره عمر انتظارشی. خوپر ماحدای^(ج) مهربانه شواوماته يې دغسي یوڅوک پیدا کړچې زمالپاره يې پوره عمر انتظار ایستلی دی.

مورا اوپلاريې دواړه ورته حیران شول، ورته وویل:
عجبیه ده موږ خوتراوسه پدې موضوع نه یو خبر. هفه بختور خوک دی چې له تاسره دومره زیاته مینه لري. موږ ته يې هم راوښیه. موږ بې پیژنو؟

هوتاسي يې بشه پیژنې. اوپر تاسو له یوه زوی خخه زیات ګران دی. هفه بختور انسان بل خوک نه بلکې بنوونکی اصف دی.

دواړو په یوه پلاور ته وویل:
داخودي چېر غوره انتخاب کپری دی. داخوبیخی زموږ زړه ته نه لویدل. بنوونکی اصف خوربنتیا چې دیرزیات بختور شخص دی. ده ګه په رقم خوھی خوک نشي کیدلای. داخونور علانور دی. ایا بنوونکی اصف پدې خبر دی؟
هوما او هفه خبره سره خلاصه کپری ده. یودبل سره زیاته مینه لرو.

دواړو شکر د خدای^(ج) وايستي چې بنوونکی اصف يې له لور سره مینه او واده کوي. پانې ته يې وویل:

جوم او جزا

بنه چې داسى ده نومونبىه له بنوونكى اصف !سره خبرې وکړو. اوله هغه سره به مشهوره وکړو. چې هغه اوس واده کولوته اماده دی.

- نورتاسي پوهېږي او کارمو.

کله چې پانې خپله خوبنې موراواپلارته ورکړه. دوي هم په هغه ورڅ راغل دبنوونكى اصف کورته. هلته خانګې اوښوونكى اصف بنه عزت ورکړ. وروسته یې بنوونكى اصف ته وویل:

موږن له عجیب واقعیت سره مخامنځ شو. هغه داچې ستا او دپانې په مایین کې کوم رازو له هغه خخه نن خبرشوو. موږهیڅ باورنه کوي چې تاسي دواړه به مینه کوي. او دومره زیات وخت یودبل په انتظار سره تیرکړ.

بنوونكى اصف ورته وویل:

ربنستیاهم چې ډيره موده یوبل ته انتظارشوو. زماسره دپانې غم وچې خپلې لوړې زده کړي وکړي بیابه واده وکړو. ماتاسوته نه ویل چې زه اوپانه له ډیرپخواخته یودبل سره مینه لرو. خپله مینه موتردې ورڅې پوري ساتلي وه. که خه هم ماوس نه غوبنټل چې تاسي لدي رازه خبرکړم. ځکه چې ددې لايو کال عملی کارپاته دی.

دازموږپريکړه وه چې پانه واده وکړي. موږ دپانې لپاره یوهلك پیدا کړي وله هغې سره موږ مشهوره وکړه چې لوري! موږ خوستاد کوزدې بندوبست کوو. اوس خولاژوندي یوپه ژوند خوب اور نشته. دا ارمان مولا په زړه کې پاته دی چې ستاواده لایه خپلو ستر گوو ګورو. وروسته که مړه هم شوبه ارمان به موپه زړه کې نه وي پاته. خوبانې راته کيسه وکړه. اوس خولا پانه خلور میاشتی رخصتی لري. خلور میاشتی خود پر عمر دی ستاسو واده په

جوم او جنا

دالخلورومیاشتوکی سره کیدای شی. خنگه دی خوبنیه ده چې واده
وکړي؟

زمامدر سره خوبنیه ده. چې پاڼه موراضی کړې وي زه خوهیڅخ نه
وايم.

بنه نوچې ستاله خواخته مطمین شونو اووس ته راته دواده
کولونیتې راوښیه. خه وخت مناسب وخت دواده لپاره ګنې.
زمالة خواتانسي وکیلان یاست. هره نیته چې ورته ټاکی زه خه
نه وايم.

چې موږ ته اختیار راکوي موږ خوستا سودواده په کارپسی
کېږو، په دامیاشت کې به موواده وي.

بیخي می درسره خوبنیه ده. په دایوه میاشت کې زموږ مکتبونه
هم خلاصیرې. موږ هم درې خلور میاشتی رخصتی لرو.
دا خوییابی بیخي بنه کارشو. بس نوله نن خخه یوه میاشت وروسته
ستا سودواده ورځ ده که کمه واقعه نه وه پیښه له خیره.

الله (ع) مودی له هرې واقعې وساتې. زمامدر سره خوبنیه ده.
په اخیر کې د پاڼې مورا اوپلار را اوپریدل چې بنوونکی اصف ورته
وویل:

تاسي یوه شیبې انتظارشی زما سره یوڅه پیسې دی هغه له ځان
سره واخلي. او ګوري او سه لاتاسو ته وايم چې د پاڼې لپاره پرته
د کالیو خخه نورشیانو ته اپتیانشته. ځکه چې زما په کور کې هرڅه
زيات شته اوله اندازې خخه ډير.

يونیم لک افغانی یې ورته را او خیستی او دوی ته یې ورکړي. بیا یې
ورته وویل:

جوم او جزا

چې بې ځایه مصرف به نه کوي. یوازي او یوازي دپانې لپاره کالي اوکه نورددې کم شيان خوبن وي ورته واخلي.. بل به هیڅ شي نه ورباندي اخلي.

دپانې مورا او پلار ورته وویل:

دومره ډيرې پيسې او په هغه هم یوازي دپانې لپاره دواده کالي؟
_ یونیم لک افغانی نو خه شي دي، خه شي په ګيرې، او س خود ډيره
قيمتی ده. یوه چوره کالی په شل ديرش زره افغانی وي. زه به ځان
بختور و ګنهم چې تاسوزه له ولوره خلاص کرم. تاسي چې په یونیم لک
افغانیو غاړه وباسی نوزه نور خه غواړم. دابه زمان صیب وي، چې له ما شخه
تاسي ولورنه غواړي. کنې داد او س ولورونه خوولورنه وي تیارت جارت
وي. او ووه لکه اته لکه او یالس لکه افغانی باندی دوستی کوي، که کمی
وي بیخی دوستی نه ورسه کوي، دومره پيسې اخلي چې په درې کاله
څوک بیاواده نشي کولای او خوک دي ته مجبور ډيرې چې یاغلاو ګړي
اویاهم له وطنه پنځه شپږ، کاله ورک وي اودخپل ولور دېدا کولو لپاره
وطنونه وطنونه و غواړي. حتدارسي ډيرخوانان خولا شته چې بیخی
دواده کولو تو ان نلري. دواده خخه نامحرومه پاته وي. دا ټول دغه
دزيات ولورله و جې دي. ځکه په دومره پيسویې زورونه رسېږي، او نه
دومره عوایدله کوم بلي لاري پیدا کولاي شي. دادخان لپاره بهتره
و ګنې چې ټول عمر خیره واوسی او هیڅ واده و نکړي. زه او س هم
ستاسوا حسان منم.

دپانې مورور ته وویل:

چې زويه! تاخو زموږ سره ډيرې مرستي کړي دي، تره رچادي
ډيرنا زولي يو، او تر دو و لو رو دي لا ډيرې پيسې پرمونږ، مصرف
کړې. زموږ سره دغومره پيسې سته چې دپانې دواده لپاره
کالۍ، الماري، فرشونه، پلنګ، لوشي او هم داسې نور ضروري شيان چې

جوم او جنا

ورته په کارکېږي رانیسو. دا پیسې ته بیرته درسره واخله، په واده کې دې په کارراشي.

مادرته وویل چې بغیرله کالیوڅخه به بل شي نه ورته اخلي. هرڅه می په کورکې تر ضرورت زیات شته. زماسره نوري پیسې دواده د مصرف لپاره شته. د ګوپیسو ته اوس ضرورت نلرم.

د پانې مورا او پلارې په کړل چې هغه پیسې ځنی واخلي. پیسې یې له نبیونکی اصف څخه راواخیستی او خپل کورته راغل. کله چې خپل کورته راور سیدل نود نبیونکی اصف کيسه یې ټوله پانې ته وکړه، پیسې یې پانې ته ورکړي چې داته پوه شه او پیسې دی، هرشي چې په اخلي او هرشي چې دې خوبن وی ته او ستاخونه. پانې هم له مورا او پلاره پیسې واخیستی او دنزاو کورته راغله. هغه یې لدې رازه خبره کړه اوورته وویل:

زه ډيره بخښنه غواړم دایو خیانت می په خپل ژوند کې درسره کړي دی، ځکه ته می له خپلې مینې نه یې خبره کړي. ماحوله نبیونکی اصف سره مینه درلوډه او یوه میاشت وروسته زما او د نبیونکی اصف واده دی. او س راځه چې بازار ته ولاړې شوو. زه خوبه کالیونه پوهېږم ته به یې راټه خوبن کړي.

نازو چې دا او ریدل حیرانه پاته شوه، هیڅ یې زړه ته نه لویدل. پانې ته یې وویل:

دا خورښتیا چې زما سره دې خیانت کړي دی او زه دې د خپلې مینې څخه نه یم خبره کړي. او س خوشه په درکوي نشم، نه څه درسره کېږي. بس نور خوزما هم څه په وس ندې پوره بې له دعاځه. بل نبیونکی اصف خودا سی یو شخص دی چې په ډير و انسان انوکې نشته. ډير پرڅای او ډير بهتره ملګری دی څان لپاره

چم او جزا

انتخاب کړي. خوشحاله ژوندورسره ولري. درڅه اوس خومي
کورته راغلي يې شه نشم درته ويلاي. که زه مخته خبره واي یابه
زمماوستاملګري ختمه وه. ځکه چې تاولي زه لدي رازه نه یم خبره
کړي. ماخوستاله رازه خوک نه خبرول.

پانې ورته وویل:

چې پرده ځای زه هم درباندي ملامته یم. خودراته خپله
ښوونکي اصف ويلى، چې په دې رازبه زماوستاپرته خوک نه وي
خبر. ته باوروکړه چې زمامور اوپلارلانه شول خبر
نازورته وویل:

بس نوري خبې مه راته کوه. چې وارپه وارمي خودراته شنه
کېږي. درڅه چې ځوبازارتنه.

دواړي بازارته راغلي اوپه خپله خوبنې يې کالي دپانې
مور، پلار، ځانګه، ښوونکي اصف اودهغه نېږدي خپلواونته یوه یوه
جوړه کالي اویوه جوړه يې لا نازوته رانیول. اونازو تې وویل:
داخکه درته رانیسم چې له تامي دا خبره پته کړي وه.

بس په دغه یوه جوړه کالیو ځان را خخه خلاصوی؟

یا که دې دوهمي جوړې ته زړه کېږي هم يې درته رانیسم. اوس
خودراته ملامته یم، هرڅه چې وايی منم يې.
یاما دغسي درته ويل. دغه یوه جوړه لا کفايت کوي. درڅه چې
داشیان تر کوره ورسوو.

ټول کارونه يې مخکې ترتاکلی یوې میاشتی پوري خلاص
کړل، دواډه دورځې په انتظارول. هره ورڅ پرښوونکي اصف اوپانې
باندي تریوه کال اوږدہ تیریده. کله چې ټاکلی نیټه راو رسیده
دواړو خواو دواډه تیاري نیولی و. دواډه ورڅ وه هرې خوا خپل
دوستان، خپلوا، همسایه گان خبر کړي و.

جوم او جنا

دنبوونکی اصف اوپانې نکاح و تېل شوه. وروسته ترنکاح تېلويې پانه په يوشين شال کې چې سرتريپايده پته و، تر راسته لاس يې پلارنيوله واوترچې لاس يې ماما اوله خېل کوره يې راوایستل په موېر کې يې چې موېرپه پلاستکي گلانواورنگارنگ جاليوپونسل شوي و کښينول. کله چې ټول مراسم دپانې په کورکې خلاص شوېلوبيرته دنبوونکی اصف دکورپر خواور روان شول.

نبوونکی اصف واده ته نبه تياري نيولى و. نبه ډوجى يې خلکوته ورکړه او ټول قريبان، دوستان، خپلواں او انډيوالان يې په نبه خوشحالی له خېله کوره رخصت کړل. ټولو خپلواں او دوستانوبي دخوشحاله ژونداوښه بخت دعاوی ورته کولي.

کله چې نبوونکی اصف اوپانه په خونه کې یوازي پاته شول، نو دلې مودي لپاره دواړو چو پتیاغوره کړي وه، وروسته نبوونکی اصف خېل دکلو کلوانتظار کوم چې دی ورته په طمعه و، او خېل لیدلي خوب يې په حقیقت بدل واليدي،
نو پرپانې يې بغ و کړ. تر خوبه دغسي چپ ناست یو، خيرته او س هیڅ بغرمه کوه، ماته دي دسرشال راکړه چې زه خودوه رکعته نفلي لمونځ ورباندي وکرم، بیابه ډير سره وړ غېږو. پانې هم دستي له سر خخه خېل زرغون شال کوم چې پرسريې و نبوونکي اصف ته ورکړ. نبوونکي اصف هم ورباندي دوه رکعته نفلي لمونځ اداکړ وروسته تر لمانځه يې له پانې پونتنه وکړه چې ته ددغه نفلي لمانځه په برکت خبره يې؟

ياتراوسه مي له هیچاخه ددې نفلي لمانځه ندي اوريدلې، نه زه په خبره يم. خيراوس مي ته ځنۍ خبره کړه؟

جوم او جزا

- په دې لمانځه کې خدائ^(ج) پاک دافضیلت اوبرکت اینښی دی، چې ګله دواوه په شپه باندی خوک دا نقلی لمونځ دناوی دسرپرشاں باندی وکړي، نودژوندراخېر به دغه جوړه (زوم او ناوی) سره خوشحاله اوله مینه او محبته خڅه ډک ژوندولري. ته په دې پوهیدلې چې دواوه لوړۍ شپه دجنت شپه وي؟
- بلی هو، پدې خبره و م چې دواوه لوړۍ شپه دجنت شپه ده. خوزه همداوس په دغه دجنت په شپه کې ځان بې انصافه بولم. ایاماخوبه له ځانګه سره بې انصافي نه وي کړي؟
- یاپدې کې نوستاخه بې انصافي ده، ماخوستاسره مینه درلوده، په مینه کې خوهرڅه جایزدي. خوک په مینه کې دې انصافي، عزت اوابروپرالري. اوبل ماده‌ټې په خوبنې درسره واده کړي. هغه زما اوستاپه مینه خبره ده. هغې راته ویلي وچې خپله مینه دې حتملاس ته راوړه، زماله خودرته اجازه ده، په دې کار کې زه درسره ملګرې يم. اوس ته ووایه چې له هغې سره موڅه بې انصافي کړي ده. هغې راته خپله اجازه راکړي ده ماهم ډیرکوبنېن وکړتر خوته می دژوندملګرې شي. دابه زه ځان بختور بولم چې خپله می کړي، اوتا په خپله خوبنې اور ضایت واده راسره وکړاوژه دي هم دژوندملګرۍ کړم.
- بنه چې داسي ده او ده ټې په خوبنې دې له ماسره واده وکړ، نوزه به ده ټې دومره خیال وساتم لکه یوه بنه دوسته چې می وي. ته به هم نن دا واعده راسره کوي، چې زما او دخانګې تر منځ به هیڅ فرق نه کوي. شه چې ماته کولای شي ځانګې ته به یې هم کوي.
- حتماً ماهمن درسره واعده ده، چې ستا او دخانګې به یوه زره فرق نه کوم.

نونسنم خپرگى

دېسوونكى اصف اوپانى لە وادە خخە دوې اوونى تىري شوي
وې، چې بېسوونكى اصف پانې تە داسىي وویل:
خە غواپى چې پە دغە درىومياشتوكى يې وکپى. ايا غواپى كوم
خاي كاروکپى كە پە كوركى استراحت كوي؟
پانې ورتە وویل:

پە كوركى بە نوخە وکرم. كە ماتعلیم ددى لپارە كپى دى چې
پر كوركىنىم. مالە ئان سرە داوعدە كپى ده چې خپل مظلوم ولس تە
بەشپە اوورخ خدمت كوم.

ئىكە پرماداوطن حق لرى، او وطن دمور حىشت لرى، زە يې پە خپلە
غىبرە كې غتە كپى يەم. ماتە يې نوم اونبسان رابختىلى دى. زە نە غواپم
چې جفاور سرە وکرم، لېترلې خوبە يې حق پرخاي كرم.

زە غواپم چې پە درىو مياشتوكى دېسخوداڭاھى لپارە پە كوركى
كورس جوپ كرم. هغە بې تعليم و بسخوتە چې د تعلیم لە نعمته بې برخى
پاتە دى، هغوي تە هغە خە ورزىدە كرم كوم چې زماپە ذهن كې دى.

خنگە چې ستاخوبىسى وي زماملىكىپى هغىسى بە وشى. د كورس
لپارە دى كوم شيانو تە ضرورت دى چې زە يې درتە برابر كرم.
زە بې يې لىست در كرم.

سمە دە. دشيانولىست خوبە دى غتە نە وي. لېشيان دى كە
دېر. داسىي نە وي چې كورمى پرچرگە رابار كپى.

چرم او جزا

چیربیربیره مه، هر شی چې دی راته را وړل پیسې یې په ما پسی
لیکه، کله چې می پیدا کړي بیرته دی خپلې پیسې را شه واخله. احسان
یې مه راباندی اچوه.

کابنکی دغسي و کړي. بیاداسي نه وي چې خان ورباندی
واچوی. هورښتیاپه پیسو کې خودیر څندرائي، ترڅو چې ته یې راته
پیدا کوي، ده ګډو پیسو ګټه خوبه راته را کوي.

ګټه یې هم غواړي. لکه چې سودخور یې ځکه سودخوري
کوي. خيردي ګټه دېرہ باندی واچو هغه هم در کوم. وواي هڅومره ګټه
غواړي چې او س یې سره معلومه کړو؟

ډېرہ ګټه زه هم نه غواړم، فقط شل فيصده ګټه. پرشل فيصده
ګټه به زما په خیال سودهم نه رائخي.

بیغمه او سه دغونده ګټه خودر کوم. زه بیريدمه چې او سه سل
فيصده ګټه راباندی وانه چوي. که دی راته سل فيصده هم ویلي واي
ما به در کړي و.

په کتابچه کې یې راته والیکه، صبابیاپه پښميانه نشي، بیانو خو
در سره کولای شم.

یابیغمه او سه دروغ نه در ته وايم ستاخونه خوینخي نه
خورم. زما صداقت به هغه وخت در ته معلوم شي.

هوچې حساب مو تر مابين پاک وي بیاداسي نه وي چې غارې
مو بندی شي. زه به خپل حق در خخه غواړم او ته به باندی پښميانه یې.

ستاخونه زده دی، مه یې راته را وړه. خداي^(ج) مهربانه دی له
یو خوانه یو خوابه راته پیداشي.

د دماغ له خواخوهم او سه خلاصه یې. ماته معلومولي. دومره
ژرخومه خواشينې کېږه. مامسخرې در سره کولای. ژرشه دشیانو لست
دي راته را کړه زه به یې نن در ته را وړم.

جوم او جنا

پانی ورته خپل لست ورکړ. کوم شیانوته چې یې ضرورت و.
ښوونکی اصف ورته له بازاره ټول دلست شیان راړول. په کورکې
یې ورته یوه خونه د کورس لپاره منظمه جوړه اوبرا بره کړه.
د خلویښتوڅخه زیاتوبنځوته یې دې سوادی درسونه او ددې
سربیره د کورنۍ او د ماشوم د تربیې او پاملنۍ په هکله مکمل
معلومات تشریح کول.

کله چې درې میاشتی تیری شوي په روغتون کې پانی
اوناز و دواړو خپل عملی کار شروع کړ. له هر مریض سره به یې دومره بنې
رویه او دومره په نرمي خبرې کولي لکه هر مریض چې ددوی له
خپل وانوڅخه وي.

پنځه میاشتی یې د عملی کار تیرشوی وې چې په روغتون کې
دواړو ته د واکسیناتورې وظیفه پیدا شو. بنځواوماشومانوته به یې
واکسینونه لګول او هرې بنځې ته به دواړو داویل چې هرې بنځه
باید پنځه واري واکسین په خپل ژوندکې ولګوی او خپل هر کوچني
ماشومان چې عمر ونه یې له پنځو کلونوڅخه کښته وي واکسین
کړي. ځکه چې واکسین ډیر بارزښته او با تجربه او د هر مرض په مقابل
کې ډير سخت مقاومت کوي.

پای

۱۳۸۹ - ۰۲ - ۰۱

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library